

Uitvoerings- regeling Wft

Verwerkte publicaties

Staatscourant	Naam	Inwerkingtreding en/of terugwerking tot
Stcrt. 2006, nr. 230	Uitvoeringsregeling Wft	1 jan. 2007
Stcrt. 2008, nr. 121	Regeling tot aanpassing van de Uitvoeringsregeling Wft	1 juli 2008
Stcrt. 2008, nr. 134	Aanpassing Uitvoeringsregeling Wft ter reparatie van een technische onvolkomenheid	17 juli 2008
Stcrt. 2008, nr. 230	Aanpassing bedrag beroepsaansprakelijkheidsverzekering in artikel 15 Uitvoeringsregeling Wft	1 jan. 2009
Stcrt. 2009, nr. 17996	Wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft	1 jan. 2010
Stcrt. 2009, nr. 20007	Wijzigingsregeling financiële markten 2010	1 jan. 2010
Stcrt. 2011, nr. 17608	Wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft en de Vrijstellingsregeling Wft in verband met wijzigingen in de Wft n.a.v. de implementatie van de richtlijn consumentenkrediet en de herziene richtlijn beleggingsinstellingen	1 okt. 2011, werkt terug t/m 2 juni en 22 juli 2011
Stcrt. 2012, nr. 2138	Wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft i.v.m. aanpassing van de solvabiliteitsmarge	8 feb. 2012
Stcrt. 2012, nr. 26426	Wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft i.v.m. het stellen van regels m.b.t. de aanduiding van componenten van de variabele debetrentevoet	1 jan. 2013
Stcrt. 2013, nr. 19608	Wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft, de Vrijstellingsregeling Wft en de Regeling grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders i.v.m. de implementatie van richtlijn nr. 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) Nr. 1060/2009 en (EU) Nr. 1095/2010 (PbEU 2011, L 174)	22 juli 2013
Stcrt. 2013, nr. 27730	Wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft i.v.m. de aanpassing van het bedrag van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering	1 jan. 2014
Stcrt. 2013, nr. 35056	Nadere wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft i.v.m. de aanpassing van het bedrag van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering	18 dec. 2013
Stcrt. 2014, nr. 20615	Regeling ter uitvoering van de richtlijn en verordening kapitaalvereisten	1 jan. 2015
Stcrt. 2014, nr. 36080	Regeling tot vaststelling van de bedragen, bedoeld in artikel 3:156, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht, voor het jaar 2015 en tot wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft	1 jan. 2015
Stcrt. 2014, nr. 36125	Wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft ter zake geregistreerde gedekte obligaties	1 jan. 2015
Stcrt. 2015, nr. 34610	Wijziging van de Vrijstellingsregeling Wft en enkele andere regelingen met het oog op de vrijstelling van kleine natura-uitvaartverzekeraars en kleine schadeverzekeraars en ter implementatie van de richtlijn solvabiliteit II	1 jan. 2016
Stcrt. 2015, nr. 45349	Regeling toezicht kredietunies	1 jan. 2016
Stcrt. 2016, nr. 12853	Wijziging van de Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft, de Uitvoeringsregeling Wft en de Vrijstellingsregeling Wft i.v.m. de implementatie van richtlijn nr. 2014/91/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 tot wijziging van de richtlijn 2009/65/EG tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) wat bewaartaken, beloningsbeleid en sancties betreft (PbEU 2014, L 257)	18 maart 2016
Stcrt. 2016, nr. 45772	Wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft in verband met de aanpassing van het bedrag van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering	1 oktober 2016
Stcrt. 2019, nr. 11414	Wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft in verband met de intrekking van de Regeling van de Minister van Financiën tot vaststelling van de bedragen, bedoeld in de Wet vergoedingen adviescolleges en	5 maart 2019, met terugwerkende kracht tot 1 januari 2019

Uitvoeringsregeling Wft

Staatscourant	Naam	Inwerkingtreding en/of terugwerking tot
Stcrt. 2019, nr. 54568	commissies, inzake vacatiegelden vertrouwenscommissie opvangregeling leven (Stcrt. 2011, 2152) Regeling aanpak flitskrediet	1 januari 2020

Inhoudsopgave

Nr.	Titel	p.	Nr.	Titel	p.
				Transponeringstabel Uitvoeringsregeling Wft – oude regelgeving	49
1	Inleidende bepalingen	5			
2	Effectief kredietvergoedingspercentage*	7			
2	Hypothecair krediet	10		*vervallen	
2a	Door de toezichthouder te publiceren informatie	12			
3	Inrichting begroting toezichthouder	13			
4	Lichte ontheffingen	14			
4a	Verhoging minimumbedrag solvabiliteitsmarge verzekeraars als bedoeld in artikel 68, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft*	18			
5	Vertrouwenscommissie opvangregeling leven	20			
6	Dekking beroepsaansprakelijkheidsverzekering en vergelijkbare voorziening	22			
7	Model volmacht en ondervolmacht	23			
8	Houder van een gereguleerde markt	24			
9	Uitbreiding termijn vergunningverlening	25			
9a	Gedekte obligaties*	26			
9a	Geregistreerde gedekte obligaties	31			
9b	Kredietunies	40			
10	Wijziging Tijdelijke vrijstellingsregeling openbare biedingen	41			
11	Wijziging Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten Wet toezicht effectenverkeer 1995	42			
12	Slotbepalingen	43			
	Bijlagen				
A	Bijlage behorend bij artikel 16	44			
B	Bijlage behorend bij artikel 17	45			
	Nota van toelichting (algemeen)				
	Toelichting Stcrt. 2006, nr. 230	47			
	Transponeringstabellen				

Uitvoeringsregeling Wft

Hoofdstuk 1 Inleidende bepalingen

Artikel 1¹

In deze regeling wordt verstaan onder:

aanbiedingsprogramma: algemeen bekend gemaakt voornemen tot het doorlopend of periodiek uitgeven van gedekte obligaties van een bepaalde soort;² [vervallen]³

aanvraag: verzoek om registratie als bedoeld in artikel 124b, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft;⁴ [vervallen]⁵

consumptief krediet: krediet als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft; [vervallen]⁶

doorlopend krediet: krediet als bedoeld in artikel 1, onderdeel h, van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft; [vervallen]⁷

***economische looptijd*: periode waarna een hypothecair krediet overeenkomstig de bij het aangaan van de overeenkomst inzake krediet vastgestelde hoogte van de termijnbedragen en lengte en aantal van de betalingstermijnen geheel afgelost zal zijn;**

***exploitatiesaldo*: verschil tussen de aan het eind van een jaar gerealiseerde baten en lasten van de toezichthouder;**

gedekte obligaties: gedekte obligaties als bedoeld in artikel 1 van het Besluit prudentiële regels Wft;⁸ [vervallen]⁹

hypothecair krediet: krediet als bedoeld in artikel 1¹⁰ van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft; [vervallen]¹¹

juridisch adviseur: een juridische deskundige die onafhankelijk is van de uitgevende bank;¹² [vervallen]¹³

***kredietvergoedingspercentage per betalingstermijn*: kredietvergoeding die over een betalingstermijn op grond van een overeenkomst inzake krediet in rekening wordt gebracht, uitgedrukt in een percentage van het uitstaand saldo aan het begin van die betalingstermijn; wet: Wet op het financieel toezicht.**

2. In deze regeling wordt met betrekking tot overeenkomsten inzake doorlopend krediet verstaan onder:

kredietsom: kredietlimiet;

looptijd: theoretische looptijd.[vervallen]¹⁴

Stcrt. 2006, nr. 230

De begrippen 'economische looptijd' en 'kredietvergoedingspercentage per betalingstermijn' in het eerste lid, onderdelen c en f, zijn inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit artikel 1, eerste lid, onderdelen b en c, van de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006. Het in het eerste lid, onderdeel d, opgenomen begrip 'exploitatiesaldo' is ongewijzigd overgenomen uit artikel 1, onderdeel i, van de Regeling Bekostiging financieel toezicht.

Het tweede lid is ongewijzigd overgenomen uit artikel 1, tweede lid, van de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006. De in hoofdstuk 2 opgenomen regeling is eveneens van toepassing op de berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage bij een overeenkomst inzake doorlopend krediet. In dat geval dient bij de berekening voor looptijd 'theoretische looptijd', en voor kredietsom 'kredietlimiet' te worden gelezen.

¹ Artikel I van Stcrt. 2008, nr. 134 verwijderd de nummering van de definities en treedt in werking op 17 juli 2008 (*red.*).

² Art. I, onderdeel A van Stcrt. 2008, nr. 121 voegt deze definitie in, met inwerkingtreding per 1 juli 2008 (*red.*).

³ Art. I, onderdeel A van Stcrt. 2014, nr. 36125 laat deze definitie met ingang van 1 januari 2015 vervallen, omdat hij ofwel door de wijzigingen in het Besluit en de wet overbodig is geworden ofwel omdat hij in de tekst van de bepalingen kan worden verwerkt (*red.*).

⁴ Art. I, onderdeel A van Stcrt. 2008, nr. 121 voegt deze definitie in, met inwerkingtreding per 1 juli 2008 (*red.*).

⁵ Art. I, onderdeel A van Stcrt. 2014, nr. 36125 laat deze definitie met ingang van 1 januari 2015 vervallen, omdat hij ofwel door de wijzigingen in het Besluit en de wet overbodig is geworden ofwel omdat hij in de tekst van de bepalingen kan worden verwerkt (*red.*).

⁶ Art. III, lid 1 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat deze definitie vervalt met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 2 juni 2011. (*red.*).

⁷ Art. III, lid 1 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat deze definitie vervalt met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 2 juni 2011. (*red.*).

⁸ Art. I, onderdeel A van Stcrt. 2008, nr. 121 voegt deze definitie in, met inwerkingtreding per 1 juli 2008 (*red.*).

⁹ Art. I, onderdeel A van Stcrt. 2014, nr. 36125 laat deze definitie met ingang van 1 januari 2015 vervallen, omdat hij ofwel door

de wijzigingen in het Besluit en de wet overbodig is geworden ofwel omdat hij in de tekst van de bepalingen kan worden verwerkt (*red.*).

¹⁰ Art. III, lid 1 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat het vervangen van de zinsnede 'artikel 1, onderdeel n' door 'artikel 1', in werking treedt met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 2 juni 2011. (*red.*).

¹¹ Art. I, onderdeel A van Stcrt. 2019, nr. 54568 laat deze definitie met ingang van 1 januari 2020 vervallen. (*red.*).

¹² Art. I, onderdeel A van Stcrt. 2008, nr. 121 voegt deze definitie in, met inwerkingtreding per 1 juli 2008 (*red.*).

¹³ Art. I, onderdeel A van Stcrt. 2014, nr. 36125 laat deze definitie met ingang van 1 januari 2015 vervallen, omdat hij ofwel door de wijzigingen in het Besluit en de wet overbodig is geworden ofwel omdat hij in de tekst van de bepalingen kan worden verwerkt (*red.*).

¹⁴ Art. III, lid 1 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat het vervallen van lid 2 in werking treedt met ingang van 1 oktober 2011 en terug werkt tot en met 2 juni 2011. (*red.*).

Stcrt. 2008, nr. 121

Onder een juridisch adviseur wordt verstaan een juridisch geschoolde deskundige persoon die onafhankelijk is van de uitgevende bank en die vanuit zijn wettelijke of professionele taak een juridische opinie kan afgeven waaruit de Nederlandse Bank kan concluderen dat ten aanzien van de obligaties wordt voldaan aan onderdeel b en c van de definitie van gedekte obligaties. Zie de toelichting bij artikel 20a, eerste lid. De onafhankelijke oordeelsvorming van de juridisch adviseur dient buiten twijfel te staan. Dit impliceert dat de adviseur niet werkzaam is bij de uitgevende bank, of daaraan is verbonden, hetgeen overigens niet uitsluit dat de adviseur betrokken is bij de vormgeving van de uitgifte, of anderszins (vaker) de uitgevende bank adviseert. Advocaten, bedrijfsjuristen, notarissen of vergelijkbare beroepsbeoefenaren kunnen bijvoorbeeld deskundig worden geacht.

Stcrt. 2011, nr. 17608

Zie de toelichting bij art. 4 (*red.*).

Stcrt. 2019, nr. 54568

Dit onderdeel voorziet in het vervallen van de begripsomschrijving van 'hypothecair krediet' in artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Wft. In die begripsomschrijving was een verouderde verwijzing opgenomen naar artikel 1 van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft. Voor de betekenis van 'hypothecair krediet' in van de Uitvoeringsregeling Wft wordt verwezen naar de in artikel 1:1 van de Wft opgenomen definitiebepaling.

Hoofdstuk 1a. Consumptief krediet

Bepaling ter uitvoering van artikel 1:16, tweede lid, van de wet

Artikel 1a ¹⁵

Artikel 115a van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft is tevens van toepassing op het in Nederland aanbieden van krediet, niet zijnde hypothecair krediet, aan consumenten door een financiële onderneming vanuit een vestiging in een andere lidstaat dat kan worden aangemerkt als de verlening van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 2 van Richtlijn 2000/31/EG van het Europees parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (PbEG 2000, L 178).

Stcrt. 2019, nr. 54568

1. Doel en noodzaak van deze regeling

Deze regeling heeft tot doel het beperken van het aanbieden van flitskredieten aan consumenten in Nederland. Flitskredieten zijn kortlopende leningen van geringe omvang die aan consumenten worden verstrekt tegen zeer hoge kosten. Die kosten kunnen bijvoorbeeld rente en 'leenkosten' omvatten. Afnemers van flitskredieten zijn doorgaans financieel kwetsbare consumenten, die op andere manieren niet meer aan krediet kunnen komen. Mensen die financiële problemen ervaren zijn geneigd beslissingen te nemen die op korte termijn verlichting bieden, en minder geneigd om de gevolgen van het aangaan van een flitskrediet voor de langere termijn te doorgronden en het voordeel op de korte termijn te laten prevaleren.¹⁶ Door de hoge kosten kunnen zij (verder) in de financiële problemen komen.

Kortlopende (flits)kredieten vallen sinds 2011 onder de reikwijdte van de Wet op het financieel toezicht (Wft). In dat jaar is de Autoriteit Financiële Markten (AFM) gestart met toezichtonderzoek naar flitskredietaanbieders. Tussen 2011 en 2014 is veel toezichtcapaciteit ingezet om illegale flitskredietaanbiedingen van de markt te weren. Dat heeft geleid tot tientallen maatregelen, waaronder boetes voor aanbieders en feitelijk leidinggevend en het intrekken van vergunningen. Aanbieders van flitskrediet richten zich als gezegd voornamelijk op een groep consumenten die kwetsbaar zijn doordat zij een acute behoefte aan geld hebben. De kans relatief groot dat deze consumenten hun terugbetalingsverplichting niet kunnen nakomen. Het verdienmodel is mogelijk door een zeer hoge kredietvergoeding te vragen. Doordat in 2011 de maximum kredietvergoeding in Nederland van toepassing werd en dit actief werd gehandhaafd,

kwam het verdienmodel onder druk. De meeste aanbieders van flitskrediet hebben sindsdien hun activiteiten gestaakt. Door de afname van het aantal flitskredietaanbieders daalde het aanbod van dure kortlopende leningen in Nederland.

In de jaren daarna bleek echter dat consumenten (opnieuw) werden gedupeerd door aanbieders die vanuit het buitenland flitskredieten aanbieden. Enkele van deze aanbieders waren eerder van de Nederlandse markt geweerd en hebben de zetel van waaruit zij hun activiteiten uitvoeren verplaatst naar andere EU-lidstaten.

Gelet op de risico's van het aanbieden van flitskredieten voor consumenten, is het nemen van maatregelen ter beperking van flitskredietverlening in Nederland aan consumenten noodzakelijk. Daarom heeft ondergetekende bij brief van 12 december 2018 aangekondigd in het kader van een verantwoorde consumptiefkredietverlening maatregelen te nemen tegen flitskredieten.¹⁷ Hiermee wordt ook uitvoering gegeven aan een uitdrukkelijke wens van de AFM.¹⁸

2. Regulering aanbieding flitskrediet via internet vanuit het buitenland

2.1 Algemeen

Het aanbieden van krediet, waaronder flitskrediet, is momenteel in Nederland onderworpen aan een vergunningplicht (artikel 2:60, eerste lid, Wft). Dit betekent dat kredietverlening in Nederland in beginsel niet kan plaatsvinden zonder vergunning van de AFM. De AFM verleent die vergunning uitsluitend indien aan de toepasselijke wettelijke eisen is voldaan, bijvoorbeeld ten aanzien van de integriteit van de bedrijfsvoering. Ook na het verkrijgen van toegang tot de Nederlandse markt moeten kredietverleners voldoen aan strenge eisen, waaronder de eisen die zijn opgenomen in paragraaf 4.3.1.3 van de Wft over het aanbieden van krediet en de eisen die zijn opgenomen in het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft over de maximale kredietvergoeding.

Indien het flitskrediet vanuit een andere lidstaat (en) via het internet in Nederland wordt aangeboden, geldt de vergunningplicht niet. Immers, op grond van artikel 1:16, eerste lid, Wft, is de Wft niet van toepassing op financiële diensten die kunnen worden aangemerkt als 'dienst van de informatiemaatschappij' als bedoeld in artikel 1:16, eerste lid, Wft en die worden verleend door een financiële onderneming vanuit een vestiging in een andere lidstaat. Aanbieders in verschillende lidstaten hebben de afgelopen jaren gebruik gemaakt van deze route. Momenteel groeit het aantal flitskredieten dat vanuit het Verenigd Koninkrijk wordt verstrekt aan Nederlandse consumenten. Na de aangekondigde uittreding van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie, is de verwachting dat de activiteit verplaatst zal worden naar een andere lidstaat, aangezien een dergelijke verplaatsing eerder waargenomen is. Deze regeling biedt daarvoor een oplossing omdat zij betrekking heeft op het via internet aanbieden van (flits)kredieten aan Nederlandse consumenten, ongeacht in welke lidstaat de kredietaanbieder is gevestigd.

Artikel 1:16, tweede lid, Wft, geeft de Minister van Financiën de bevoegdheid om ter bescherming van consumenten te

¹⁵ Art. I, onderdeel B van Stcrt. 2019, nr. 54568 voert dit hoofdstuk met ingang van 1 januari 2020 in. Artikel II van Stcrt. 2019, nr. 54568 bepaalt dat artikel 1a niet van toepassing is op overeenkomsten gesloten voor 1 januari 2020 (*red.*).

¹⁶ Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid, 2017. *Weten is nog geen doen. Een realistisch perspectief op zelfredzaamheid.*

¹⁷ Kamerstuk [32 013, nr. 200](#), p. 4.

¹⁸ Bijlage bij Kamerstuk [32 545, nr. 81](#).

bepalen dat het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen van de Wft en de daarop gebaseerde bepalingen geheel of gedeeltelijk van toepassing zijn op een bepaalde financiële dienst. Van die grondslag wordt in deze regeling gebruik gemaakt. Hierdoor wordt het mogelijk om de flitskredietproblematiek in Nederland duurzaam aan te pakken.

Op grond van artikel V, zesde lid, van de Aanpassingswet richtlijn inzake elektronische handel (*Stb. 2004, 210*) moet de regeling noodzakelijk en proportioneel zijn. Bovendien gelden procedurele vereisten, waaronder de eis dat de betreffende lidstaat van waaruit de dienst wordt aangeboden (tevergeefs) is verzocht maatregelen te nemen (zie paragraaf 2.2 van deze toelichting).

Deze regeling is uitsluitend van toepassing op het in Nederland aanbieden van krediet aan consumenten door een financiële onderneming vanuit een vestiging in een andere lidstaat voor zover die kredietaanbieding tevens kan worden aangemerkt als de verlening van diensten van de informatiemaatschappij. Dat wordt gedefinieerd als 'elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, langs elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten wordt verricht'.¹⁹ Hieronder moet ook worden verstaan het aanbieden van een (flits)krediet via internet.²⁰ Het Hof van Justitie van de EU heeft in zijn jurisprudentie nadere duiding gegeven over welke uitgangspunten onder meer van belang zijn bij het bepalen of een aanbieder zijn 'activiteiten richt op' (de markt van) een lidstaat.²¹ Uit deze jurisprudentie kan worden afgeleid dat meerdere factoren relevant kunnen zijn in het bepalen of een aanbieder zich richt op de Nederlandse markt, zoals het aanbieden in de Nederlandse taal.

Om het doel van deze regeling te bereiken wordt voorgescreven dat de aanbieders van (flits)kredieten met vestiging in andere lidstaten van de Europese Unie, indien zij een dergelijk krediet in Nederland aanbieden aan consumenten, geen hogere effectieve kredietvergoeding op jaarbasis mogen vragen dan de kredietvergoeding die geldt voor in Nederland gevestigde aanbieders van kredieten. Dat wordt gerealiseerd door in het nieuw ingevoegde artikel 1a van de Uitvoeringsregeling Wft te bepalen dat artikel 115a van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft van toepassing is. Zo wordt voorkomen dat voor het ontvangen van een krediet ongerechtvaardigd hoge kosten in rekening worden gebracht bij de consument. De kredietvergoeding wordt overeenkomstig artikel 4 van het Besluit kredietvergoeding bepaald door bij de wettelijke rente 12 procentpunten op te tellen.

¹⁹ Richtlijn 2015/1535 van het Europees parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEU 2015, L 241). De begripsomschrijving uit deze richtlijn is bepalend voor de toepassing van Richtlijn 2000/31/EG, ook al is Richtlijn 2015/1535 niet van toepassing is op financiële diensten die worden gereguleerd op EU-niveau (artikel 1, vierde lid, van laatstgenoemde richtlijn).

²⁰ College van Beroep voor het bedrijfsleven 12 maart 2019, ECLI:NL:CBB:2019:112, r.o. 4.3.

²¹ HvJEU 7 december 2010, gevoegde zaken C-585/08, *Pammer* en C-144/09, *Alpenhof*, ECLI:EU:C:2010:740, r.o. 75, 76 en 80.

2.2 Europeesrechtelijk kader

Zoals hierboven is besproken moet het via internet aanbieden van flitskredieten worden aangemerkt als een dienst van de informatiemaatschappij (artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van Richtlijn 2015/1535). Op grond van Richtlijn 2000/31/EG mogen lidstaten het vrije verkeer van diensten van de informatiemaatschappij die vanuit een andere lidstaat worden geleverd, niet beperken 'om redenen die vallen binnen het gecoördineerde gebied'.²² Onder dat gebied worden begrepen eisen aan de aanbieder van krediet ten aanzien van het starten en uitvoeren van de aangeboden dienst (artikel 3, tweede lid). Hiervan kan worden afgeweken indien dat noodzakelijk is ter bescherming van consumenten en de voorgenomen maatregelen proportioneel zijn (artikel 3, vierde lid, onderdeel a).

Aan deze eisen wordt met de nu voorliggende regeling voldaan. Allereerst vormt de maximale kredietvergoeding, waarin deze regeling voorziet, een cruciale maatregel tegen het in Nederland aanbieden van flitskredieten aan consumenten tegen zeer hoge kosten. Vanuit het perspectief van consumentenbescherming zijn immers de zeer hoge kosten die bij de verlening van kredieten in rekening worden gebracht bij veelal financieel kwetsbare consumenten zeer schadelijk. Door voor de aanbidding van (flits)kredieten aan consumenten in Nederland vanuit andere lidstaten dezelfde maximum kredietvergoeding voor te schrijven als voor in Nederland gevestigde aanbieders, wordt het risico dat deze schade zich verwezenlijkt weggenomen. Daarnaast is van belang dat kredietaanbieding (die tevens kan worden aangemerkt als een dienst van de informatiemaatschappij) vanuit andere lidstaten aan consumenten in Nederland verder volledig mogelijk blijft. Kortom, deze regeling is noodzakelijk om de Nederlandse financiële consument te beschermen tegen onrechtvaardig hoge kosten voor leningen, maar strekt niet verder dan nodig is om dat doel te bereiken.

Alvorens de in deze regeling opgenomen maatregel mag worden genomen, moeten eerst de betrokken lidstaten verzocht worden om maatregelen te nemen. Indien daarop niet of onvoldoende wordt ingegaan, mogen lidstaten, onder voorafgaande notificatie aan de Europese Commissie en aan de betrokken lidstaten en behoudens spoedgevallen, de voorgenomen maatregelen invoeren (artikel 3, vierde lid, onderdeel b, en vijfde lid). Aan dit vereiste is voldaan. De hier genoemde Europeesrechtelijke bepalingen zijn, zoals hierboven werd besproken, geïmplementeerd in artikel V, zesde lid, van de Aanpassingswet richtlijn inzake elektronische handel en in artikel 1:16, tweede lid, van de Wft.

Vanuit Europeesrechtelijk perspectief is daarnaast Richtlijn 2008/48/EG van belang, die regels bevat over consumentenkredietovereenkomsten.²³ Kredieten als bedoeld in het

²² Richtlijn 2000/31/EG van het Europees parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („richtlijn inzake elektronische handel”) (PbEG 2000, L 178).

²³ Richtlijn 2008/48/EG van het Europees parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PbEG 2008, L 133).

ingevoegde artikel 1a van de Uitvoeringsregeling Wft zullen doorgaans binnen de reikwijdte van deze richtlijn vallen, aangezien die richtlijn slechts niet van toepassing is op kredieten die binnen drie maanden moeten worden afgelost en waarbij slechts onbetekenende kosten worden aangerekend (artikel 2, tweede lid, onderdeel f). De richtlijn is evenmin van toepassing op kredieten van minder dan € 200,—, maar de Nederlandse wetgever heeft ervoor gekozen om de implementatiewetgeving óók op die groep kredieten van toepassing te laten zijn. Richtlijn 2008/48 moet worden aangemerkt als een vorm van volledige harmonisatie (zoals kan worden opgemaakt uit de negende inleidende overweging). Uit die overweging en uit artikel 22, eerste lid, van de richtlijn kan daarnaast worden afgeleid dat lidstaten de vrijheid houden om nationale wetgeving in te voeren ten aanzien van onderwerpen die niet in de richtlijn zijn geharmoniseerd. De maximaal toegestane kredietvergoeding is een onderwerp dat niet is geharmoniseerd in Richtlijn 2008/48/EG. Daaruit moet worden afgeleid dat de lidstaten dus de bevoegdheid hebben om deze norm te stellen en toe te passen op de kredieten die op de Nederlandse markt worden aangeboden. Al met al is deze regeling in overeenstemming met Richtlijn 2008/48/EG.

Ten slotte wordt opgemerkt dat de Wft geheel van toepassing is op (flits)kredieten die vanuit staten die geen lidstaat zijn, worden aangeboden aan consumenten in Nederland.

2.3 Notificatieverplichtingen

Er is voldaan aan het in artikel 3, vierde lid, onderdeel b, van Richtlijn 2000/31/EG opgenomen vereiste, waaronder het vereiste ten aanzien van de kennisgeving aan de Europese Commissie over het voornemen tot het nemen van deze maatregel. Er heeft geen notificatie op grond van Richtlijn 2015/1535 plaatsgevonden, vanwege de in artikel 1, vierde lid, opgenomen uitzonderingsgrond.

3. Toezicht en handhaving

De AFM is nauw betrokken geweest bij de totstandkoming van deze regeling en heeft hierover positief geadviseerd. De AFM zal op grond van artikel 1:25, tweede lid, van de Wft, toezicht houden op de naleving van deze regeling. Ter handhaving van eventuele overtredingen is de AFM bevoegd tot oplegging van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete (artikelen 1:79, eerste lid, onderdeel a, en 1:80, eerste lid, onderdeel a, Wft), waarbij de hoogte van de bestuurlijke boete is vastgesteld op ten hoogste € 5 mln (artikel 1:81, tweede lid, Wft). De oplegging van deze sancties wordt voorts openbaar gemaakt (artikel 1:97 Wft) door middel van pers- en twitterberichten en op de website van de AFM. Het doel van die openbaarmaking is het waarschuwen van consumenten, zodat de vraag naar flitskredieten kleiner zal worden.

4. Regeldruk

Deze regeling bevat geen regeldrukgevolgen voor burgers en bedrijven in Nederland. Daarom is een ontwerp van de regeling, in overeenstemming met artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van het Instellingsbesluit Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) (*Stcrt.* 2017, 29814), niet aan dit college voorgelegd.

5. Consultatie

Een ontwerp van deze regeling is tussen 22 juli 2019 en 2 september 2019 ter internetconsultatie aangeboden. De consultatie heeft geleid tot enkele reacties, die de vaststelling van deze regeling aanmoedigen. Eén van de consultatiereacties is ingezonden door de Vereniging van Financieringsondernemingen Nederland (VFN), die niet alleen de noodzaak van de regeling heeft onderschreven, maar ook heeft gesteld dat de regeling een belangrijke bijdrage zal leveren aan de verbetering van de consumentenbescherming. De VFN heeft daarnaast gesuggereerd om de regeling aan te passen en daarin ook een verwijzing naar artikel 4:34 van de Wft op te nemen, zodat aanbieders van krediet via internet een kredietwaardigheidstoetsing moeten verrichten. Hiervan wordt afgezien, omdat de kredietwaardigheidstoets reeds deel uitmaakt van Richtlijn 2008/48/EG en daarmee in beginsel al van toepassing is op aanbieders van krediet die in een EU-lidstaat zijn gevestigd.

Om redenen van wetssystematiek is er na de afsluiting van de internetconsultatie voor gekozen om het invoeren van het maximum kredietvergoedingspercentage door middel van de nu voorliggende wijzigingsregeling op te nemen in de Uitvoeringsregeling Wft en niet in een aparte regeling. Dat heeft geleid tot een aanpassing van de vorm van de regeling. Die aanpassing is uitsluitend wetgevingstechnisch van aard. Daarnaast is ervoor gekozen om overgangsrecht op te nemen. Voor de toelichting daarop wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel II.

Dit onderdeel voorziet in het invoegen van een nieuw hoofdstuk 1a in de Uitvoeringsregeling Wft. Dat hoofdstuk bestaat uit één artikel, artikel 1a, waarin wordt verwezen naar artikel 115a van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft. In artikel 115a van dat besluit is bepaald dat een aanbieder van krediet geen hogere kredietvergoeding in rekening brengt dan is toegestaan op grond van het Besluit kredietvergoeding. Artikel 4 van het laatstgenoemde besluit, dat is vastgesteld op grond van artikel 4:35 van de Wft, stelt het effectieve kredietvergoedingspercentage op jaarbasis vast op de wettelijke rente verhoogd met 12 procentpunten. Daarbij wordt opgemerkt dat het voor de toepassing van deze regeling niet relevant is of de vergoeding door de aanbieder wordt aangemerkt als 'rente', 'leenkosten', een garantstelling (al dan niet met een externe partij) of anderszins. Onder kredietvergoeding vallen immers alle beloningen en vergoedingen, in welke vorm ook, die de kredietgever of de leverancier van de goederen of diensten ter zake van een kredietovereenkomst bedingt, in rekening brengt of aanvaardt.²⁴ In alle gevallen mag de vergoeding het effectieve kredietvergoedingspercentage niet overschrijden.

Voor de betekenis van het begrip 'diensten van de informatiemaatschappij' wordt verwezen naar artikel 2 van Richtlijn 2000/31/EG van het Europees parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt ("Richtlijn inzake elek-

²⁴ College van Beroep voor het bedrijfsleven 3 februari 2017. ECLI:NL:CBB:2017:49.

tronische handel") (PbEG 2000, L 178). In dat artikel wordt overigens verwezen naar Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEU 2015, L 241).

Voor de betekenis van de begrippen 'aanbieden', 'consument', 'financiële onderneming', 'krediet' en 'lidstaat' wordt aangesloten bij hetgeen daarover in artikel 1:1 van de Wft is bepaald. Omdat blijkt de in artikel 1:1 van de Wft opgenomen definitie van 'krediet' het aanbieden van krediet ook aan anderen dan consumenten kan geschieden en dergelijke kredietverstrekking geen onderdeel is van de nu voorliggende regeling, is de reikwijdte van het nieuwe artikel 1a uitdrukkelijk beperkt tot aanbieding aan consumenten. Daarnaast is hypothecair krediet uitgesloten van de werkingssfeer van deze regeling; het gaat uitsluitend om consumptief krediet.

Hoofdstuk 2 Effectief kredietvergoedingspercentage [vervallen]²⁵

Bepalingen ter uitvoering van artikel 1:1 van de wet

§ 2.1 Algemene bepalingen

Artikel 2

1. Bij de in de paragrafen 2.2 en 2.3 geregelde berekeningen wordt ervan uitgegaan dat:
 - a. de overeenkomst inzake krediet overeenkomstig de bij het aangaan daarvan vastgestelde hoogte van de termijnbedragen en lengte en aantal van de betalingstermijnen wordt afgewikkeld; en
 - b. de kredietvergoeding gedurende de looptijd van de overeenkomst gelijk blijft, tenzij bij het aangaan van de overeenkomst is vastgesteld wanneer de kredietvergoeding zal wijzigen en wat de hoogte van de kredietvergoeding door die wijziging zal worden.
2. Bij de in paragraaf 2.2 geregelde berekeningen wordt er, voorzover het overeenkomsten inzake doorlopend krediet betreft, van uitgegaan dat:
 - a. het uitstaand saldo op het tijdstip waarop door de aanbieder de geldsom ter beschikking wordt gesteld of met het verschaffen van de dienst een aanvang wordt gemaakt, gelijk is aan de kredietlimiet; en
 - b. het uitstaand saldo niet toeneemt anders dan uit hoofde van het in rekening brengen van de kredietvergoeding.

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel komt in de plaats van artikel 2 van de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006. In dit artikel wordt een aantal veronderstellingen aangegeven die ten grondslag liggen aan de berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage. Deze uitgangspunten zijn ook terug te vinden in bijlage A bij het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft, waar de wijze van berekening van de theoretische looptijd is bepaald. De veronderstelling in artikel 2, eerste lid, onderdeel b, vloeit voort uit artikel 1bis, zesde lid, van de richtlijn consumentenkrediet.

De veronderstellingen komen er op neer dat met wijzigingen van de betalingsregeling, van de kredietvergoeding, of van het uitstaand saldo slechts rekening wordt gehouden voor zover deze wijzigingen bij het aangaan van de overeenkomst zijn te voorzien of in omvang vaststaan.

Artikel 3

Het effectief kredietvergoedingspercentage wordt afgerond op één decimaal. Indien de tweede de-

²⁵ Art. III, lid 1 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat dit hoofdstuk 2 vervangen wordt door een nieuw hoofdstuk 2 met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 2 juni 2011. (*red.*).

cimaal vijf of meer bedraagt, vindt afronding naar boven plaats. In de overige gevallen vindt afronding naar beneden plaats.

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel komt in de plaats van artikel 3 van de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006. Het effectief kredietvergoedingspercentage wordt afgerond op één decimaal. Afronding op hele getallen zou te grote afwijkingen geven. Afronding op twee of meer decimalen zou echter slechts geringe extra informatie verschaffen ten opzichte van afronding op één decimaal, terwijl de afwijking gering is (ten hoogste nagenoeg 0,1 procentpunt).

§ 2.2 Berekening effectief kredietvergoedingspercentage voor consumptief krediet

Artikel 4

1. Voor overeenkomsten inzake consumptief krediet waarbij de betalingstermijn en het termijnbedrag gedurende de looptijd gelijk blijven, wordt het effectief kredietvergoedingspercentage berekend als volgt:

$$2. \quad p = [(1 + i_m)^m - 1] \cdot 100,$$

waarbij de waarde van i_m wordt berekend met de volgende formule:

$$K = \frac{T \cdot (1 + i_m)^n - T}{i_m \cdot (1 + i_m)^n}$$

In deze formules is:

- p: het effectief kredietvergoedingspercentage op jaarbasis;
- i_m : het honderdste deel van het kredietvergoedingspercentage per betalingstermijn;
- m: het aantal betalingstermijnen per jaar;
- K: de kredietsom;
- T: het termijnbedrag; en
- n: de looptijd, uitgedrukt in het aantal betalingstermijnen.

2. Voor overeenkomsten inzake consumptief krediet, niet zijnde doorlopend krediet, wordt bij de berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage het eerste lid toegepast. Bij die berekening wordt ervan uitgegaan dat de eerste betalingstermijn, of het eerste of het laatste termijnbedrag, gelijk zijn aan de overige betalingstermijnen, onderscheidenlijk termijnbedragen, indien:

- a. de eerste betalingstermijn afwijkt van de overige betalingstermijnen, voor zover deze afwijking tot gevolg heeft dat het eerste of het laatste termijnbedrag afwijkt van de

overige termijnbedragen, terwijl de overige betalingstermijnen en termijnbedragen gedurende de looptijd gelijk blijven; of

- b. slechts het eerste of het laatste termijnbedrag afwijkt van de overige termijnbedragen, indien deze afwijking een gevolg is van afrondingen.

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel komt in de plaats van de artikelen 4 en 5 van de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006. Deze berekeningswijze geldt voor overeenkomsten inzake consumptief krediet waarbij de betalingstermijn en het termijnbedrag gedurende de looptijd gelijk blijven. Dit is in de praktijk de meest gebruikelijke regeling.

Het tweede lid voorziet in een regeling indien zich beperkte afwijkingen voordoen van bovengenoemde uitgangspunten. Onderdeel a van het tweede lid ziet op het geval dat de kredietsom niet op de reguliere vervaldatum ter beschikking wordt gesteld, waardoor de eerste betalingstermijn korter of langer is dan de overige, gelijkblijvende, betalingstermijnen. Indien in dat kader de over een gedeelte van een normale betalingstermijn te berekenen kredietvergoeding wordt verrekend met of wordt bijgeteld bij het eerste of laatste reguliere termijnbedrag, kan de in het eerste lid opgenomen berekeningswijze zonder bezwaar worden toegepast.

Het tweede lid, onderdeel b, houdt verband met het feit dat door afronding van het termijnbedrag het uitstaand saldo op het eind van de looptijd niet steeds op nihil uitkomt en derhalve wordt verrekend of bijgeteld bij het eerste dan wel het laatste termijnbedrag. Ook in dat geval kan de in het eerste lid genoemde berekening zonder bezwaar worden toegepast.

In beide gevallen dient voor de berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage er van te worden uitgegaan dat de afwijkende eerste betalingstermijn, onderscheidenlijk het eerste of laatste termijnbedrag, gelijk is aan de overige betalingstermijnen, onderscheidenlijk termijnbedragen.

Artikel 5

Voor overeenkomsten inzake consumptief krediet waarbij gedurende de looptijd de betalingstermijn wel, doch het termijnbedrag niet gelijk blijft, en waarop artikel 4, tweede lid, niet van toepassing is, wordt het effectief kredietvergoedingspercentage berekend als volgt:

$$p = [(1 + i_m)^m - 1] \cdot 100,$$

waarbij de waarde van i_m wordt berekend met de volgende formule:

$$K = \sum_{t=1}^n \frac{T_t}{(1 + i_m)^t}$$

In deze formules is:

- p: het effectief kredietvergoedingspercentage;
- i_m : het honderdste deel van het kredietvergoedingspercentage per betalingstermijn;
- m: het aantal betalingstermijnen per jaar;
- K: de kredietsom;
- t: het volgnummer van de onderscheidenlijke termijnbedragen en van de onderscheidenlijke betalingstermijnen;
- n: de looptijd, uitgedrukt in het aantal betalingstermijnen; en
- Tt: het termijnbedrag met volgnummer t.

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel komt in de plaats van de artikelen 4 en 6 van de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006. Dit artikel geeft de berekeningswijze van het effectief kredietvergoedingspercentage aan voor overeenkomsten inzake consumptief krediet waarbij de betalingstermijn wel, maar het termijnbedrag niet gedurende de looptijd gelijk blijft. Het gaat hier bijvoorbeeld om de situatie waarbij als termijnbedrag een percentage van het uitstaand saldo wordt genomen.

In de formules in de artikelen 5, 6, 7, en 8 wordt gebruik gemaakt van het symbool Σ (sigma). Het symbool sigma duidt aan dat de som van een aantal getallen dient te worden genomen. De formule:

$$\sum_{t=1}^n x_t$$

betekent zodoende dat de rij getallen $X_1, X_2, X_3, \dots, X_n$ bij elkaar dienen te worden opgeteld.

Artikel 6

Voor overeenkomsten inzake consumptief krediet waarbij de betalingstermijn gedurende de looptijd niet gelijk blijft en waarop artikel 4, tweede lid, niet van toepassing is, wordt het effectief kredietvergoedingspercentage berekend als volgt:

$$p = i \cdot 100,$$

waarbij de waarde van i wordt berekend met de volgende formule:

$$K = \sum_{k=i}^n \frac{T_k}{(1 + i)^{t_k}}$$

In deze formules is:

- p: het effectief kredietvergoedingspercentage;
- i: het honderdste deel van het effectief kredietvergoedingspercentage;
- K: de kredietsom;
- k: het volgnummer van een termijnbedrag;

n: het totale aantal termijnbedragen;
 Tk: het termijnbedrag met volgnummer k; en
 tk: het tijdvak dat ligt tussen het tijdstip waarop de krediet som ter beschikking wordt gesteld en het tijdstip waarop het termijnbedrag met volgnummer k moet worden voldaan, uitgedrukt in jaren.

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel komt in de plaats van de artikelen 4 en 7 van de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006 en regelt de berekeningswijze van het effectief kredietvergoedingspercentage voor overeenkomsten inzake consumptief krediet waarbij gedurende de looptijd de betalingstermijn niet gelijk blijft.

Artikel 7

In afwijking van de artikelen 4 tot en met 6 wordt bij overeenkomsten inzake consumptief krediet waarbij de krediet som in bij het aangaan van de overeenkomst vastgestelde tranches ter beschikking wordt gesteld op bij het aangaan van de overeenkomst overeengekomen tijdstippen het effectief kredietvergoedingspercentage berekend als volgt:

$$p = i \cdot 100,$$

waarbij de waarde van i wordt berekend met de volgende formule:

$$S_1 = \sum_{u=2}^v \frac{S_u}{(1+i)^{x_u}} = \sum_{k=1}^n \frac{T_k}{(1+i)^{t_k}}$$

In deze formules is:

p: het effectief kredietvergoedingspercentage;
 i: het honderdste deel van het effectief kredietvergoedingspercentage;
 S1: het bedrag van de eerste tranche van de krediet som;
 u: het volgnummer van een tranche;
 v: het totale aantal tranches;
 Su: het bedrag van de tranche met volgnummer u;
 Xu: het tijdvak dat ligt tussen het tijdstip waarop de overeenkomst inzake krediet is aangegaan en het tijdstip waarop de tranche met volgnummer u ter beschikking wordt gesteld, uitgedrukt in jaren;
 k: het volgnummer van een termijnbedrag;
 n: het totale aantal termijnbedragen;
 Tk: het termijnbedrag met volgnummer k; en
 tk: het tijdvak dat ligt tussen het tijdstip waarop de krediet som ter beschikking wordt gesteld en het tijdstip waarop het termijnbedrag met volgnummer k moet worden voldaan, uitgedrukt in jaren.

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel komt in de plaats van de artikelen 4 en 8 van de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006. Deze berekeningswijze is van toepassing op overeenkomsten inzake consumptief krediet bij het aangaan waarvan wordt overeengekomen dat de krediet som in vastgestelde gedeelten (tranches) op vooraf bepaalde tijdstippen ter beschikking wordt gesteld. Deze berekeningswijze is niet van toepassing op overeenkomsten inzake consumptief krediet waarbij onbekend is of, en zo ja, wanneer, hoe vaak en hoeveel geld sommen de consument zal opnemen, zoals doorgaans bij de gebruikelijke vorm van doorlopend krediet het geval is.

§ 2.3 Berekening effectief kredietvergoedingspercentage voor hypothecair krediet

Artikel 8

1. Voor overeenkomsten inzake hypothecair krediet wordt het effectief kredietvergoedingspercentage berekend als volgt:

$$p = [(1 + i_m)^m - 1] \cdot 100,$$

waarbij de waarde van im wordt berekend met de volgende formule:

$$K - A = \sum_{t=1}^n \frac{T_t}{(1+i_m)^t} + \frac{R_n}{(1+i_m)^n}$$

In deze formules is:

p: het effectief kredietvergoedingspercentage;
 im: het honderdste deel van het kredietvergoedingspercentage per betalingstermijn;
 m: het aantal betalingstermijnen per jaar;
 K: de krediet som;
 A: de kosten die de aanbieder van hypothecair krediet bij het afsluiten van de overeenkomst inzake hypothecair krediet in rekening brengt;
 t: het volgnummer van de onderscheidenlijke termijnbedragen en van de onderscheidenlijke betalingstermijnen;
 n: de economische looptijd, berekend over maximaal 30 jaren, uitgedrukt in het aantal betalingstermijnen;
 Tt: het termijnbedrag met volgnummer t; en
 Rn: de (eventuele) (restant-)schuld aan het eind van de economische looptijd of, indien de looptijd langer is dan 30 jaren, na 30 jaren.
 2. Indien de termijnbedragen aan het begin van elke betalingstermijn worden betaald, wordt K in de formule in het eerste lid (K - T(1)), en wordt n in de formule in het eerste lid (n - 1).

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel komt in de plaats van de artikelen 9 en 10 van de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006 en bepaalt de berekeningswijze voor het effectief kredietvergoedingspercentage voor hypothecair krediet.

Hoofdstuk 2. Hypothecair krediet^{26 27}**Bepalingen ter uitvoering van de artikelen 1 en 59aa van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft**

Stcrt. 2011, nr. 17608

Deze regeling voorziet in aanpassing van de Uitvoeringsregeling Wft en de Vrijstellingsregeling Wft. De wijzigingen in de Uitvoeringsregeling Wft en de Vrijstellingsregeling Wft hangen samen met de wijzigingen in de Wet op het financieel toezicht (Wft) naar aanleiding van de implementatie van de richtlijn consumentenkrediet²⁸ en de herziene richtlijn beleggingsinstellingen.²⁹ De wijzigingen houden voornamelijk verband met het vervallen van de definitie van 'effectief kredietvergoedingspercentage' in de Wft bij de inwerkingtreding van de Wet van 19 mei 2011 tot wijziging van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, de Wet op het financieel toezicht en enige andere wetten ter implementatie van richtlijn nr. 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PbEU L 133/66)³⁰ en de introductie van de definitie van jaarlijks kostenpercentage in artikel 1 van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (Bgfo) bij besluit van 25 mei 2011.³¹

Verder zijn in de Vrijstellingsregeling Wft betaaldienstverleners die voor het uitoefenen van het bedrijf van betaaldienstverlener een vergunning hebben en uitsluitend krediet aanbieden in verband met een betaaldienst onder bepaalde voorwaarden vrijgesteld van de vergunningplicht voor het aanbieden van krediet. De voorwaarden voor een vergunning voor het aanbieden van krediet zijn namelijk vergelijkbaar met de voorwaarden voor een vergunning voor het verlenen van betaaldiensten.

²⁶ Art. III, lid 1 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat dit nieuwe hoofdstuk 2 in werking treedt met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 2 juni 2011. (*red.*)

²⁷ Art. I onderdeel A van Stcrt. 2012, nr. 26426 verandert de titel van Hoofdstuk 2 van Berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage voor hypothecair krediet' in 'Hypothecair krediet' en art. II bepaalt dat deze herformulering in werking treedt op 1 januari 2013 (*red.*).

²⁸ Richtlijn nr. 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PbEU L 133).

²⁹ Richtlijn nr. 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (herschikking) (PbEU L 302).

³⁰ Stb. 2011, nr. 246.

³¹ Besluit van 25 mei 2011, houdende wijziging van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft, het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector en het Besluit kredietvergoeding in verband met implementatie van richtlijn nr. 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PbEU L 133/66) (Stb. 2011, 247).

Stcrt. 2012, nr. 26426

Artikel 2 Bepalingen ter uitvoering van artikel 1 van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft³²

1. Bij de berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage voor hypothecair krediet wordt ervan uitgegaan dat:

a. de overeenkomst inzake krediet overeenkomstig de bij het aangaan daarvan vastgestelde hoogte van de termijnbedragen en lengte en aantal van de betalingstermijnen wordt afgewikkeld; en

b. de kredietvergoeding gedurende de looptijd van de overeenkomst gelijk blijft, tenzij bij het aangaan van de overeenkomst is vastgesteld wanneer de kredietvergoeding zal wijzigen en wat de hoogte van de kredietvergoeding door die wijziging zal worden.

Stcrt. 2011, nr. 17608

Artikel 3³³

Het effectief kredietvergoedingspercentage wordt afgerond op één decimaal. Indien de tweede decimaal vijf of meer bedraagt, vindt afronding naar boven plaats. In de overige gevallen vindt afronding naar beneden plaats.

Stcrt. 2011, nr. 17608

Artikel 4³⁴

1. Voor overeenkomsten inzake hypothecair krediet wordt het effectief kredietvergoedingspercentage berekend als volgt:

$$K - A = \sum_{t=1}^n \frac{T_t}{(1+i_m)^t} + \frac{R_n}{(1+i_m)^n}$$

In deze formules is:

p: het effectief kredietvergoedingspercentage;

m: het honderdste deel van het kredietvergoedingspercentage per betalingstermijn;

³² Art. III, lid 1 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat deze bepaling in werking treedt met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 2 juni 2011. (*red.*)

³³ Art. III, lid 1 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat deze bepaling in werking treedt met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 2 juni 2011. (*red.*)

³⁴ Art. III, lid 1 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat deze bepaling in werking treedt met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 2 juni 2011. (*red.*)

m: het aantal betalingstermijnen per jaar;^[1]

K: de kredietsom;^[2]

A: de kosten die de aanbieder van hypothecair krediet bij het afsluiten van de overeenkomst inzake hypothecair krediet in rekening brengt;^[3]

t: het volgnummer van de onderscheidenlijke termijnbedragen en van de onderscheidenlijke betalingstermijnen;^[4]

n: de economische looptijd, berekend over maximaal dertig jaren, uitgedrukt in het aantal betalingstermijnen;^[5]

Tt: het termijnbedrag met volgnummer *t*; en^[6]

Rn: de (eventuele) (restant-)schuld aan het eind van de economische looptijd of, indien de looptijd langer is dan dertig jaren, na dertig jaren.

2. Indien de termijnbedragen aan het begin van elke betalingstermijn worden betaald, wordt *K* in de formule in het eerste lid ($K - T(1)$), en wordt *n* in de formule in het eerste lid ($n - 1$).

Stcrt. 2011, nr. 17608

De wijzigingen in de onderdelen A en B hangen samen met het vervallen van de definitie van 'effectief kredietvergoedingspercentage' in de Wft en de introductie van de definitie van jaarlijks kostenpercentage in het Bgfo (zie ook de algemene toelichting). De berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage voor consumptief krediet is dan ook vervangen door de berekening van het jaarlijks kostenpercentage voor consumptief krediet. De berekening van het jaarlijks kostenpercentage voor consumptief krediet is opgenomen in het Bgfo. Daarom kan de berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage (paragraaf 2.2.) voor consumptief krediet in de Uitvoeringsregeling Wft vervallen.

Onder de definitie van jaarlijks kostenpercentage valt ook de bij de uitvoering van een overeenkomst inzake hypothecair krediet overeenkomstig de betalingsregeling aan de consument in rekening te brengen effectieve kredietvergoeding, uitgedrukt in een percentage op jaarbasis van het uitstaand saldo, berekend op bij ministeriële regeling vast te stellen wijze (zie de definitie van jaarlijks kostenpercentage in artikel 1 van het Bgfo). De berekening van het effectief kredietvergoedingspercentage voor hypothecair krediet is dan ook in de Uitvoeringsregeling Wft gehandhaafd (zie hoofdstuk 2).

Artikel 5³⁵

In de informatie die een aanbieder op grond van artikel 59aa, eerste lid, onderdelen a en b, van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft aan een consument verstrekt, worden de componenten waaruit de variabele debetrentevoet is opgebouwd, met gebruikmaking van de volgende aanduidingen benoemd:

a. basistarief;

b. opslagen in verband met ontwikkelingen op de kapitaalmarkten en kapitaalkosten;

c. individuele risico-opslagen;

d. doorlopende kosten;

e. winst.

Stcrt. 2012, nr. 26426

De wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft houdt verband met het nieuwe artikel 59aa van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (Bgfo) dat op 1 januari 2013 in werking treedt. In de Uitvoeringsregeling Wft wordt in hoofdstuk 2 een artikel ingevoegd ter uitvoering van artikel 59aa, eerste lid, van het Bgfo.

Op grond van artikel 59aa, eerste lid, van het Bgfo dient een aanbieder een consument voorafgaand aan de totstandkoming van de overeenkomst inzake een hypothecair krediet met een variabele debetrentevoet informatie te verstrekken over de componenten waaruit de variabele debetrentevoet is opgebouwd. De variabele debetrentevoet is veelal opgebouwd uit een basistarief (bijvoorbeeld Euribor, Libor of een zelfstandig ontwikkelde grondslag). De opslag op het basistarief bestaat vaak uit een algemene opslag die aan alle consumenten in rekening wordt gebracht en een individuele opslag die is gerelateerd aan de specifieke klantsituatie. De aanbieder dient op grond van artikel 59aa van het besluit de componenten te specificeren waaruit de variabele debetrentevoet is opgebouwd. De te noemen componenten dienen te corresponderen met hun bedrijfseconomische oorsprong. Om te bewerkstelligen dat eenduidigheid bestaat over de benaming van de componenten worden in artikel 5 de componenten aangeduid die de aanbieder in zijn communicatie richting de consument uitsluitend kan gebruiken om aan te geven met welke componenten rekening wordt gehouden bij het bepalen van de variabele debetrentevoet en welke componenten vast en variabel zijn. Naast het basistarief gaat het om opslagen in verband met ontwikkelingen op de kapitaalmarkten en kapitaalkosten. Verder gaat het om een individuele risico-opslag die is gerelateerd aan de specifieke klantsituatie (bijvoorbeeld de hoogte van de kredietsom in verhouding tot de waarde van de woning). Ten slotte kan bij de opbouw van de variabele debetrentevoet rekening zijn gehouden met de doorlopende kosten zoals de administratiekosten en beheerkosten. Ook de winstopslag kan deel uitmaken van de opbouw van het tarief. De aanbieder kan zelf beoordelen welke van deze componenten voor zijn variabele debetrentevoet van toepassing zijn en welke componenten vast of variabel zijn. Echter alleen de in artikel 5 aangeduide componenten kunnen door de aanbieder worden gebruikt in de communicatie richting de consument.

³⁵ Dit nieuwe art. 5 wordt ingevoegd door art. I onderdeel B van Stcrt. 2012, nr. 26426. Art. II van die regeling bepaalt dat dit nieuwe art. 5 in werking treedt op 1 januari 2013 (*red.*).

Hoofdstuk 2a. Door de toezichthouder te publiceren informatie³⁶

Bepaling ter uitvoering van artikel 1:29a van de wet

Artikel 6

De Nederlandsche Bank maakt met betrekking tot het prudentieel toezicht op banken en beleggingsondernemingen de informatie, bedoeld in de artikelen 143, eerste lid, en 144 van de richtlijn kapitaalvereisten openbaar, met inachtneming van artikel 143, tweede en derde lid, van de richtlijn.

Stcrt. 2014, nr. 20615

In de Implementatiewet richtlijn en verordening kapitaalvereisten (artikel I, onderdeel C) is de keuze gemaakt om de door de toezichthouder, in casu DNB, openbaar te maken informatie met betrekking tot het toezicht ingevolge de wet in een ministeriële regeling op te nemen. Onderdeel A is gebaseerd op het gewijzigde artikel 1:29a van de wet. De artikelen 143, eerste lid, en 144 van de richtlijn kapitaalvereisten corresponderen met bepalingen in de herziene richtlijn banken die waren geïmplementeerd in het oude artikel 1:29a.

³⁶ Artikel III van Stcrt. 2014, nr. 20615 bepaalt dat de invoeging van Hoofdstuk 2a in werking treedt op 1 januari 2015 (*red.*).

Hoofdstuk 3 Inrichting begroting toezichthouder

Bepaling ter uitvoering van artikel 1:32 van de wet

Artikel 9

De posten waarin de begroting, bedoeld in artikel 1:30 van de wet, wordt ingedeeld, worden ingedeeld naar toezichttaak, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen directe en indirecte toezichtactiviteiten, en naar kostensoort en zijn voorzien van een toelichting. Het onderdeel dat betrekking heeft op de door de rijksoverheid te verstrekken bijdrage wordt ingedeeld naar toezichttaak en is voorzien van een toelichting.

Stcrt. 2006, nr. 230

Artikel 1:30 van de Wft verplicht de toezichthouders (de Nederlandsche Bank en de AFM) jaarlijks voor 1 december een begroting voor het volgende jaar op te stellen met betrekking tot haar toezichthoudende taken en bevoegdheden uit hoofde van de Wft. De begroting behoeft de instemming van de Minister van Financiën. Mede met het oog op de doorberekening van een deel van deze kosten aan marktpartijen dient er binnen de begroting een onderverdeling te worden aangebracht naar toezichttaak. Iedere toezichttaak moet zijn voorzien van een toelichting.

De activiteiten van het toezicht zijn te onderscheiden in activiteiten met een direct en een indirect karakter. In de begroting moet worden aangegeven hoe deze verhouding is. Tevens moet in de begroting een onderverdeling naar kostensoort met bijbehorende toelichting worden opgenomen. In de toelichting dient tevens een opgave van het aantal fte's te worden opgenomen.

Hoofdstuk 4 Lichte ontheffingen

Bepaling ter uitvoering van artikel 1:105, tweede lid, tweede volzin, van de wet

Artikel 10

1. De toezichthouder verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 2:5, derde lid, 2:7 derde lid, 2:12, zesde lid, 2:13, derde lid³⁷, 2:17, derde lid, 2:21, derde lid, 2:22, derde lid³⁸, 2:26b, vijfde lid³⁹, 2:26e, derde lid⁴⁰, 2:31, vijfde lid, 2:32, derde lid⁴¹, 2:37, derde lid, 2:41, derde lid, 2:42, derde lid⁴², 2:49, derde lid, 2:51, derde lid, 2:54b, vierde lid⁴³, 2:54e, derde lid⁴⁵, 2:58, derde lid, 2:63, derde lid, 2:67, vijfde lid⁴⁶, 2:68, vierde lid⁴⁷, 2:78, derde lid, 2:83, derde lid, 2:89, derde lid, 2:94, derde lid, of 2:99, zesde lid⁴⁸, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op het bereiken van de beoogde doeleinden van de artikelen waarnaar in het eerste lid van de hiervoor genoemde artikelen wordt verwezen.
2. De toezichthouder verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 3:2, derde lid, 3:7, vierde lid⁴⁹, 3:10, vierde lid, 3:15, derde lid,

3:17, vierde lid, 3:19, derde lid, 3:47, vierde lid, 3:53, zevende lid⁵⁰, 3:57, zesde lid^{51 52}, 3:63, vierde lid, 3:67, zesde lid⁵³, 3:68a, derde lid⁵⁴, 3:70, tweede lid, 3:71, derde lid, 3:72, achtste lid, 3:106, derde lid, 4:9, vierde lid, 4:11, vijfde lid, 4:14, vierde lid, 4:15, vierde lid, 4:20, zevende lid⁵⁵, 4:22, derde lid⁵⁶, 4:23, vierde lid, 4:25, tweede lid, 4:37j, derde lid^{57 58}, 4:44, tweede lid⁵⁹, 4:47, zesde lid⁶⁰, 4:48, derde lid⁶¹, 4:50, tweede lid⁶², 4:49, zesde lid⁶³, 4:51, zesde lid⁶⁴, 4:52, vierde lid,

³⁷ Vervallen door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

³⁸ Vervallen door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

³⁹ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁴⁰ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁴¹ Vervallen door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁴² Vervallen door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁴³ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁴⁴ Artikel V van Stcrt. 2015, nr. 34610 bepaalt dat het vervallen van '2:54b, vierde lid' in werking treedt met ingang van 1 januari 2016 (*red.*).

⁴⁵ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁴⁶ Vervallen door art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat het vervallen van '2:67, vijfde lid,' in werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).

⁴⁷ Vervallen door art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat het vervallen van '2:68, vierde lid,' in werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).

⁴⁸ Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007 vervangt '2:99, vierde lid' door '2:99, zesde lid'. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁴⁹ Vervallen door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van

die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁵⁰ Artikel V van Stcrt. 2015, nr. 34610 bepaalt dat het vervangen van '3:53, zesde lid' door '3:53, zevende lid' in werking treedt met ingang van 1 januari 2016 (*red.*).

⁵¹ Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007 vervangt '3:57, zesde lid' door '3:57, zevende lid'. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁵² Artikel V van Stcrt. 2015, nr. 34610 bepaalt dat het vervangen van '3:57, zevende lid' door '3:57, zesde lid' in werking treedt met ingang van 1 januari 2016 (*red.*).

⁵³ Artikel V van Stcrt. 2015, nr. 34610 bepaalt dat het vervangen van '3:67, vijfde lid' door '3:67, zesde lid' in werking treedt met ingang van 1 januari 2016 (*red.*).

⁵⁴ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁵⁵ Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007 vervangt '4:20, zesde lid' door '4:20, zevende lid'. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁵⁶ Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007 vervangt '4:22, tweede lid' door '4:22, derde lid'. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁵⁷ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 voegt '4:37j, tweede lid' in. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat het invoegen van '4:37j, tweede lid' en het vervangen van '4:44, derde lid' door '4:44, tweede lid' in werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).

⁵⁸ Art. IV van Stcrt. 2016, nr. 12853 bepaalt dat het vervangen van '4:37j, tweede lid' door '4:37j, derde lid' in werking treedt op 18 maart 2016 (*red.*).

⁵⁹ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 voegt 'vervangt '4:44, derde lid' door '4:44, tweede lid'. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat deze vervanging in werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).

⁶⁰ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁶¹ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁶² Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 voegt '4:50, tweede lid' in na '4:49, tweede lid', maar de tekst van het artikel bevat geen '4:49, tweede lid', zodat de invoeging mislukt. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat het invoegen van '4:50, tweede lid,' in werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).

⁶³ Art. I, onderdeel C, van Stcrt. 2011, nr. 17608 vervangt '4:49, vijfde lid' door 4:49, zesde lid. Art. III, lid 2 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat art. I, onderdeel C, in werking treedt met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 22 juli 2011. (*red.*).

⁶⁴ Art. I, onderdeel C, van Stcrt. 2011, nr. 17608 vervangt '4:51,

- 4:72, zesde lid, 4:73, zesde lid, 4:75, vijfde lid, 4:76, vijfde lid, 4:77, vijfde lid⁶⁵, 4:85, zesde lid, 4:88, vijfde lid, 4:89a, vierde lid⁶⁶, 4:90d⁶⁷, 4:93, derde lid, 4:99, derde lid, 4:100a, derde lid⁶⁸, 5:68, derde lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de doeleinden die het desbetreffende artikel beoogt te bereiken.
3. De Nederlandsche Bank verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 3:60, eerste lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de doelstelling van dat artikel.
 4. De Autoriteit Financiële Markten verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 2:65, derde lid, uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de doeleinden die het Deel Marktoegang financiële ondernemingen en het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen beogen te beschermen. [vervallen]⁶⁹
 4. De Nederlandsche Bank verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 3:156, achtste lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de solvabiliteit⁷⁰ van de desbetreffende levensverzekeraars.⁷¹
 6. De Nederlandsche Bank verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 3:278; eerste of tweede lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de bescherming van de belangen van de crediteuren.[vervallen]⁷²
 5. De Autoriteit Financiële Markten verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 4:46a, tweede lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de doeleinden die het eerste lid van dat artikel beoogt te bereiken.^{73 74}
 6. De Autoriteit Financiële Markten verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 4:70, achtste lid, of 4:71, zesde lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de goede uitvoering van het bepaalde in deze artikelen.⁷⁵
 7. De Autoriteit Financiële Markten verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 4:83, tweede lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de bescherming van de belangen van de cliënten.⁷⁶
 8. De Autoriteit Financiële Markten verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 4:91c, derde lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de doeleinden die de in dat lid genoemde artikelen beogen te bereiken.^{77 78}
 9. De Autoriteit Financiële Markten verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 4:91e, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de belangen die het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen beoogt te beschermen.^{79 80}
 10. De Autoriteit Financiële Markten verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 5:71, zevende lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de doeleinden die artikel 5:71 of 5:72 beogen te berei-

vijfde lid' door 4:51, zesde lid. Art. III, lid 2 van Stcrt. 2011, nr. 17608 bepaalt dat art. I, onderdeel C, in werking treedt met ingang van de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst [1 oktober 2011 (*red.*)] en terug werkt tot en met 22 juli 2011. (*red.*)

- ⁶⁵ Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007 vervangt '4:75, vijfde lid' door '4:77, vijfde lid'. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).
- ⁶⁶ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).
- ⁶⁷ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).
- ⁶⁸ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).
- ⁶⁹ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat het vervallen van lid 4 in werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).
- ⁷⁰ Artikel V van Stcrt. 2015, nr. 34610 bepaalt dat het vervangen van 'de solvabiliteitsmarge' door 'de solvabiliteit' in werking treedt met ingang van 1 januari 2016 (*red.*).
- ⁷¹ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 vernummert dit lid 5 tot lid 4. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat deze vernummering werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).
- ⁷² Vervallen door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met

ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

- ⁷³ Ingevoegd door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).
- ⁷⁴ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 vernummert dit lid 6 tot lid 5. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat deze vernummering werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).
- ⁷⁵ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 vernummert dit lid 7 tot lid 6. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat deze vernummering werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).
- ⁷⁶ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 vernummert dit lid 8 tot lid 7. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat deze vernummering werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).
- ⁷⁷ Nieuw ingevoegd lid 9 door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).
- ⁷⁸ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 vernummert dit lid 9 tot lid 8. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat deze vernummering werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).
- ⁷⁹ Nieuw ingevoegd lid 9 door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).
- ⁸⁰ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 vernummert dit lid 10 tot lid 9. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat deze vernummering werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).

ken. [vervallen]⁸¹

10. De Autoriteit Financiële Markten verbindt aan een ontheffing als bedoeld in artikel 5:18, derde lid, van de wet uitsluitend voorschriften die noodzakelijk zijn met het oog op de goede uitvoering van hoofdstuk 5.1 van de wet of de prospectusverordening.⁸²

⁸³

11. De aan de ontheffing te verbinden voorschriften hebben geen onredelijke belasting van de aanvrager tot gevolg.^{84 85}

Stcrt. 2006, nr. 230

Op grond van artikel 1:105, tweede lid, tweede volzin, van de Wft kunnen bij Ministeriële regeling regels worden gesteld met betrekking tot de voorschriften die aan zogenaamde lichte ontheffingen kunnen worden verbonden.

Lichte ontheffingen houden een ontheffing in van – voor het merendeel – eisen die gelden in het kader van het lopend toezicht en bepaalde vergunningeisen. Bij de laatste categorie gaat het om ontheffing van een onderdeel van de vergunningplicht, niet van de vergunningplicht als zodanig.

De lichte ontheffing kan geheel of gedeeltelijk worden verleend. Aan deze ontheffingen kunnen ingevolge de wet geen door de toezichthouder te bepalen voorschriften worden verbonden.⁸⁶ Op deze wijze wordt voorkomen dat er een alternatief normenkader wordt gecreëerd en wordt de transparantie van de toezichtpraktijk en de rechtszekerheid voor de sector vergroot.

Door bij Ministeriële regeling regels te stellen met betrekking tot het verbinden van voorschriften aan lichte ontheffingen hebben de toezichthouders de mogelijkheid om binnen de aangegeven kaders voorschriften te verbinden aan de lichte ontheffingen. Vooral nog is ervoor gekozen om in deze regeling regels van algemene aard te stellen. Naarmate in de praktijk meer ervaring wordt opgedaan met lichte ontheffingen en de daaraan te verbinden voorschriften, kunnen deze regels meer concreet worden toegespitst.

De aan de ontheffing te verbinden voorschriften moeten proportioneel zijn ten opzichte van het bereiken van de beoogde doeleinden, het beschermen van de beoogde belangen of de goede werking van het bij of krachtens de wet bepaalde; de voorschriften mogen derhalve niet leiden tot een onredelijke belasting voor de financiële onderneming.

⁸¹ Vervallen door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁸² Vernummerd van lid 9 naar lid 11 door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁸³ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 vernummert dit lid 11 tot lid 10. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat deze vernummering werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).

⁸⁴ Vernummerd van lid 11 naar lid 12 door Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007. Artikel VI van die regeling bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2010 (*red.*).

⁸⁵ Art. II van Stcrt. 2013, nr. 19608 vernummert dit lid 12 tot lid 11. Artikel IV van Stcrt. 2013, nr. 19608 bepaalt dat deze vernummering werking treedt met ingang van 22 juli 2013 (*red.*).

⁸⁶ Stcrt. 1995, 250; laatstelijk gewijzigd bij ministeriële regeling van 17 augustus 2005, Stcrt. 165.

Stcrt. 2009, nr. 20007

Lid 1.

Met artikel I, onderdelen W en X, van de Wet implementatie richtlijn markten voor financiële instrumenten (Wet MiFID) zijn in de artikelen 2:13 en 2:22 van de Wet op het financieel toezicht (Wft) de derde leden vervallen. Met de Reparatiwet Wft (artikel I, onderdelen TT1 en WW1) zijn van de artikelen 2:32 en 2:42 Wft de derde leden vervallen.

Met artikel I, onderdelen T en V, van de Wet van 3 juli 2008 tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht in verband met de uitvoering van Richtlijn nr. 2005/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 november 2005 betreffende herverzekering en houdende wijziging van Richtlijnen 73/239/EEG en 92/49/EEG van de Raad en van Richtlijnen 98/78/EG en 2002/83/EG (PbEU L 323) (Stb. 333) zijn de ontheffingsbevoegdheden van de artikelen 2:26b, vijfde lid, en 2:26e, derde lid, respectievelijk 2:54b, vierde lid en 2:54e, derde lid, ingevoegd in de Wft.

Met artikel I, onderdeel FF, van de Wet MiFID is het vierde lid van artikel 2:99 Wft vernummerd tot zesde lid.

Verzuimd is echter de desbetreffende wijzigingen dan wel invoegingen van artikelen door te voeren in de Uitvoeringsregeling.

Lid 2.

Een ontheffing als bedoeld in artikel 3:7, vierde lid, van de Wft betreft een ontheffing van een verbodsbepaling. Er is derhalve sprake van een zogenaamde zware ontheffing die thuis hoort in de opsomming in artikel 1:105, eerste lid, onderdeel c, Wft en daarin ook is opgenomen.

Met artikel I, onderdeel TTTT, van de Reparatiwet Wft is in artikel 3:57 Wft de ontheffingsbevoegdheid verplaatst van het zesde lid naar het zevende lid. Met artikel I, onderdeel GGG, van de Wet MiFID is het zesde lid van artikel 4:20 Wft vernummerd tot zevende lid. Met artikel I, onderdeel AI, van de Wet van 15 oktober 2009 tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht, het Burgerlijk Wetboek en de Wet inzake geldtransactiekantoren en intrekking van de Wet op het grensoverschrijdend betalingsverkeer ter implementatie van richtlijn nr. 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende betalingsdiensten in de interne markt en tot wijziging van de Richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van Richtlijn 97/5/EG (PbEU L 319) (Stb. 436) is het tweede lid van artikel 4:22 Wft vernummerd tot derde lid.

Met artikel I, onderdeel QQ, van de Wet van 3 juli 2008 tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht in verband met de uitvoering van Richtlijn nr. 2005/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 november 2005 betreffende herverzekering en houdende wijziging van Richtlijnen 73/239/EEG en 92/49/EEG van de Raad en van Richtlijnen 98/78/EG en 2002/83/EG (PbEU L 323) (Stb. 333) is artikel 3:68a in de Wft ingevoegd met een ontheffingsbevoegdheid.

Met artikel I, onderdeel ZZZZ, van de Reparatiwet Wft is aan artikel 4:47 Wft een vijfde lid met ontheffingsbevoegdheid toegevoegd, dat met artikel I, onderdeel QQ, van de Wijzigingswet financiële markten 2010 is vernummerd tot zesde lid. Door artikel I, onderdeel AAAAAA, van de Repa-

ratiewet Wft is aan artikel 4:48 Wft een derde lid toegevoegd met ontheffingsbevoegdheid. De artikelen 4:89a, 4:90d en 4:100a zijn aan de Wft toegevoegd door de Wet MiFID, artikel I, onderdelen TTT, VVV respectievelijk AAAA.

Verzuimd is echter de desbetreffende wijzigingen dan wel toevoegingen van artikelen door te voeren in de Uitvoeringsregeling Wft.

De wijziging betreffende de vervanging van '4:76, vijfde lid, 4:75, vijfde lid' door '4:76, vijfde lid, 4:77, vijfde lid' betreft het herstel van een miszetting.

Lid 6.

Met artikel I, onderdeel YYYYY, van de Reparatiewet Wft is aan artikel 4:46a Wft een tweede lid toegevoegd met een ontheffingsbevoegdheid. Het oorspronkelijke artikel 10, zesde lid, is vervallen, omdat tegelijk met de inwerkingtreding van de Wft, de Wet implementatie kapitaalakkoord Bazel 2 (Wet Bazel 2) in werking is getreden, waarbij artikel 3:278 Wft opnieuw werd geformuleerd (artikel I, onderdeel Z, Wet Bazel 2), evenwel zonder de ontheffingsmogelijkheid.

Lid 9.

Met artikel I, onderdeel XXX, van de Wet MiFID zijn de artikelen 4:91c en 4:91e aan de Wft toegevoegd met een ontheffingsbevoegdheid. Het oorspronkelijke artikel 10, tiende lid, is vervallen. Op 1 januari 2007 is namelijk de Wft, met uitzondering van hoofdstuk 5.5 (artikelen 5:70 tot en met 5:72) in werking getreden. Met de wet van 24 mei 2007 tot uitvoering van richtlijn nr. 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod (Stb. 2007, 202) is hoofdstuk 5.5 opnieuw vastgesteld en per 28 oktober 2007 in werking getreden (Stb. 2007, 390). Artikel 5:71 Wft kent thans geen ontheffingsbevoegdheid meer.

Verzuimd is echter de desbetreffende wijzigingen dan wel toevoegingen van artikelen te voeren in de Uitvoeringsregeling.

Lid 10

Zie de toelichting bij lid 9 (*red.*).

Stcrt. 2011, nr. 17608

Bij de implementatie van de herziene richtlijn beleggingsinstellingen zijn de leden van de artikelen 4:49 en 4:51 vernummerd. Artikel 10 is daarom aangepast.

Stcrt. 2013, nr. 19608

Dit artikel wijzigt artikel 10 van de Uitvoeringsregeling Wft. Met de implementatie van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen wijzigen in de Wet financieel toezicht (Wft) een aantal mogelijkheden tot ontheffing voor beheerders van beleggingsinstellingen. Deze wijziging strekt ertoe de corresponderende bepalingen in artikel 10 van de Uitvoeringsregeling Wft daarmee in overeenstemming te brengen.

Stcrt. 2015, nr. 34610

De onderhavige regeling wijzigt de Vrijstellingsregeling Wft, de Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft en de Uitvoe-

ringsregeling Wft. De Regeling theoretisch solvabiliteitscriterium levensverzekeraars Wft wordt ingetrokken. De wijzigingen hangen samen met de implementatie van de richtlijn solvabiliteit II⁸⁷, zoals gewijzigd door de richtlijn Omnibus II⁸⁸, en met de inwerkingtreding van de Implementatiewet richtlijn solvabiliteit II.

De wijzigingen in artikel 10 van de Uitvoeringsregeling Wft, dat betrekking heeft op de door de toezichthouders aan ontheffingen te verbinden voorwaarden, zijn van technische aard. Subonderdeel 1 is een gevolg van het vervallen van artikel 2:54b van de Wft. Subonderdeel 2 bevat enkele aanpassingen in verband met de vernummering van een aantal artikelliden. Subonderdeel 3 vervangt het begrip solvabiliteitsmarge, dat sinds de implementatie van de richtlijn solvabiliteit II niet meer wordt gebruikt.

Stcrt. 2016, nr. 12853

In artikel 10 van de Uitvoeringsregeling Wft wordt verwezen naar een ontheffing als bedoeld in artikel 4:37j, tweede lid. Echter de mogelijkheid voor de AFM om een ontheffing te verlenen is niet opgenomen in artikel 4:37j, tweede lid, maar in het derde lid. Daarom is de verwijzing aangepast.

⁸⁷ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PbEU L 335).

⁸⁸ Richtlijn 2014/51/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van de Richtlijnen 2003/71/EU en 2009/138/EG, alsmede de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010 wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft (PbEU 2014, L 153) (Wet implementatie Omnibus II-richtlijn).

Hoofdstuk 4a. Verhoging minimumbedrag solvabiliteitsmarge verzekeraars als bedoeld in artikel 68, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft⁸⁹

[vervallen]⁹⁰

Stcrt. 2015, nr. 34610

De onderhavige regeling wijzigt de Vrijstellingsregeling Wft, de Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft en de Uitvoeringsregeling Wft. De Regeling theoretisch solvabiliteitscriterium levensverzekeraars Wft wordt ingetrokken. De wijzigingen hangen samen met de implementatie van de richtlijn solvabiliteit II⁹¹, zoals gewijzigd door de richtlijn Omnibus II⁹², en met de inwerkingtreding van de Implementatiewet richtlijn solvabiliteit II.

De invoering van de richtlijn solvabiliteit II noodzaakte tot slot tot het aanpassen van een aantal verwijzingen in de Uitvoeringsregeling Wft en tot het doen vervallen van een hoofdstuk van die regeling. Ook is de grondslag voor de Regeling theoretisch solvabiliteitscriterium levensverzekeraars Wft vervallen.

Hoofdstuk 4A, dat diende ter uitvoering van artikel 68, tweede lid, van het Besluit prudentiële regels Wft (Bpr), bevatte een bijzondere bepaling (artikel 10a) voor het minimumbedrag aan solvabiliteitsmarge van (schade)herverzekeraars en schadeverzekeraars die ziektekostenverzekeringen beheren als waren het levensverzekeringen. Artikel 68 van het Bpr is in verband met de implementatie van de richtlijn solvabiliteit II zodanig aangepast dat er geen ruimte meer is voor het stellen van nadere regels bij ministeriële regeling. Hoofdstuk 4a is om die reden dan ook vervallen.

Artikel 10a [vervallen]⁹³

Het minimumbedrag aan solvabiliteitsmarge van verzekeraars als bedoeld in artikel 68, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft, wordt bepaald op elf vierentwintigste⁹⁴ van het overeen-

komstig artikel 64c of artikel 67 van genoemd besluit berekende bedrag, voor het gedeelte dat betrekking heeft op herverzekering van ziektekostenverzekeringen onderscheidenlijk op ziektekostenverzekeringen.

Stcrt. 2009, nr. 17996

De Zorgverzekeringswet legt zorgverzekeraars een zorgplicht en een acceptatieplicht voor de basisverzekering op. Voorts legt deze wet een verbod op premiedifferentiatie op. Om een gelijk speelveld tussen zorgverzekeraars te behouden is mede het risicovereveningssysteem gecreëerd⁹⁵. Binnen het risicovereveningssysteem ontvangt de zorgverzekeraar van het CVZ een bijdrage in de kosten voor het uitvoeren en aanbieden van de zorgverzekeringen. Doel van de bijdrage is risicoverevening en (gedeeltelijke) financiering van kinderverzekeringen. Voorts wordt beoogd verzekeraars te stimuleren tot doelmatig werken. Het risicovereveningssysteem is primair een ex ante vereveningssysteem, dat wordt aangevuld met de inzet van ex post compensatiemechanismen. De ex post verevening krijgt gestalte via bijvoorbeeld de macroneutraliteit, de hogekostenverevening, de nacalculatie en een bandbreedteregeling.

Ten tijde van de invoering van de Zorgverzekeringswet is op grond van het voldoen aan de criteria genoemd in artikel 68, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft (Bpr) besloten tot een reductie met tweederde van het minimumbedrag aan solvabiliteitsmarge voor verzekeraars die de basisverzekering uitvoeren. Globaal komt dit neer op een solvabiliteits-eis van 8% van de bruto geboekte schade. Daarbij is in de memorie van toelichting opgenomen dat zal worden geëvalueerd of deze tweederde afslag voor zorgverzekeraars gerechtvaardigd is, gelet op het risicoprofiel.

De ex post compensatiemechanismen worden afgebouwd, omdat het ex ante model is verbeterd en om de doelmatigheid in de zorg te bevorderen. De afbouw van de ex post compensaties is mede bepalend voor het risicoprofiel van zorgverzekeraars. De Nederlandsche Bank heeft op grond van de afbouw van een aantal ex post vereveningsmechanismen voor het boekjaar 2010 en de daardoor toegenomen risicodragendheid van zorgverzekeraars geadviseerd om het solvabiliteitsvereiste met 1 procentpunt te verhogen. Dit komt de facto neer op een verhoging van deze solvabiliteitseis van circa 8% tot circa 9% vanaf 1 januari 2010.

Ten aanzien van de solvabiliteitsmarge van herverzekeraars die ziektekosten herverzekeren, is het voorgenoemde grosso modo ook van toepassing. Het ligt dan ook voor de hand die solvabiliteitsmarge op dezelfde wijze aan te passen.

De risicodragendheid van zorgverzekeraars die de basisverzekering uitvoeren, zal ook de komende jaren door DNB worden gemonitord. Wanneer de risicodragendheid verder toeneemt, zullen ook de solvabiliteitseisen navenant en stapsgewijs toenemen conform de mogelijkheden die artikel 68 van het Bpr daartoe biedt.

Stcrt. 2012, nr. 2138

De Zorgverzekeringswet legt zorgverzekeraars een zorgplicht, een acceptatieplicht en een verbod op premiediffe-

⁸⁹ Art II van Stcrt. 2009, nr. 17996 bepaalt dat deze invoering op 1 januari 2010 in werking treedt (*red.*).

⁹⁰ Artikel V van Stcrt. 2015, nr. 34610 bepaalt dat Hoofdstuk 4a vervalt met ingang van 1 januari 2016 (*red.*).

⁹¹ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PbEU L 335).

⁹² Richtlijn 2014/51/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van de Richtlijnen 2003/71/EU en 2009/138/EG, alsmede de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010 wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft (PbEU 2014, L 153) (Wet implementatie Omnibus II-richtlijn).

⁹³ Artikel V van Stcrt. 2015, nr. 34610 bepaalt dat Hoofdstuk 4a, dat alleen bestond uit dit art. 10a, vervalt met ingang van 1 januari 2016 (*red.*).

⁹⁴ Art. II van Stcrt. 2012, nr. 2138 bepaalt dat de wijziging van 'drie achtste' in 'elf vierentwintigste' in werking treedt op 8 febr.

2012 (*red.*).

⁹⁵ Voor een toelichting zie Kamerstuk 29.763, nr. 3, p. 137–143.

rentiatie voor de basisverzekering op. Om desalniettemin een gelijk speelveld tussen zorgverzekeraars te behouden is mede het risicovereveningssysteem gecreëerd⁹⁶. Binnen het risicovereveningssysteem ontvangt de zorgverzekeraar van het College voor zorgverzekeringen een bijdrage in de kosten voor het uitvoeren en aanbieden van de zorgverzekeringen. Doel van de bijdrage is risicoverevening en (gedeeltelijke) financiering van verzekeringen voor kinderen. Het risicovereveningssysteem is primair een ex ante vereveningssysteem, dat wordt aangevuld met de inzet van ex post compensatiemechanismen. De ex post verevening krijgt gestalte via bijvoorbeeld de macroneutraliteit, de hogekostenverevening, de nacalculatie en een bandbreedteregeling.

Ten tijde van de invoering van de Zorgverzekeringswet is op grond van het voldoen aan bepaalde criteria, zoals het heffen van een premie volgens verzekeringswiskundige methoden en het vormen van een actuarieel berekende ouderdomsvoorziening (zie artikel 68, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft), besloten tot een reductie met tweederde van het minimumbedrag aan solvabiliteitsmarge voor verzekeraars die de basisverzekering uitvoeren. Globaal komt dit neer op een solvabiliteitseis van 8% van de bruto geboekte schade. Daarbij is in de nota van toelichting opgenomen dat zal worden geëvalueerd of deze tweederde afslag voor zorgverzekeraars gerechtvaardigd is, indien de ontwikkelingen van het risicovereveningssysteem daartoe aanleiding geven.

Een doelstelling van het kabinet is verzekeraars te stimuleren tot doelmatig werken. De geleidelijke afbouw van de ex post compensatiemechanismen, waardoor het risicoprofiel van zorgverzekeraars in de afgelopen jaren is toegenomen, is daarbij behulpzaam. Hierdoor is de solvabiliteitseis in overeenstemming met het toegenomen risicoprofiel inmiddels is gestegen naar 9%. Het risicoprofiel van verzekeraars zal in 2012 verder toenemen. De macronacalculatie wordt namelijk afgeschaft en ex post compensatiemechanismen worden verder afgebouwd. Zie de brief 'zorg die loont'⁹⁷. De Nederlandse Bank heeft naar aanleiding van deze wijzigingen in het risicovereveningssysteem geadviseerd om voor het boekjaar 2012 het solvabiliteitsvereiste met twee procentpunten te verhogen. Dit komt de facto neer op een verhoging van deze solvabiliteitseis van circa 9% tot circa 11% vanaf januari 2012. Hiertoe wordt in artikel 10a de breuk 'drie achtste' vervangen door 'elf vierentwintigste'.

De risicodragendheid van zorgverzekeraars die de basisverzekering uitvoeren, zal ook de komende jaren door DNB worden gemonitord. Wanneer de risicodragendheid verandert, zullen ook de solvabiliteitseisen navenant en stapsgewijs veranderen conform de mogelijkheden die artikel 68 van het Bpr daartoe biedt. Zodra richtlijn nr. 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PbEU L 335), van toepassing is, zal de minister van Financiën hier geen bevoegdheid meer hebben.

⁹⁶ Voor een toelichting zie kamerstuk 29.763, nr. p. 137–143.

⁹⁷ Kamerstuk 32.620, nr. 6.

Hoofdstuk 5 Vertrouwenscommissie opvangregeling leven [vervallen]⁹⁸

Stcrt. 2019, nr. 11414

De Wet herstel en afwikkeling van verzekeraars is met ingang van 1 januari 2019 in werking getreden. Als gevolg van artikel I, onderdeel S, van die wet is afdeling 3.5.4 ('Opvangregeling voor levensverzekeraars') van de Wet op het financieel toezicht (Wft) vervallen en daarmee ook de grondslag voor de vertrouwenscommissie opvangregeling leven. Daarom kan in de Uitvoeringsregeling Wft hoofdstuk 5 over de vertrouwenscommissie opvangregeling leven, dat diende ter uitvoering van artikel 3:150, tweede en derde lid, Wft, vervallen (artikel I).

Nu de vertrouwenscommissie niet langer bestaat, is ook de regeling voor Vacatiegelden vertrouwenscommissie opvangregeling leven overbodig geworden. De regeling wordt om die reden ingetrokken (artikel II).

Zoals gezegd is met ingang van 1 januari 2019 de grondslag voor de opvangregeling leven komen te vervallen evenals de grondslag voor de vertrouwenscommissie opvangregeling leven. Daarom heeft deze regeling terugwerkende kracht gekregen om bij die datum aan te sluiten. Ook de regeling voor Vacatiegelden vertrouwenscommissie opvangregeling leven is per die datum niet meer nodig (artikel III).

⁹⁸ Volgens artikel III van Stcrt. 2019, nr. 11414 vervalt dit hoofdstuk per 1 januari 2019 (*red.*).

Hoofdstuk 6 Dekking beroepsaansprakelijkheidsverzekering en vergelijkbare voorziening

Bepalingen ter uitvoering van artikelen 4:74b, derde lid, 4:75, derde lid, en 4:76, derde lid, van de wet

Artikel 14a⁹⁹

De dekking van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering of de daarmee vergelijkbare voorziening, bedoeld in artikel 4:74b, derde lid, van de wet, bedraagt ten minste € 460.000 per schadegeval en ten minste € 750.000 per jaar voor alle schadegevallen gezamenlijk.

Stcrt. 2016, nr. 45772

Artikel 29, tweede lid, onder a, van Richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen en tot wijziging van de Richtlijnen 2008/48/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PbEU 2014, L 60) bepaalt dat een bemiddelaar verzekerd moet zijn tegen beroepsaansprakelijkheid of een vergelijkbare garantie stelt. Deze bepaling is in Nederland geïmplementeerd in artikel 4:74b van de Wet op het financieel toezicht en wordt nader uitgewerkt in artikel 14a van de Uitvoeringsregeling Wft. De hoogte van de dekking van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering of de vergelijkbare voorziening is vastgesteld in artikel 1 van de gedelegeerde verordening van de Commissie van 19 september 2014.¹⁰⁰

Artikel 15

De dekking van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering of de daarmee vergelijkbare voorziening, bedoeld in de artikelen 4:75, eerste lid, en 4:76, eerste lid, van de wet bedraagt ten minste € 1.250.618^{101 102 103} per schadegeval en ten minste € 1.875.927^{104 105} per jaar voor alle

⁹⁹ Ingevoegd door Stcrt. 2016, nr. 45772. De bepaling treedt in werking op 1 oktober 2016. (*red.*)

¹⁰⁰ Gedelegeerde verordening (EU) nr. 1125/2014 van de Commissie van 19 september 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen betreffende het minimumgeldbedrag van de beroepsaansprakelijkheid of vergelijkbare garantie die kredietbemiddelaars moeten houden (PbEU 2014, L 305).

¹⁰¹ Artikel I van Stcrt. 2008, nr. 230 verhoogt dit bedrag van € 1.000.000 naar € 1.120.200 en treedt in werking op 1 januari 2009 (*red.*).

¹⁰² Art I van Stcrt. 2013, nr. 27730 vervangt '€ 1.120.200' door '€ 1.241.486'. Artikel II bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2014 (*red.*).

¹⁰³ Art. I van Stcrt. 2013, nr. 35056 bepaalt dat het bedrag van € 1.241.486 uit Stcrt. 2013, nr. 27730 moet worden veranderd in € 1.250.618. Deze wijziging treedt volgens art. II in werking op 18 december 2013 (*red.*).

¹⁰⁴ Artikel I van Stcrt. 2008, nr. 230 verhoogt dit bedrag van € 1.500.000 naar € 1.680.300 en treedt in werking op 1 januari 2009 (*red.*).

schadegevallen gezamenlijk.

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel komt in de plaats van de artikelen 23, eerste lid, en 24, eerste lid, van het Besluit financiële dienstverlening en vloeit voort uit artikel 4, derde lid, van de richtlijn verzekeringsbemiddeling.³ Het is gebaseerd op de artikelen 4:75, derde lid, en 4:76, derde lid, van de Wft.

Stcrt. 2013, nr. 27730

Artikel 4, derde lid, van Richtlijn nr. 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling (richtlijn verzekeringsbemiddeling (PbEG L9)) bepaalt dat verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen in het bezit moeten zijn van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering die van toepassing is op het gehele grondgebied van de Gemeenschap, of van een andere vergelijkbare garantie voor aansprakelijkheid wegens beroepsnaligheid. Deze bepaling is in Nederland geïmplementeerd in de artikelen 4:75, eerste lid, en 4:76, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht en nader uitgewerkt in artikel 15 van de Uitvoeringsregeling Wft. Op grond van artikel 4, zevende lid, van de richtlijn verzekeringsbemiddeling worden de in het derde lid van dat artikel genoemde dekkingsbedragen van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering elke vijf jaar aangepast aan het door Eurostat bekend gemaakte Europees indexcijfer van de consumentenprijzen. Dit leidt ertoe dat de bedragen genoemd in artikel 15 van de Uitvoeringsregeling Wft met een percentage van 11,64 procent zijn verhoogd. Om de marktpartijen voldoende tijd te geven om voor aanpassing van hun polissen zorg te dragen, gelden de verhoogde bedragen per 1 januari 2014.

Stcrt. 2013, nr. 35056

Deze regeling strekt tot aanpassing van de op 30 september 2013 vastgestelde, maar nog niet in werking getreden, wijziging van de Uitvoeringsregeling Wft in verband met de aanpassing van het bedrag van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering (Stcrt. 2013, 27730). Gebleken is dat het in artikel 15 van de Uitvoeringsregeling Wft genoemde dekkingsbedrag van € 1.120.200 per schadegeval niet tot € 1.241.486, maar tot € 1.250.618 verhoogd moet worden. Dit volgt uit het door Eurostat bekend gemaakte Europees indexcijfer van de consumentenprijzen.

Door middel van deze wijzigingsregeling wordt de regeling van 30 september 2013 gecorrigeerd nog voordat die regeling op 1 januari 2014 in werking treedt. Hierdoor wordt bewerkstelligd dat met ingang van 1 januari 2014 alsnog de juiste verhogingen zullen worden doorgevoerd in de Uitvoeringsregeling Wft.

¹⁰⁵ Art I van Stcrt. 2013, nr. 27730 vervangt '€ 1.680.300' door '€ 1.875.927'. Artikel II bepaalt dat deze wijziging in werking treedt met ingang van 1 januari 2014 (*red.*).

Hoofdstuk 7 Model volmacht en onder- volmacht

**Bepalingen ter uitvoering van artikel 4:79,
derde lid, van de wet**

Artikel 16

**Het model van de volmacht, bedoeld in artikel
4:79, eerste lid, van de wet, wordt vastgesteld
conform bijlage A.**

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel is gebaseerd op artikel 4:79, eerste lid, van de Wft en komt in de plaats van artikel 1 van de Regeling model volmacht Wfd.

Artikel 17

**Het model van de ondervolmacht, bedoeld in
artikel 4:79, eerste lid, van de wet, wordt vast-
gesteld conform bijlage B.**

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel is gebaseerd op artikel 4:79, eerste lid, van de Wft en komt in de plaats van artikel 1 van de Regeling model ondervolmacht Wfd.

Artikel 18

- 1. Een volmacht of ondervolmacht, opge-
maakt voor 1 januari 2006 overeenkomstig
het voorafgaand aan die datum voorge-
schreven model ingevolge de Wet assuran-
tiebemiddelingsbedrijf, wordt geacht te zijn
opgemaakt overeenkomstig het model, be-
doeld in artikel 16 onderscheidenlijk 17.**
- 2. Een volmacht of ondervolmacht, opge-
maakt tussen 1 januari 2006 en 1 januari
2007 overeenkomstig het voorafgaand aan
laatstgenoemde datum voorgeschreven
model ingevolge het Besluit financiële
dienstverlening, wordt geacht te zijn op-
gemaakt overeenkomstig het model, be-
doeld in artikel 16 onderscheidenlijk 17.**

Stcrt. 2006, nr. 230

Het eerste lid van dit artikel komt in de plaats van artikel 2 van de Regeling model volmacht Wfd en artikel 2 van de Regeling model ondervolmacht Wfd. Een volmacht of ondervolmacht opgemaakt voor het tijdstip van inwerkingtreding van de hiervoor genoemde regelingen (1 januari 2006) overeenkomstig het voor dat tijdstip ingevolge de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf voorgeschreven model wordt gelijkgesteld met een volmacht of ondervolmacht opgemaakt conform het in artikel 20 respectievelijk 21 bedoelde model. Het tweede lid bevat eenzelfde regeling voor een volmacht of ondervolmacht opgemaakt tussen 1 januari 2006 en 1 januari 2007 overeenkomstig de Regeling model volmacht Wfd en de Regeling model ondervolmacht Wfd, welke regelingen waren gebaseerd op artikel 68 van het Besluit financiële dienstverlening.

Hoofdstuk 8 Houder van een geregle- menteerde markt

Bepaling ter uitvoering van artikel 5:26, vierde lid, van de wet

Artikel 19

1. De houder van een gereglementeerde markt als bedoeld in artikel 5:26, vierde lid, van de wet die het voornemen heeft om in Nederland een markt in financiële instrumenten te houden, stelt de Minister van Financiën van dit voornemen in kennis. Deze in kennisstelling geschiedt, voorzover van toepassing, onder opgave van de volgende gegevens:
 - a. de naam en het adres van de statutaire zetel van de houder van de gereglementeerde markt, alsmede het adres van haar hoofdkantoor indien dat afwijkt van het adres van de statutaire zetel;
 - b. een programma van werkzaamheden waarin de voorgenomen werkzaamheden en de organisatiestructuur van de gereglementeerde markt zijn vermeld; en
 - c. de voor de gereglementeerde markt te hanteren regels.
2. De houder van een gereglementeerde markt op wie de in artikel 5:26, vierde lid, van de wet bedoelde vrijstelling van toepassing is, stelt de Minister van Financiën binnen vijf werkdagen in kennis van wijzigingen in de gegevens, bedoeld in het eerste lid.

Stcrt. 2006, nr. 230

Dit artikel komt in de plaats van artikel 19 van de Vrijstellingsregeling Wet toezicht effectenverkeer 1995 en is gebaseerd op artikel 5:26, vierde lid, van de wet.

De houder van een in een andere lid-staat gevestigde gereglementeerde markt is op grond van artikel 5:26, vierde lid, van de wet uitgezonderd van het verbod, bedoeld in artikel 5:26, eerste lid, van de wet. Aan die vrijstelling is wel het voorschrift verbonden dat de desbetreffende houder van een gereglementeerde markt zich moeten houden aan met het oog op een adequate functionering van de effectenmarkten of de positie van de beleggers op die markten te stellen regels. De in het onderhavige artikel opgenomen notificatie- en informatievoorschriften vormen hiervan de uitwerking. Deze voorschriften passen naar hun aard niet in een vrijstellingsregeling en zijn daarom opgenomen in een uitvoeringsregeling.

Stcrt. 2009, nr. 20007

(Onderdeel B)¹⁰⁶

Met artikel I, onderdeel BBBB, van de Wet MiFID is hoofdstuk 5.2 (de artikelen 5:26 tot en met 5:32m) van de Wft opnieuw vastgesteld. Het oorspronkelijke artikel 5:26, vierde lid,

Wft is komen te vervallen, waardoor hoofdstuk 8 van de Uitvoeringsregeling Wft diende te vervallen.

¹⁰⁶ Art. I van Stcrt. 2009, nr. 20007 schrapt dit hoofdstuk niet, maar de Nota van toelichting licht wel toe dat dit zou moeten (*red.*).

Hoofdstuk 9 Uitbreiding termijn vergunningverlening

Artikel 20

De termijn van twaalf maanden, bedoeld in de eerste volzin van artikel 31, tweede lid, van de Invoerings- en aanpassingswet Wet op het financieel toezicht, wordt met zes maanden verlengd.

Stort. 2006, nr. 230

De termijn die in dit artikel wordt verlengd, betreft de termijn waarbinnen de Autoriteit Financiële Markten (AFM) op grond van artikel 31, tweede lid, van de Invoerings- en aanpassingswet Wet op het financieel toezicht, dient te beslissen op een vergunning- of ontheffingsaanvraag die onder het overgangsregime van de Wfd is ingediend. Het overgangsregime van de Wfd is neergelegd in artikel 102 van de Wfd en artikel 20, eerste lid, van de Vrijstellingsregeling Wfd. Op grond van dit overgangsregime was het de daarin nader aangeduide dienstverleners toegestaan tijdelijk zonder vergunning of ontheffing hun werkzaamheden na inwerkingtreding van de Wfd (1 januari 2006) voort te zetten, indien zij binnen een maand na inwerkingtreding van de Wfd een vergunning of ontheffing hadden aangevraagd en aan bepaalde voldeden. De tijdelijkheid wordt begrensd tot het moment van beslissen van de AFM op de aanvraag. Op grond van de hiervoor genoemde artikelen van de Wfd en de Vrijstellingsregeling Wfd bedroeg deze termijn in beginsel een jaar (eindigend op 1 januari 2007), welke termijn nog twee maal door de Minister van Financiën kon worden verlengd met zes maanden.

Het overgangsregime van de Wfd is overgenomen in artikel 31 van de Invoerings- en aanpassingswet Wft en – daarmee samenhangend – de artikelen 8, eerste lid, aanhef en onderdeel c, en vijfde lid, en 14a van de Vrijstellingsregeling Wft. Ook de mogelijkheid tot verlenging van de beslistermijn van de Autoriteit Financiële Markten (maximaal twee maal met zes maanden) is meegenomen in artikel 31, tweede lid, van de Invoerings- en aanpassingswet Wft. Van deze mogelijkheid tot verlenging wordt in artikel 19 gebruik gemaakt.

Reden voor de verlenging van de beslistermijn met zes maanden is de verwachting van de AFM dat zij op circa een vijfde deel van de in totaal ruim 11.000 vergunning- en ontheffingsaanvragen niet voor 1 januari 2007 een primaire beslissing kan nemen. Een belangrijke reden hiervoor is dat de betrouwbaarheidstoetsing meer tijd in beslag neemt dan verwacht. De oorzaak daarvan is gelegen in de justitiële en fiscale antecedenten bij beleidsbepalers van vergunningaanvragers. Voor die gevallen dienen dossiers te worden opgevraagd bij Openbaar Ministerie, de fiscus en de financiële dienstverleners zelf, hetgeen de nodige tijd kost. De AFM dient zich op basis van deze dossiers een zelfstandig oordeel te vormen over de antecedenten, als onderdeel van de betrouwbaarheidstoetsing. Daarnaast is een aantal vergunningaanvragen ingediend dat vanwege de complexiteit een langere doorlooptijd heeft.

Consumenten kunnen er ook tijdens de verlengde beslistermijn op blijven vertrouwen dat zij worden beschermd tegen mogelijke gebreken aan financiële producten of bijbehorende dienstverlening. Een financiële dienstverlener die tijdens de verlengde termijn zijn werkzaamheden zonder vergunning of

ontheffing mag voortzetten, dient uiteraard te blijven voldoen aan de eisen die de Wft stelt aan financiële dienstverlening.

Hoofdstuk 9a Gedekte obligaties¹⁰⁷ [vervallen]¹⁰⁸

Bepalingen ter uitvoering van artikel 124b, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft Stcrt. 2008, nr. 121

1. Algemeen

Op grond van artikel 124b, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft (hierna: het besluit) worden bij ministeriële regeling regels gesteld met betrekking tot de wijze waarop een bank aan de Nederlandsche Bank kan aantonen dat door haar uitgegeven obligaties kwalificeren als gedekte obligaties in de zin van het besluit. Deze regeling vormt hiervan een uitwerking. Er zijn regels gesteld met betrekking tot de wijze waarop de uitgevende bank aan de Nederlandsche Bank aantoont dat er sprake is van gedekte obligaties, zodat de Nederlandsche Bank over kan gaan tot registratie van deze obligaties in het daartoe bestemde register. Tevens zijn regels gesteld voor de wijze waarop de uitgevende bank, na registratie, aan de Nederlandsche Bank aantoont dat blijvend wordt voldaan aan de vereisten voor (registratie van) gedekte obligaties.

De uitgevende bank toont dit aan de Nederlandsche Bank aan, door aan de Nederlandsche Bank de schriftelijke bescheiden zoals het prospectus, de transactiedocumenten en boekhoudkundige documenten ter beschikking te stellen, alsmede een juridische opinie en de documenten waarop deze is gebaseerd, waaruit blijkt dat wordt voldaan aan de desbetreffende vereisten.

De uitgevende bank verstrekt gedurende de looptijd van de gedekte obligaties die de Nederlandsche Bank heeft geregistreerd, verder ondermeer periodieke rapportages met betrekking tot de gedekte obligaties en de activa die dienen ter (mogelijke) dekking van de verplichtingen van de uitgevende bank onder de gedekte obligaties, en de jaarcijfers van de rechtspersoon waarnaar de activa onder algemene of bijzondere titel zijn overgegaan. De uitgevende bank houdt de Nederlandsche Bank ook na registratie goed geïnformeerd omtrent de geregistreerde gedekte obligaties en de desbetreffende activa.

2. Opzet van het toezicht op geregistreerde gedekte obligaties

Uitgangspunt van de regels in het besluit en deze regeling is dat aan de houders van geregistreerde gedekte obligaties een hoge mate van zekerheid wordt geboden dat te allen tijde aan de verplichtingen onder de obligaties kan worden voldaan, doordat de activa ter dekking van deze obligaties gedurende hun looptijd voldoende dekking bieden voor deze verplichtingen. Er is niet voor gekozen om gedetailleerde regels omtrent de aard en samenstelling van de activa op te stellen; dergelijke regels vloeien ook niet voort uit Europeesrechtelijke voorschriften. Dergelijke eisen gelden wel als de uitgevende bank de geregistreerde gedekte obligaties in aanmerking wil laten komen voor bijvoorbeeld een lagere

risicoweging in het kader van de solvabiliteitseisen voor het kredietrisico (verwezen wordt naar de nota van toelichting bij het besluit alsmede naar de Regeling solvabiliteitseisen voor het kredietrisico van de Nederlandsche Bank). Echter, met het oog op de hoge mate van zekerheid en de voldoende dekking die wordt vereist, is er voor gekozen om naar een integrale beoordeling van de gedekte obligaties in de markt te kijken, onder meer door bij het toezicht de kredietbeoordeling door de kredietbeoordelingsbureaus in aanmerking te nemen (zie de artikelsgewijze toelichting bij artikel 20a, tweede lid, onderdeel a).

Indien de uitgevende bank de te registreren obligaties uitgeeft in het kader van een aanbiedingsprogramma, en er sprake is van een situatie waarin niet (meer) wordt voldaan aan de voorwaarden voor de kredietbeoordeling, of de regels van het besluit, dan voldoet de uitgevende bank niet langer aan de voor registratie geldende voorschriften en dient zij zich dus te onthouden van nieuwe uitgaven onder het aanbiedingsprogramma, totdat de situatie naar het oordeel van de Nederlandsche Bank genoegzaam is hersteld. Zoals in de nota van toelichting bij het besluit is verduidelijkt, neemt de Nederlandsche Bank in een situatie als vorenbedoeld de belangen van de uitgevende bank en de obligatiehouders in aanmerking. Beiden hebben belang bij handhaving van de registratie en daarmee ook handhaving van het toezicht van de Nederlandsche Bank op grond van het besluit met betrekking tot de geregistreerde gedekte obligaties. Het ligt daarom in de rede dat de Nederlandsche Bank alleen in het uitzonderlijke geval dat van haar toezicht op de desbetreffende obligaties geen beschermende werking meer uitgaat voor de obligatiehouders, en ook de uitgevende bank hier geen belang meer bij heeft, overgaat tot doorhaling van de registratie van de nog uitstaande geregistreerde gedekte obligaties.

3. Gevolgen voor het bedrijfsleven

In de toelichting bij het besluit is opgenomen dat het besluit (beperkte) gevolgen heeft voor het bedrijfsleven. De regeling sluit aan bij de bestaande praktijk inzake Nederlandse covered bonds. Daarbij betreft het een facultatieve regeling, die ertoe strekt financiële voordelen voor de uitgevende bank en investeerders mogelijk te maken. Zoals in de toelichting bij het besluit werd geconstateerd, zijn de totale lasten om aan de Nederlandsche Bank aan te tonen dat aan het besluit wordt voldaan, beperkt, en bedragen zij € 86.400. In aanvulling daarop kan worden geconstateerd dat artikel 20c, eerste lid, nadere invulling geeft aan de wijze waarop rapportage aan de Nederlandsche Bank moet worden gedaan. Hoewel dit artikel aansluit bij de bestaande praktijk, en rapportages en een administratie ook bij gestructureerde obligaties die niet onder dit besluit zijn uitgegeven voorhanden zijn, is denkbaar dat bijvoorbeeld nadere toelichting aan de Nederlandsche Bank of verstrekking van relevante documenten ertoe zal leiden dat de inschatting van € 86.400 zal worden overschreden. Het is echter duidelijk dat dit geen significante overschrijding zal zijn.

¹⁰⁷ De invoeging van dit hoofdstuk 9a treedt volgens art. II van Stcrt. 2008, nr. 121 in werking met ingang van 1 juli 2008 (*red.*).

¹⁰⁸ Art. I, onderdeel B van Stcrt. 2014, nr. 36125 laat dit hoofdstuk met ingang van 1 januari 2015 vervangen door een nieuw Hoofdstuk 9a, dat hierna is opgenomen. (*red.*).

Artikel 20a¹⁰⁹ [vervallen]¹¹⁰

1. Een bank die een aanvraag doet, toont aan de Nederlandsche Bank aan dat de uit te geven obligaties zijn aan te merken als gedekte obligaties door middel van het overleggen van:
 - a. een juridische opinie van een juridisch adviseur waaruit de Nederlandsche Bank kan concluderen dat ten aanzien van de obligaties wordt voldaan aan onderdeel c van de definitie van gedekte obligatie in het Besluit prudentiële regels Wft;
 - b. de schriftelijke bescheiden met betrekking tot de uitgifte van de obligaties waarop de juridische opinie, bedoeld in onderdeel a, is gebaseerd;
 - c. overige relevante bescheiden met betrekking tot de uitgifte; en
 - d. een schriftelijke verklaring van de natuurlijke personen die het beleid van de bank bepalen, inhoudende dat de obligaties voldoen aan de definitie van gedekte obligaties in artikel 1 van het Besluit prudentiële regels Wft en dat de uitgevende bank voldoet aan het bepaalde in artikel 124c van het Besluit prudentiële regels Wft.
2. Uit de in het eerste lid bedoelde gegevens en bescheiden blijkt dat:
 - a. de obligaties op het tijdstip van de aanvraag een kredietbeoordeling hebben als bedoeld in artikel 135, eerste lid, van de verordening kapitaalvereisten¹¹¹, welke kredietbeoordeling is ondergebracht in de kredietbeoordelingscategorie 1 van de kwaliteitsbeoordelingsschaal in artikel 120, eerste lid, van de verordening kapitaalvereisten, onder de toepassing van artikel 139, eerste en tweede lid, van de verordening¹¹², en dat de kredietbeoordeling en de door het kredietbeoordelingsbureau aan de kredietbeoordeling verbonden voorwaarden met betrekking tot de activa en de uitgevende bank naar het oordeel van de Nederlandsche Bank adequaat zijn;

- b. de totale nominale waarde van de uitgegeven of de nog uit te geven gedekte obligaties in een gezonde verhouding staat tot de voor dekking van deze obligaties in aanmerking komende activa. De Nederlandsche Bank stelt na overleg met de uitgevende bank vast of de verhouding tussen de totale nominale waarde van deze obligaties ten opzichte van het geconsolideerde balanstotaal van de uitgevende bank als gezonde verhouding kan worden beschouwd;
- c. de uitgevende bank heeft voorzien in solide, doeltreffende strategieën en procedures aan de hand waarvan zij gedurende de looptijd van de obligaties voortdurend nagaat of, en er zorg voor draagt dat, er voldoende activa zijn overgegaan naar de rechtspersoon, bedoeld in onderdeel c, onder 1°, van de definitie van gedekte obligaties in artikel 1 van het Besluit prudentiële regels Wft, rekening houdend met de aard en samenstelling van de activa, de overwaarden, in aanmerking te nemen risico's en stresstesten.

Stcrt. 2008, nr. 121

Artikel 20a, eerste lid

De Nederlandsche Bank zal pas overgaan tot registratie als bedoeld in artikel 124b, eerste lid, van het besluit als zij van de uitgevende bank een juridische opinie van een juridisch adviseur heeft ontvangen waaruit de Nederlandsche Bank kan concluderen dat wordt voldaan aan onderdeel c van de definitie van gedekte obligatie in het Besluit prudentiële regels Wft. Dit wil zeggen dat de opinie dient te bevestigen dat rechtsgeldig in de desbetreffende aan de opinie ten grondslag liggende bescheiden is vastgelegd, dat de activa ten behoeve van onder meer de obligatiehouders (aan wie in de thans gangbare structuur een garantie wordt verstrekt door de rechtspersoon aan wie de activa worden overgedragen) zijn veiliggesteld door middel van overgang en verpanding aan de desbetreffende rechtspersonen. Vanzelfsprekend behoeft de opinie enkel betrekking te hebben op juridische oordeelsvorming. Daarbij dient zij tevens de schriftelijke bescheiden met betrekking tot de uitgifte waarop de juridische opinie is gebaseerd te ontvangen, en overige relevante bescheiden met betrekking tot de uitgifte. Gedacht kan worden aan transactiedocumenten zoals de pandakten, de overeenkomsten met betrekking tot de overdracht van de activa en de overeenkomsten waarin is vastgelegd dat de activa dienen ter dekking van de verplichtingen van de uitgevende bank onder de desbetreffende obligaties. Ook kan worden gedacht aan de beoordelingen door kredietbeoordelingsbureau's van de obligaties en de juridische merites van de uitgifte, alsmede administratieve documenten met betrekking tot de activa.

Uit de documenten moet blijken dat wordt voldaan aan de vereisten van de definitie van gedekte obligaties in artikel 1 van het besluit, zoals terzake van de rechtsgeldige overgang van voldoende activa naar een rechtspersoon, zodat deze te allen tijde kunnen dienen voor de aflossing van de verplichtingen.

¹⁰⁹ De invoeging van dit artikel treedt volgens art. II van Stcrt. 2008, nr. 121 in werking met ingang van 1 juli 2008 (*red.*).

¹¹⁰ Art. I, onderdeel B van Stcrt. 2014, nr. 36125 laat het hoofdstuk waartoe dit artikel behoort met ingang van 1 januari 2015 vervangen door een nieuw Hoofdstuk 9a, dat hierna is opgenomen. (*red.*).

¹¹¹ Artikel III van Stcrt. 2014, nr. 20615 bepaalt dat het vervangen van 'van een ingevolge artikel 88 van het Besluit prudentiële regels Wft erkend kredietbeoordelingsbureau' door 'als bedoeld in artikel 135, eerste lid, van de verordening kapitaalvereisten' in werking treedt op 1 januari 2015 (*red.*).

¹¹² Artikel III van Stcrt. 2014, nr. 20615 bepaalt dat het vervangen van 'paragraaf 6.4 van bijlage VI van de herziene richtlijn banken, onder de toepassing van het bepaalde in Deel 3, paragraaf 2, punten 8 en 9 van die bijlage' door 'artikel 120, eerste lid, van de verordening kapitaalvereisten, onder de toepassing van artikel 139, eerste en tweede lid, van de verordening' in werking treedt op 1 januari 2015 (*red.*).

tingen van de uitgevende bank onder de obligaties.

Onderdeel d van dit lid heeft betrekking op een verklaring die door beleidsbepalende personen is afgegeven, dat de uitgevende bank voldoet aan alle voor registratie in het Besluit prudentiële regels Wft en in artikel 20a van deze regeling gestelde voorschriften.

Artikel 20a, tweede lid, onderdeel a

Zoals hiervoor opgemerkt, is het uitgangspunt van de regels in het besluit en deze regeling dat aan de houders van geregistreerde gedekte obligaties een hoge mate van zekerheid wordt geboden dat de uitgevende bank te allen tijde aan haar verplichtingen onder deze obligaties kan voldoen, doordat de activa ter dekking van deze obligaties gedurende hun looptijd voldoende dekking bieden voor deze verplichtingen (zie met name onderdeel b tot en met e van de definitie van artikel 1 van het besluit). Nu geen gedetailleerde regels omtrent de aard en samenstelling van de activa zijn opgesteld, is er, met het oog op de vereiste hoge mate van zekerheid dat sprake is van voldoende dekking voor de aflossing van de hoofdsom en betaling van rente op de obligatie, alsmede voor betalingen inzake het beheer en de administratie van de activa, voor gekozen om in het toezicht naar de integrale beoordeling van de gedekte obligaties in de markt te kijken, door bij het toezicht de kredietbeoordeling door de kredietbeoordelingsbureaus in aanmerking te nemen. De mate van beoordeling van de toereikendheid van de dekking is immers afhankelijk van een (subjectieve) inschatting van risico's, marktontwikkelingen, gebruikte stresstesten en dergelijke.

Vereist is dat ten aanzien van de obligaties in kwestie een externe kredietbeoordeling is vastgesteld door een of meerdere erkende kredietbeoordelingsbureaus. De Nederlandse Bank kan op grond van artikel 88 van het Besluit prudentiële regels Wft kredietbeoordelingsbureaus erkennen. Ze staan ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 1:107, eerste lid, van de wet. Het moet een kredietbeoordeling van het desbetreffende kredietbeoordelingsbureau betreffen die is ondergebracht in de kredietbeoordelingscategorie 1 van de kwaliteitsbeoordelingsschaal in paragraaf 6.4 van bijlage VI van de herziene richtlijn banken, onder de toepassing van het bepaalde in Deel 3, paragraaf 2, punten 8 en 9 van die bijlage.

Het ligt daarbij in de rede dat de Nederlandsche Bank niet uitsluitend afgaat op de oordeelsvorming van de kredietbeoordelingsbureaus, maar zich een eigen oordeel kan vormen over de kredietbeoordeling en de door een kredietbeoordelingsbureau in een concreet geval aan een kredietbeoordeling van een gedekte obligatie verbonden voorwaarden, waarbij de Nederlandsche Bank de regels die daaromtrent in de Europese markt gebruikelijk zijn in aanmerking kan nemen. Bij de beoordeling van de kredietbeoordeling en de door het kredietbeoordelingsbureau aan de kredietbeoordeling verbonden voorwaarden kan de Nederlandsche Bank onder meer rekening houden met de aard en samenstelling van de activa, de juiste waardering daarvan, de overwaarden, de in aanmerking te nemen risico's en stresstesten. De bevindingen van de Nederlandsche Bank kunnen aldus afwijken van de kredietbeoordeling. De Nederlandsche Bank heeft laten weten dat zij in praktijk deze kredietbeoordeling

en voorwaarden marginaal zal toetsen.

Het ligt evenzeer in de rede dat de Nederlandsche Bank in haar toezicht in aanmerking neemt of de uitgevende bank de voorwaarden, die door een kredietbeoordelingsbureau aan de kredietbeoordeling zijn gesteld, naleeft. Als daarvan geen sprake is, kan de Nederlandsche Bank (onafhankelijk van eventuele maatregelen van het kredietbeoordelingsbureau) in overleg treden met de uitgevende bank, teneinde vast te stellen hoe en wanneer de situatie zoals deze bestond ten tijde van registratie van de obligaties kan worden hersteld. Ook treedt de Nederlandsche Bank vanzelfsprekend in overleg met de uitgevende bank, als niet langer wordt voldaan aan de voorwaarden van het besluit (zie hierna).

Artikel 20a, tweede lid, onderdeel b

Bij de beoordeling van de aanvraag en gedurende het toezicht op grond van artikel 124c van het besluit, neemt de Nederlandsche Bank, met het oog op het vereiste in onderdeel d van de definitie van gedekte obligatie dat er voldoende activa ter dekking van de aflossing van de hoofdsom en betaling van de lopende rente alsmede voor betalingen inzake het beheer en de administratie van de activa aanwezig moeten zijn, het geconsolideerde balanstotaal en de vrije activa van de uitgevende bank in aanmerking.

De Nederlandsche Bank stelt na overleg met de uitgevende bank vast of de verhouding tussen de totale nominale waarde van deze obligaties ten opzichte van het geconsolideerde balanstotaal van de uitgevende bank als gezonde verhouding kan worden beschouwd. De Nederlandsche Bank weegt de totale nominale waarde van de gedekte obligaties die worden uitgegeven af tegen de aard en samenstelling van de activa, de vrije (voor dekking van de obligaties beschikbare) activa (zoals activa van de soort die als dekking van de gedekte obligaties worden gebruikt, liquide middelen of andere activa die kunnen worden in eerstbedoelde activa of liquide middelen) bij de vraag of er nog sprake is van een gezonde verhouding. Indien daarvan naar het oordeel van de Nederlandsche Bank geen sprake is, registreert zij geen nieuwe categorie(en) gedekte obligaties.

Bij haar oordeelsvorming betreft de Nederlandsche Bank alle revelante aspecten, zoals de financiële positie van de uitgevende bank, haar risicoprofiel, de aan de activa verbonden risico's, alsmede de positie van de andere crediteuren, niet zijnde de houders van de gedekte obligaties.

In de ons omringende landen verschilt de regelgeving met betrekking tot het vereiste dat de nominale waarde van de uitgegeven of uit te geven obligaties in een gezonde verhouding staat tot de voor dekking van deze obligaties in aanmerking komende activa. In veel landen geldt geen limiet. In bijvoorbeeld het Verenigd Koninkrijk hanteert de Financial Services Authority een indicatieve grens van 20% van het balanstotaal van de uitgevende bank.

20a, tweede lid, onderdeel c

De uitgevende bank dient, als onderdeel van haar risicomanagement, te beschikken over adequate strategieën en procedures, aan de hand waarvan zij zelf kan beoordelen dat gedurende de looptijd van de obligaties sprake is van voldoende dekking van de gedekte obligaties. De risico's in kwestie zijn in het bijzonder, maar niet uitsluitend, het aan de

activa verbonden kredietrisico, het marktrisico inclusief het tegenpartijrisico, alsmede het concentratierisico en het valutarisico.

Stcrt. 2014, nr. 20615

In dit onderdeel worden enkele verwijzingen naar bepalingen uit het Besluit prudentiële regels Wft en de herziene richtlijn banken die met de inwerkingtreding van de richtlijn en verordening kapitaalvereisten vervallen, vervangen door verwijzingen naar de corresponderende bepalingen in de verordening kapitaalvereisten.

Artikel 20b¹¹³ [vervallen]¹¹⁴

1. Een uitgevende bank gaat slechts over tot verdere uitgifte in het kader van een aanbiedingsprogramma van gedekte obligaties die zijn geregistreerd overeenkomstig artikel 124b van het Besluit prudentiële regels Wft als zij heeft geconstateerd dat wordt voldaan aan de voor registratie gestelde voorschriften.
2. Indien de totale nominale waarde van de gedekte obligaties uitstijgt boven de verhouding, bedoeld in artikel 20a, tweede lid, onder b, ten opzichte van het geconsolideerde balanstotaal van de uitgevende bank, toont de uitgevende bank voordat verdere uitgifte plaatsvindt aan de Nederlandsche Bank aan dat sprake blijft van een gezonde verhouding als bedoeld in dat onderdeel.

Stcrt. 2008, nr. 121

Artikel 20 b, eerste lid

Als een categorie gedekte obligaties die in het register, bedoeld in artikel 124b van het besluit, wordt uitgegeven in het kader van een aanbiedingsprogramma waaronder doorlopend of periodiek in verschillende opeenvolgende tranches geregistreerde gedekte obligaties worden uitgegeven, is voor deze opeenvolgende tranches geen separate beoordeling als bedoeld in artikel 124b, eerste lid, van het besluit vereist, omdat de desbetreffende categorie obligaties, (waarvoor het aanbiedingsprogramma) en de uitgevende bank reeds zijn geregistreerd. De uitgevende bank dient zich er evenwel te allen tijde van te vergewissen dat, als zij nieuwe obligaties uitgeeft onder een aanbiedingsprogramma, ten opzichte van deze obligaties wordt voldaan aan de voor registratie gestelde voorschriften in het Besluit prudentiële regels Wft en in artikel 20a van deze regeling.

Artikel 20b, tweede lid

Het is mogelijk dat een nieuwe uitgifte onder een programma tot gevolg heeft dat de totale nominale waarde van de gedekte obligaties in de verhouding ten opzichte van het geconsolideerde balanstotaal van de uitgevende bank toeneemt. In dat geval zou de verhouding kunnen gaan afwijken

van de verhouding die de Nederlandsche Bank op grond van artikel 20a, tweede lid, onder b, had vastgesteld als zijnde gezond. In een dergelijk geval dient de uitgevende bank aan de Nederlandsche Bank aan te tonen dat de wijziging in de verhouding niet betekent dat geen sprake meer is van een gezonde verhouding tussen de totale nominale waarde van de uitgegeven of uit te geven gedekte obligaties en de voor dekking van deze obligaties in aanmerking komende activa. De Nederlandsche Bank neemt in het overleg met de uitgevende bank alle aspecten in aanmerking die zij ook in aanmerking neemt bij de toepassing van artikel 20a, tweede lid, onder b. Als naar het oordeel van de Nederlandsche Bank geen sprake meer zal zijn van een gezonde verhouding, zal de uitgevende bank vanzelfsprekend deze nieuwe uitgifte van gedekte obligaties niet kunnen doen zonder dat dit nadelige gevolgen heeft voor de registratie.

Artikel 20c¹¹⁵ [vervallen]¹¹⁶

1. Een bank die gedekte obligaties heeft uitgegeven die overeenkomstig artikel 124b, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft zijn geregistreerd:
 - a. toont ten minste een maal per kwartaal aan de Nederlandsche Bank aan dat de gedekte obligaties voldoen aan de voor registratie gestelde voorwaarden, door aan de Nederlandsche Bank rapportages over de activa te verstrekken en toe te lichten, en
 - b. toont ten minste jaarlijks aan de Nederlandsche Bank aan dat de bank voldoet aan het bepaalde in artikel 20a, tweede lid, onderdeel c.
2. De uitgevende bank verstrekt aan de Nederlandsche Bank binnen zes maanden na afloop van het boekjaar de jaarrekening en het jaarverslag van de rechtspersoon waarnaar de activa overeenkomstig het Besluit prudentiële regels Wft zijn overgegaan. De documenten zijn opgemaakt in overeenstemming met Titel 2 van Boek 9 van het Burgerlijk Wetboek, de internationale jaarrekeningstandaarden, dan wel volgens het recht van de staat waar de rechtspersoon haar zetel heeft. Indien de rechtspersoon haar zetel in Nederland heeft, vermeldt zij daarbij of de jaarrekening al dan niet is vastgesteld en goedgekeurd in overeenstemming met haar statuten of oprichtingsakte.
3. De uitgevende bank doet onverwijld mededeling aan de Nederlandsche Bank indien gedurende de looptijd van de gedekte obligaties:
 - a. wijzigingen optreden ten opzichte van de gegevens en bescheiden waarop de juridische opinie bedoeld in artikel 20a, eerste

¹¹³ De invoeging van dit artikel treedt volgens art. II van Stcrt. 2008, nr. 121 in werking met ingang van 1 juli 2008 (*red.*).

¹¹⁴ Art. I, onderdeel B van Stcrt. 2014, nr. 36125 laat het hoofdstuk waartoe dit artikel behoort met ingang van 1 januari 2015 vervangen door een nieuw Hoofdstuk 9a, dat hierna is opgenomen. (*red.*).

¹¹⁵ De invoeging van dit artikel treedt volgens art. II van Stcrt. 2008, nr. 121 in werking met ingang van 1 juli 2008 (*red.*).

¹¹⁶ Art. I, onderdeel B van Stcrt. 2014, nr. 36125 laat het hoofdstuk waartoe dit artikel behoort met ingang van 1 januari 2015 vervangen door een nieuw Hoofdstuk 9a, dat hierna is opgenomen. (*red.*).

lid, was gebaseerd of ten opzichte van de schriftelijke bescheiden, bedoeld in artikel 20a, eerste lid, die tot gevolg hebben dat de uitstaande gedekte obligaties niet meer voldoen of zullen voldoen aan de voor registratie gestelde voorschriften, of

- b. significante wijzigingen worden aangebracht in een aanbiedingsprogramma of in de voorwaarden met betrekking tot de gedekte obligaties.

Stort. 2008, nr. 121

In dit artikel is gespecificeerd op welke wijze de uitgevende bank moet blijven aantonen dat aan het vereiste voor registratie als bedoeld in artikel 124b, eerste lid, van het besluit wordt voldaan. Daartoe dient de uitgevende bank in overeenstemming met artikel 124c van het besluit ingevolge het eerste lid van dit artikel tenminste eenmaal per kwartaal rapportages over de activa te verstrekken en toe te lichten aan de Nederlandsche Bank. Dit is met name van belang met het oog op de dekking die de activa dienen te bieden voor de aflossing van de hoofdsom en betaling van rente op de obligatie, alsmede voor betalingen inzake het beheer en de administratie van de activa.

Het vereiste om dit ten minste per kwartaal aan te tonen, sluit aan bij hetgeen momenteel in de markt van covered bonds gebruikelijk is, aangezien banken regelmatig, en soms zelfs maandelijks, rapporteren over het dekkingspercentage aan onder meer het interne management of aan kredietbeoordelingsbureaus.

De Nederlandsche Bank moet met het oog op de vereisten voor (handhaving van de) registratie, inzicht hebben in de hoeveelheid uitstaande gedekte obligaties, en de dekkingsgraad die het besluit vereist. Ingevolge dit artikel houdt de uitgevende bank de Nederlandsche Bank daarvan op de hoogte.

Tevens dient de bank, met het oog op de dekking van de obligaties ten minste eenmaal per jaar aan te tonen dat zij heeft voorzien en nog steeds voorziet in solide, doeltreffende strategieën en procedures aan de hand waarvan zij gedurende de looptijd van de obligaties voortdurend nagaat of, en er zorg voor draagt dat, er voldoende activa zijn overgegaan, rekening houdend met de aard en samenstelling van de activa, de overwaarden, in aanmerking te nemen risico's en stresstesten. Zie ook artikel 20a, tweede lid, onderdeel c.

De periodieke rapportages en jaarlijkse controle laat onverlet dat de Nederlandsche Bank ook tussentijds van de uitgevende bank kan verlangen dat zij aantoont dat nog aan de vereisten wordt voldaan. Zo kan het nodig zijn om in tijden van ongunstige marktontwikkelingen extra in de gaten te houden of nog sprake is van voldoende dekking.

Artikel 20c, tweede lid

De uitgevende bank verstrekt aan de Nederlandsche Bank de jaarrekening en het jaarverslag van de rechtspersoon waarnaar de activa zijn overgegaan.

Artikel 20c, derde lid

Opdat de Nederlandsche Bank steeds met de actuele situatie bekend is, moeten alle relevante veranderingen die tot gevolg hebben dat de uitstaande geregistreerde gedekte

obligaties niet meer voldoen, of zullen voldoen aan de definitie van gedekte obligaties, onverwijld worden gemeld aan de Nederlandsche Bank.

Artikel 20a, tweede lid, vereist in de onderdelen a en b in het kort dat de obligaties over een naar oordeel van de Nederlandsche Bank adequate kredietbeoordeling beschikken en dat de uitgifte in gezonde verhouding blijft staan tot de overige vrije activa. De Nederlandsche Bank beoordeelt bij een verzoek om registratie op grond van artikel 124b, eerste lid, deze gezonde verhouding. Als er nieuwe obligaties zullen worden uitgegeven onder een aanbiedingsprogramma waardoor de totale nominale waarde van de uitstaande gedekte obligaties de met de Nederlandsche Bank afgesproken verhouding ten opzichte van het geconsolideerde balans totaal van de uitgevende bank zullen overstijgen, toont de uitgevende bank voordat zij tot verdere uitgifte overgaat aan dat sprake blijft van een gezonde verhouding. Uit artikel 20c, derde lid, onderdeel a, vloeit voort dat ook een (verwachte) wijziging in de kredietbeoordeling van geregistreerde gedekte schuldinstrumenten, onverwijld moet worden gemeld aan de Nederlandsche Bank, alsmede alle andere relevante wijzigingen met betrekking tot de voor registratie gestelde voorschriften in het Besluit prudentiële regels Wft en in artikel 20a van deze regeling.

In onderdeel b van het derde lid van dit artikel is gespecificeerd dat ook significante wijzigingen in het aanbiedingsprogramma of in de voorwaarden met betrekking tot de geregistreerde gedekte obligaties, moeten worden gemeld.

Als sprake is van een (dreigende) verlaging van de kredietbeoordeling van uitstaande geregistreerde gedekte obligaties, dient de uitgevende bank met de Nederlandsche Bank in overleg te treden. Indien de verlaging leidt tot een kredietbeoordeling van de uitstaande geregistreerde gedekte obligaties beneden de niveaus, gespecificeerd bij artikel 20a, tweede lid, onderdeel a, dient de uitgevende bank af te zien van verdere uitgiften.

Hoofdstuk 9a. Geregistreeerde gedekte obligaties [nieuw] ^{117 118}

Bepalingen ter uitvoering van artikel 40j van het Besluit prudentiële regels Wft

Stcrt. 2014, nr. 36125

Op grond van artikel 40j van het Besluit prudentiële regels Wft (hierna: het Besluit), worden bij of krachtens ministeriële regeling nadere regels gesteld met betrekking tot: (a) de veiligstelling van de dekkingsactiva en de veiligstelling van betaling op de geregistreeerde gedekte obligaties op adequate, transparante en verantwoorde wijze en (b) de door een bank die een geregistreeerde gedekte obligatie uitgeeft, aan de houders daarvan of aan de Nederlandsche Bank te verstrekken informatie. De regeling met betrekking tot geregistreeerde gedekte obligaties in het Besluit is op haar beurt een uitwerking van artikel 3:33a en 3:33b van de Wet op het financieel toezicht (hierna: de wet).

Onderhavige regeling vervangt de bestaande regeling met betrekking tot geregistreeerde gedekte obligaties in artikel 20a, 20b en 20c van de Uitvoeringsregeling Wft (hierna: de Uitvoeringsregeling), welke een uitwerking vormen van artikel 124b, eerste lid (oud), van het Besluit. De wijzigingen van deze regeling zijn de uitwerking van de wijzigingen die in het Besluit zijn aangebracht.

Een deel van de voorschriften uit de oude Uitvoeringsregeling Wft wordt geschrapt, omdat deze inmiddels in het Besluit prudentiële regels zijn opgenomen. Van ander deel is de essentie gehandhaafd. Voor wat betreft dat laatste, gaat het in hoofdlijnen om:

- het vereiste van een bij registratie over te leggen juridische opinie en onderliggende bescheiden;
- het vereiste van een bij registratie over te leggen schriftelijke verklaring van een bestuurder dat de geregistreeerde obligaties voldoen aan de regelgeving;
- de verplichting voor de uitgevende banken om aan DNB te rapporteren, zodat DNB kan nagaan of aan de voorschriften wordt voldaan.

Daarnaast bevat deze regeling een aantal nieuwe elemen-

ten. De belangrijkste elementen die worden toegevoegd, zijn, kort gezegd:

- een door de uitgevende bank op te stellen plan waarin zij beschrijft hoe adequaat beheer van de dekkingsactiva zal zijn gewaarborgd in de situatie dat de uitgevende bank in gebreke blijft;
- de bestuurder van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva, dient een trustkantoor onder toezicht van DNB te zijn (of een vergelijkbare entiteit naar buitenlands recht);
- de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva mag enkel verplichtingen aangaan die in het belang zijn van de obligatiehouders, voor zover het verplichtingen betreft die gelijk of hoger gerangschikt zijn dan de betalingsverplichtingen jegens obligatiehouders;
- derivaten en andere instrumenten voor risicomitigatie dienen te voldoen aan bepaalde kwalitatieve eisen;
- regels voor waardering van de dekkingsactiva en liquide activa;
- een definitie van liquide activa;
- een aanvullende verplichting om liquide activa aan te houden voor betalingsverplichtingen jegens derden die vergeleken met de houders van de geregistreeerde gedekte obligaties een gelijke of hoger gerangschikte vordering hebben;
- controle van de dekkingsactiva door een externe accountant;
- uitvoering van regelmatige stresstesten;
- rapportage door de uitgevende bank aan obligatiehouders.

Tot slot is in deze regeling een aantal bepalingen opgenomen dat in essentie overeenkomt met vereisten die voorheen in het Besluit stonden. Te denken valt aan eisen met betrekking tot de jurisdictie van de dekkingsactiva en de scheiding tussen de uitgevende bank en de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva.

Gevolgen voor het bedrijfsleven

De gevolgen van deze wijziging van de regelgeving voor het bedrijfsleven zijn naar verwachting beperkt omdat de nieuwe regels grotendeels overeenkomen met de contractuele verplichtingen van de uitgevende banken onder de bestaande categorieën. Als opgemerkt in de toelichting op het Besluit, is het doel van de regelgeving onder meer om de financieringskosten van uitgevende banken te verlagen. Naar verwachting hebben de wijzigingen, inclusief de wijzigingen die wel enige extra inspanningen van de uitgevende banken vergen, per saldo een drukkend effect op de kosten van uitgevende banken. De nieuwe regels zullen de obligatiehouders meer zekerheid verschaffen. Naar verwachting zal dit leiden tot meer interesse bij investeerders in Nederlandse geregistreeerde gedekte obligaties, hetgeen een drukkend effect heeft op de daarop te betalen rente.

Om banken de gelegenheid te geven hun uitstaande geregistreeerde gedekte obligatie aan te passen aan de nieuwe regelgeving als onderdeel van de reguliere periodieke *updates* van hun geregistreeerde gedekte obligaties, is voor bestaande programma's en al in behandeling zijnde verzoeken voorzien in een overgangstermijn van een jaar om aan de nieuwe regels te voldoen.

¹¹⁷ Art I van Stcrt. 2014, nr. 36125 bepaalt dat deze herformulering van Hoofdstuk 9a op 1 januari 2015 in werking treedt (*red.*).

¹¹⁸ Art II van Stcrt. 2014, nr. 36125 bepaalt dat, in afwijking van artt. 20a t/m 20i [= dit nieuwe hoofdstuk 9a, *red.*] blijven de artt. 20a t/m 20c, zoals die op 31 dec. 2014 luiden, tot en met 31 dec. 2015 van toepassing op (a) obligaties die behoren tot voor 1 jan. 2015, overeenkomstig art. 124b, Besluit prudentiële regels, zoals dat op 31 dec. 2014 luidde, geregistreeerde categorieën; en (b) categorieën obligaties ten aanzien waarvan voor 1 jan. 2015 een verzoek tot opname in een openbaar register overeenkomstig artikel 124b, Besluit prudentiële regels, zoals dat op 31 dec. 2014 luidde, is gedaan, waarop de Nederlandsche Bank voor 1 jan. 2015 niet heeft beslist. Dit werd als volgt toegelicht: "Evenals in het Wijzigingsbesluit financiële markten 2015 is gebeurd voor de nieuwe bepalingen voor geregistreeerde gedekte obligaties in het Besluit, is in deze regeling overgangsrecht opgenomen dat betrekking heeft op reeds uitgeven categorieën geregistreeerde gedekte obligaties en categorieën ten aanzien waarvan reeds een verzoek tot registratie is gedaan. Consistent met voornoemd wijzigingsbesluit blijven de relevante bepalingen van de Uitvoeringsregeling, zoals deze op 31 december 2014 golden, op die gevallen tot en met 31 december 2015 van toepassing." (*red.*).

Artikel 20a

Een bank die een verzoek doet als bedoeld in artikel 3:33a, eerste lid, van de wet, overlegt aan de Nederlandsche Bank ten aanzien van de uitgegeven of uit te geven obligaties per categorie:

- a. een juridische opinie van een juridische deskundige die onafhankelijk is van de verzoekende bank, waaruit de Nederlandsche Bank kan concluderen dat ten aanzien van de obligaties wordt voldaan aan artikel 40d, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft;**
- b. de gegevens en bescheiden waarop de juridische opinie, bedoeld in onderdeel a, is gebaseerd;**
- c. een plan voor adequaat beheer van de dekkingsactiva voor de situatie waarin de bank in de toestand komt te verkeren dat zij het beheer van de dekkingsactiva niet langer zelf kan voeren;**
- d. de overeenkomst of overeenkomsten van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva met zijn bestuurder;**
- e. de overeenkomst met een externe accountant voor de controle van de dekkingsactiva, bedoeld in artikel 20f, eerste lid;**
- f. een schriftelijke verklaring van een bestuurder van de bank die het verzoek doet, inhoudende dat de obligaties voldoen aan de artikelen 40d tot en met 40h van het Besluit prudentiële regels Wft; en**
- g. alle overige gegevens en bescheiden die de Nederlandsche Bank nodig acht in het belang van de beoordeling van het verzoek.**

Stort. 2014, nr. 36125

In dit artikel is beschreven welke informatie een bank bij De Nederlandsche Bank (hierna: DNB) moet aanleveren indien zij een obligatie wil registreren als geregistreeerde gedekte obligatie. In lijn met het oude artikel 20a, eerste lid, onderdeel a, is in onderdeel a opgenomen dat de bank die om registratie verzoekt, een juridische opinie van een juridische deskundige moet overleggen, waaruit DNB kan concluderen dat is voldaan aan het vereiste tot veiligstelling van de dekkingsactiva (artikel 40d van het Besluit). Aangezien in deze regeling geen gebruik is gemaakt van de mogelijkheid om veiligstelling van de dekkingsactiva op andere wijze te bewerkstelligen dan door overgang als beschreven in artikel 40d, eerste lid, onderdeel a, van het Besluit, dient veiligstelling plaats te vinden door overgang van dekkingsactiva naar een andere rechtspersoon als bedoeld in dat onderdeel. De opinie dient te bevestigen dat rechtsgeldig in de desbetreffende aan de opinie ten grondslag liggende bescheiden is vastgelegd dat de dekkingsactiva ten behoeve van onder meer de obligatiehouders zijn veiliggesteld op voornoemde wijze. Vanzelfsprekend behoeft de opinie enkel betrekking te hebben op juridische oordeelsvorming.

Onder een juridisch adviseur wordt verstaan een juridisch geschoolde deskundige persoon die onafhankelijk is van de

uitgevende bank en die vanuit zijn wettelijke of professionele taak een juridische opinie kan afgeven waaruit DNB kan concluderen dat ten aanzien van de obligaties wordt voldaan aan artikel 40d, eerste lid van het Besluit. De onafhankelijke oordeelsvorming van de juridisch adviseur dient buiten twijfel te staan. Dit impliceert dat de adviseur niet werkzaam is bij de uitgevende bank, of daaraan is verbonden, hetgeen overigens niet uitsluit dat de adviseur betrokken is bij de vormgeving van de uitgifte, de overgang van de dekkingsactiva, of anderszins (vaker) de uitgevende bank adviseert. Advocaten, bedrijfsjuristen, notarissen of vergelijkbare beroepsbeoefenaren kunnen bijvoorbeeld deskundig worden geacht.

Op grond van onderdeel b dient DNB tevens de schriftelijke bescheiden met betrekking tot de uitgifte waarop de juridische opinie is gebaseerd te ontvangen. Gedacht kan worden aan transactiedocumenten zoals de overeenkomsten met betrekking tot de overgang van de dekkingsactiva en de overeenkomsten waarin is vastgelegd dat de dekkingsactiva dienen ter dekking van de verplichtingen van de uitgevende bank onder de desbetreffende obligaties. Ook kan worden gedacht aan administratieve documenten met betrekking tot de dekkingsactiva.

Onderdeel c betreft, ten opzichte van de tot dusver geldende regels, een nieuw over te leggen document: een plan voor beheer van de dekkingsactiva als de uitgevende bank in de toestand komt te verkeren dat zij het beheer van de dekkingsactiva niet langer zelf kan voeren. In een going concern situatie is het gebruikelijk dat de bank het beheer van de dekkingsactiva zelf uitvoert, waaronder het innen van de betalingen van schuldenaren van de dekkingsactiva. Dit vindt doorgaans plaats op grond van een beheersovereenkomst tussen de bank die de geregistreeerde gedekte obligaties uitgeeft en de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva.

De toepasselijke voorwaarden definiëren gebeurtenissen die ertoe leiden dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva het beheer van de dekkingsactiva overneemt of een overeenkomst aangaat met een derde om het beheer daarvan uit te voeren. Als die gebeurtenissen zich voordoen, is de situatie ingetreden dat de bank in de toestand is komen te verkeren dat zij het beheer van de dekkingsactiva niet langer zelf kan voeren. Ook los van de toepasselijke voorwaarden zal de bank het beheer van de dekkingsactiva niet langer kunnen voeren indien haar faillissement wordt uitgesproken. In voornoemde situaties moet gewaarborgd zijn dat het beheer van de dekkingsactiva effectief door of namens de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva kan worden overgenomen. Om aan te tonen dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva hiertoe in staat is, dient de uitgevende bank een specifiek plan aan te leveren waarin de operationele procedures en interne controles voor het management van de categorie gedekte obligaties beschreven worden. Dit plan dient daarenboven de aanwezige waarborgen voor continuering hiervan in te omvatten voor de situaties waarin de bank in de toestand komt te verkeren dat zij het beheer van de dekkingsactiva niet langer zelf kan voeren.

In de beschrijving van de bovengenoemde waarborgen komen ten minste de volgende elementen aan de orde:

- Een overzicht van de activiteiten die worden uitgevoerd

met betrekking tot het beheer, de risicobeheersing, de betaling en de administratie van de geregistreeerde gedekte obligaties, en waar van toepassing, de dekkingsactiva.

- Welke omstandigheden, zoals verlies van voldoende kredietwaardigheid of insolventie van de uitgevende bank, een overdracht van bovengenoemde activiteiten naar de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva vereisen.
- Welke omstandigheden, zoals verlies van voldoende kredietwaardigheid of insolventie van de wederpartij, een overdracht van bovengenoemde activiteiten naar een andere wederpartij vereisen.
- De operationele aspecten van de overdracht van bovengenoemde activiteiten, waaronder IT- en personeelgerelateerde aspecten.
- Indien wederpartijen die bovengenoemde activiteiten uitvoeren, mogelijkheden hebben om bij verlies van kredietwaardigheid van de uitgevende bank de overeenkomst met de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva te beëindigen of op te schorten, dient dit te worden aangegeven en dient de bank uiteen te zetten hoe de continuïteit van het beheer, betaling en administratie van dekkingsactiva niettemin is gewaarborgd. Beëindigen of opschorten in dergelijke gevallen, is overigens uitgesloten voor derivatencontracten en andere contracten ten behoeve van risicomitigatie (zie artikel 20b, tweede lid, onderdeel b).¹¹⁹ Overeenkomsten die gericht zijn op waarborging van operationele processen zijn in beginsel niet aan te merken als contracten ten behoeve van risicomitigatie.

Onderdeel d betreft de overeenkomst met de bestuurder van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva. Hierbij dient – afhankelijk van de gekozen inkleding van de rechtsverhouding tussen de bestuurder en de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva – in de eerste plaats gedacht te worden aan de management-overeenkomst en de bestuurdersovereenkomst.

Onderdeel f schrijft voor dat een bestuurder van de uitgevende bank, dat wil zeggen de rechtspersoon die de obligaties uitgeeft, dient te verklaren dat de obligaties voldoen aan artikel 40d tot en met 40h van het Besluit (hetgeen impliceert dat tevens wordt verklaard dat de obligaties voldoen aan de uitwerking daarvan in deze regelgeving).

Op grond van onderdeel g kan DNB nadere informatie opvragen ter beoordeling van het verzoek.

Artikel 20b

- 1. Een bank die een geregistreeerde gedekte obligatie uitgeeft, draagt er zorg voor dat de bestuurder van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva:**
 - a. een trustkantoor is dat over een vergun-**

¹¹⁹ Onder de term 'contracten ten behoeve van risicomitigatie' dient hetzelfde te worden verstaan als 'risicomitigatie-instrumenten' genoemd in artikel 40g, derde lid, van het Besluit prudentiële regels Wft. De reden dat hier gebruik wordt gemaakt van andere terminologie is omdat in deze regeling regels worden gesteld ten aanzien van de contractuele aspecten van risicomitigatie-instrumenten.

ning beschikt op grond van de Wet toezicht trustkantoren; of

- b. een rechtspersoon of natuurlijke persoon naar buitenlands recht is aan wie het op grond van het op die rechtspersoon van toepassing zijnde recht is toegestaan om vergelijkbare werkzaamheden te verrichten als een trustkantoor als bedoeld in onderdeel a en waarop toezicht- en reguleringsvereisten worden toegepast die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke in Nederland worden toegepast.**
- 2. Een bank die een geregistreeerde gedekte obligatie uitgeeft, draagt er zorg voor dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva geen rechtshandelingen verricht waardoor op die rechtspersoon verplichtingen komen te rusten die gelijk of hoger gerangschikt zijn ten opzichte van de verplichting tot het voldoen van de hoofdsom en rente aan de houders van de geregistreeerde gedekte obligaties, tenzij deze dienen voor of verband houden met het beheer, de risicobeheersing, de betaling en de administratie van de geregistreeerde gedekte obligaties of de dekkingsactiva.**
- 3. Een bank die een geregistreeerde gedekte obligatie uitgeeft, draagt er zorg voor dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva, alleen derivatencontracten of andere contracten ten behoeve van risicomitigatie aangaat:**
 - a. voor zover dit dienstig is met het oog op risicobeheersing ten behoeve van de houders van de geregistreeerde gedekte obligaties;**
 - b. die de wederpartij geen bevoegdheid geven om die derivatencontracten of andere contracten ten behoeve van risicomitigatie, op te zeggen, te ontbinden, of de uitvoering daarvan anderszins te beperken of op te schorten vanwege verlies van kredietwaardigheid van de bank; en**
 - c. die in geval van verlies van voldoende kredietwaardigheid van de wederpartij, de wederpartij verplichten om gepaste zekerheid te verschaffen of zich als wederpartij te doen vervangen.**

Stcrt. 2014, nr. 36125

Artikel 20b bevat eisen betreffende de governance van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva en de rechtshandelingen die deze verricht.

Het eerste lid bepaalt dat de bestuurder van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva een vergunninghoudend trustkantoor is of een vergelijkbare natuurlijke persoon of rechtspersoon waarop buitenlands recht van toepassing is. DNB houdt op grond van de Wet toezicht trustkantoren toezicht op trustkantoren die in Nederland zijn

gevestigd of in Nederland diensten verrichten. De Wet toezicht trustkantoren bevat regels voor waarborging van de betrouwbaarheid en geschiktheid van personen die bij het trustkantoor werkzaam zijn. Het toezicht op het trustkantoor en daarmee op de bestuurder van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva, blijft bestaan na faillissement of afwikkeling van de uitgevende bank. Indien het bestuur wordt gevormd door een vergelijkbare natuurlijke of rechtspersoon naar buitenlands recht, dient het toezicht daarop en de regulering daarvan tenminste gelijkwaardig te zijn, dit ter beoordeling aan DNB. Indien de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva, zoals gebruikelijk, in Nederland is gevestigd, zal ook een buitenlands trustkantoor dat daaraan diensten verleent, overigens al snel binnen het bereik van de Wet toezicht trustkantoren komen (zie artikel 2, tweede lid, van de Wet toezicht trustkantoren). Het tweede lid heeft tot doel om te voorkomen dat op voornoemde rechtspersoon verplichtingen komen te rusten die ten koste gaan van het verhaal van de obligatiehouders. Daartoe is bepaald dat de uitgevende bank er zorg voor draagt dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva kort gezegd alleen rechtshandelingen aangaat die nodig of wenselijk zijn voor het vervullen van zijn taak. Hierbij dient bijvoorbeeld gedacht te worden aan derivatencontracten voor risicobeheersing, overeenkomsten met een servicer voor inning van de betalingen op de dekkingsactiva, overeenkomsten met een accountant voor auditing van de dekkingsactiva en overeenkomsten met bestuurders van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva. De uitgevende bank dient hiertoe in de statuten van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva een doelomschrijving op te (doen) nemen die in lijn is met dit lid.

Het derde lid bevat voorschriften die specifiek zijn gericht op derivatencontracten en andere contracten ten behoeve van risicomitigatie. Onderdeel a bepaalt, in lijn met het eerste lid, dat derivatencontracten en andere contracten ten behoeve van risicomitigatie uitsluitend mogen worden gebruikt voor zover dit de risicobeheersing in het belang van obligatiehouders ten goede komt. Gebruikte instrumenten kunnen bijvoorbeeld zijn: valutaswaps, renteswaps en total return swaps.

Onderdeel b en c stellen kwaliteitseisen aan de gebruikte derivatencontracten en andere contracten ten behoeve van risicomitigatie. Het doel hiervan is om in het belang van de obligatiehouders het tegenpartijrisico van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva te beperken.

Ter zekerstelling van de kasstromen uit derivatencontracten of andere contracten ten behoeve van risicomitigatie bepaalt onderdeel b dat deze geen voorwaarden mogen bevatten die bij verlies van kredietwaardigheid van de uitgevende bank de wederpartij van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva de mogelijkheid geven om deze om die reden op te zeggen, te ontbinden of de uitvoering daarvan anderszins te beperken of op te schorten.

Onderdeel c heeft betrekking op verlies van kredietwaardigheid van de wederpartij met wie de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva een derivatencontract of ander contract ten behoeve van risicomitigatie heeft afgesloten. In de overeenkomst met deze wederpartij dient te zijn

opgenomen dat deze bij verlies van voldoende kredietwaardigheid zekerheid dient te verschaffen of zich als wederpartij moet laten vervangen. Wat 'voldoende kredietwaardigheid' is, is ter beoordeling aan DNB. Anders dan bij onderdeel b wordt gesproken van verlies van 'voldoende' kredietwaardigheid omdat niet elk verlies van kredietwaardigheid gevolgen behoeft te hebben. 'Gepaste zekerheid' kan onder meer bestaan uit het verschaffen van onderpand of een garantie van een derde, voldoende kredietwaardige partij. Uiteraard impliceert onderdeel c ook dat de wederpartij bij het aangaan van de transactie over voldoende kredietwaardigheid moet beschikken.

Artikel 20c

1. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft, draagt er zorg voor dat de debiteur van de dekkingsactiva zijn woonplaats heeft, respectievelijk is gevestigd of zijn zetel heeft, binnen de grenzen van de lidstaten van de Europese Unie of een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of derde landen die door Europese Commissie op grond van artikel 107, vierde lid, van de verordening kapitaalvereisten zijn aangemerkt als landen die toezicht- en reguleringvereisten toepassen die tenminste gelijkwaardig zijn aan die welke in de Europese Unie worden toegepast.
2. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft, draagt er zorg voor dat, indien van toepassing, het onderpand behorend bij de dekkingsactiva is gelegen binnen de grenzen van de leden van de lidstaten van de Europese Unie of een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of één van de derde landen, bedoeld in het eerste lid.

Stcrt. 2014, nr. 36125

Artikel 20c bevat restricties ten aanzien van de jurisdictie van de debiteur van de dekkingsactiva en de jurisdictie van het onderpand dat aan de dekkingsactiva verbonden is, bijvoorbeeld een onroerende zaak of een schip. De toegestane jurisdicties zijn in beginsel beperkt tot de Europese Economische Ruimte. Ook toegelaten zijn jurisdicties die voldoen aan de kwaliteitseisen van artikel 107, vierde lid, van de verordening kapitaalvereisten. Doel van artikel 20c is om te waarborgen dat de verkoop of uitwinning van de dekkingsactiva en het bijbehorend onderpand juridisch afdwingbaar is. Nadere waarborgen in dit verband zijn opgenomen in artikel 20d, vierde lid.

Artikel 20d

1. Bij de toepassing van artikel 40f, eerste en tweede lid, van het Besluit prudentiële regels Wft, is de waarde van de dekkingsactiva die behoren tot de soorten die een bank die geregistreerde gedekte obligaties

- uitgeeft, heeft opgegeven als primair gehanteerde dekkingsactiva, overeenkomstig artikel 40e, eerste lid, onderdeel b, van het Besluit prudentiële regels Wft, het nominale bedrag.
2. Op de waarde van de dekkingsactiva, bedoeld in artikel 40f van het Besluit prudentiële regels Wft, eerste en tweede lid, worden in mindering gebracht:
 - a. de dekkingsactiva ten aanzien waarvan zich wanbetaling met betrekking tot een specifieke debiteur wordt geacht te hebben voorgedaan als bedoeld in artikel 178 van de verordening kapitaalvereisten;
 - b. dekkingsactiva bestaande uit een vordering ten aanzien waarvan een ander tegenover de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva gerechtigd is tot een deel van de inkomsten uit die vordering, naar rato van de gerechtigheid van die ander in die vordering; en
 - c. blootstellingen als bedoeld in artikel 129, eerste lid, onderdeel c en derde alinea, van de verordening kapitaalvereisten, voor zover het blootstellingen betreft met betrekking tot de bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft, of met betrekking tot rechtspersonen die tot dezelfde groep behoren.
 3. Bij de toepassing van de artikelen 40f, derde lid, en 40g, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft, is de waarde van de in die artikelen bedoelde dekkingsactiva respectievelijk liquide activa de marktwaarde volgens een internationaal geaccepteerde boekhoudstandaard. In afwijking van de vorige volzin, is de waarde van dekkingsactiva respectievelijk liquide activa die bestaan uit giraal geld de nominale waarde.
 4. Op de dekkingsactiva, bedoeld in artikel 40f, eerste en tweede lid, zijn de artikelen 208 en 229, eerste lid, van de verordening kapitaalvereisten van toepassing, voor zover het dekkingsactiva betreft als bedoeld in artikel 129, eerste lid, onderdelen d, onder i, e, en f, van de verordening kapitaalvereisten.
 5. Het onderpand van dekkingsactiva die bestaan uit leningen of woonkredieten als bedoeld in artikel 129, eerste lid, onderdelen d, onder i, e, en f, van de verordening kapitaalvereisten, wordt ten minste jaarlijks geherwaardeerd. De Nederlandsche Bank kan vereisen dat de herwaardering bedoeld in de vorige volzin vaker plaatsvindt.

Stort. 2014, nr. 36125

Artikel 20d bevat regels voor de waardering van de dek-

kingsactiva en liquide activa met het oog op toepassing van de regels voor minimale hoeveelheden dekkingsactiva van artikel 40f, eerste en tweede lid, respectievelijk de liquiditeitsbuffer van artikel 40g, eerste lid, van het Besluit.

Het eerste lid bepaalt dat dekkingsactiva die overeenkomstig artikel 40e, eerste lid, onderdeel b, van het Besluit worden gehanteerd als primaire dekkingsactiva, worden gewaardeerd op de nominale waarde. Dat wil zeggen, op het bedrag van de vordering waaruit het betreffende dekkingsactivum bestaat. In het (in de praktijk moeilijk voorstelbare) geval dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva samen met een derde rechthebbende is van de vordering, dient de waarde van het dekkingsactivum naar rato van die deelgerechtigdheid verminderd te worden.

Het tweede lid schrijft met het oog op de soliditeit van de berekening van de waarde van de dekkingsactiva voor dat een drietal soorten activa niet meetelt bij de bepaling van de waarde van de dekkingsactiva.

Ten eerste geldt dit voor activa ten aanzien waarvan zich wanbetaling heeft voorgedaan als bedoeld in onderdeel a. Ten tweede geldt dit op grond van onderdeel b voor vorderingen ten aanzien van de opbrengst waarvan een ander dan de rechthebbende van dekkingsactiva gerechtigd is. In dit geval betreft het niet een situatie zoals hiervoor, waarin een derde mede als rechthebbende van het dekkingsactivum moet worden aangemerkt, maar een situatie waarin hij op grond van de wet of op grond van een rechtshandeling zodanige rechten heeft ten aanzien van dat specifieke dekkingsactivum, dat hij tenminste gedeeltelijk als 'economisch eigenaar' moet worden aangemerkt. Het betreft dan rechten die (a) betrekking hebben op een specifiek dekkingsactivum (een algemeen verhaalsrecht op het vermogen van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva is onvoldoende); en (b) gelijk of hoger gerangschikt zijn vergeleken met de aanspraken van de obligatiehouders.

Dit doet zich in de praktijk voor wanneer de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva een overeenkomst aangaat met een bank of verzekeraar waarin wordt afgesproken dat die bank of verzekeraar obligatoir gerechtigd wordt tot een deel van de opbrengst van een individuele hypotheeklening. Als tegenprestatie verplicht de bank of verzekeraar zich veelal om aan de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva te betalen de (opgebouwde of periodieke) betalingen van de consumenten aan wie een hypotheeklening is verstrekt uit hoofde van een bankspaardeposito eigen woning of een spaarverzekering waarmee die consument een aanspraak opbouwt voor de aflossing van zijn hypotheeklening. Als de betreffende hypotheeklening wordt afgelost (al dan niet in geval van uitwinningen), is de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva veelal verplicht de bank of verzekeraar bij voorrang een deel van die aflossing te betalen ter grootte van de aanspraak van de bank of verzekeraar. Voor de dekkingsactiva waarin de bank of verzekeraar inderdaad bij voorrang gerechtigd is, is een aftrek op grond van deze bepaling voorgeschreven.¹²⁰

¹²⁰ Ter voorkoming van misverstanden is het van belang op te merken dat onderdeel b ziet op een aanspraak van een derde op het betreffende dekkingsactivum en niet ziet op mogelijke risico's die zouden kunnen leiden tot een vermindering van de

Onderdeel c beoogt te voorkomen dat blootstellingen van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva aan de uitgevende bank in aanmerking komen als dekkingsactiva. Hierbij valt te denken aan giraal geld dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva aanhoudt bij de uitgevende bank of aan obligaties van die bank. Een dergelijke vordering biedt geen extra verhaal voor de houders van de geregistreerde gedekte obligaties. Blootstellingen jegens rechtspersonen die in de zin van artikel 2:24b Burgerlijk Wetboek tot dezelfde groep behoren als de uitgevende bank komen evenmin in aanmerking. De blootstellingen bedoeld in dit onderdeel kunnen overigens wel in aanmerking komen als liquide activa (zie artikel 20e).

Het derde lid bevat de regels voor waardering van activa waarop het eerste lid geen betrekking heeft, te weten dekkingsactiva die niet primair als dekkingsactiva worden gehanteerd als bedoeld in artikel 40f, derde lid, en liquide activa als bedoeld in artikel 40g van het Besluit. Gelet op het soort activa dat dit betreft – voornamelijk staatsobligaties, obligaties van banken en giraal geld – en op de functie die zij vervullen, is waardering op marktwaarde het meest passend. Dit dient te gebeuren conform een internationaal geaccepteerde boekhoudstandaard zoals de International Financial Reporting Standards (IFRS) of de Nederlandse versie van de Generally Accepted Accountancy Principles ('Dutch GAAP'). Het voorgaande lijdt uitzondering wanneer het dekkingsactivum bestaat uit giraal geld (species van blootstellingen aan instellingen als bedoeld in artikel 129, eerste lid, onderdeel c, van de verordening kapitaalvereisten).

In het vierde lid zijn specifieke normen opgenomen ter waarborging van de deugdelijkheid van onderpand van, kort gezegd, hypotheekleningen aan consumenten en bedrijven. Alleen hypotheekleningen aan consumenten en bedrijven die aan deze waarderings- en degelijkheidsnormen voldoen, komen in aanmerking als dekkingactiva bij de toepassing van het eerste en tweede lid van artikel 40f van het Besluit.

In aanvulling op het vierde lid, schrijft het vijfde lid voor dat het onderpand van de dekkingsactiva die bestaan uit hypotheekleningen aan consumenten en bedrijven tenminste jaarlijks worden geherwaardeerd. Dit kan bijvoorbeeld geschieden door middel van indexatie. Voor hypotheekleningen aan consumenten is dit voorschrift een verzwaring ten opzichte van artikel 208, derde lid, onderdeel a, van de verordening kapitaalvereisten.

Artikel 20e

1. Als liquide activa als bedoeld in artikel 40g van het Besluit prudentiële regels Wft worden aangemerkt:

- a. blootstellingen als bedoeld in artikel 129, eerste lid, onderdeel a, van de verordening kapitaalvereisten;
- b. blootstellingen als bedoeld in artikel

129, eerste lid, onderdeel b, van de verordening kapitaalvereisten;

c. blootstellingen als bedoeld in artikel 129, eerste lid, onderdeel c, van de verordening kapitaalvereisten; en

d. blootstellingen ten aanzien waarvan de Nederlandsche Bank ontheffing heeft verleend, bedoeld in de derde alinea van artikel 129, eerste lid, van de verordening kapitaalvereisten.

2. In aanvulling op artikel 40g, eerste lid, onderdelen a en b, van het Besluit prudentiële regels Wft, draagt een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft, er zorg voor dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva, voldoende liquide activa aanhoudt of door middel van dekkingsactiva genereert, om te kunnen voldoen aan betalingsverplichtingen voor de volgende zes maanden jegens derden die, indien die bank in de toestand komt te verkeren dat zij het beheer van de dekkingsactiva niet langer zelf kan voeren, ten opzichte van de verplichting tot het voldoen van hoofdsom en rente aan de houders van de geregistreerde gedekte obligaties, gelijke of hoger gerangschikte Vorderingen hebben jegens de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva.

Stcrt. 2014, nr. 36125

Artikel 20e geeft een opsomming van de soorten activa die uitgevende banken kunnen gebruiken om te voldoen aan hun verplichtingen tot het aanhouden van liquide activa ingevolge artikel 40g van het Besluit. De liquide activa bedoeld in de onderdelen b, c, en d, zullen tot de vereiste minimale kredietkwaliteitscategorie, vermeld in de relevante onderdelen van artikel 129, eerste lid, van de verordening kapitaalvereisten moeten behoren.

Als waarborg dat de liquide activa voldoende zijn om de in artikel 40g, eerste lid, onderdeel a en b, van het Besluit, genoemde verplichtingen jegens obligatiehouders te kunnen nakomen, is in artikel 20e voorgeschreven dat de uitgevende bank er zorg voor dient te dragen dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva tevens doorlopend liquide activa aanhoudt of door dekkingsactiva genereert voor bepaalde verplichtingen van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva.

Het betreft de verplichtingen van voornoemde rechtspersoon die jegens haar opeisbaar zijn als de uitgevende bank in de toestand komt te verkeren dat zij het beheer van de dekkingsactiva niet langer zelf kan voeren. In dat geval zal voornoemde rechtspersoon het beheer van de dekkingsactiva zelf moeten (doen) uitvoeren. De verplichtingen die hierdoor op voornoemde rechtspersoon komen te rusten in de eerste zes maanden, mogen niet ten koste gaan van de capaciteit om de verplichtingen jegens obligatiehouders in die periode te voldoen. Daarom is bepaald dat ook voor dergelijke additionele verplichtingen die gelijk of hoger gerangschikt zijn dan de betalingsverplichting jegens de obligatiehouders, liquide activa beschikbaar moeten zijn.

lening of waarde van het dekkingsactivum, zoals verweren van betreffende debiteur tegen betaling of verrekening. Om die reden leidt het risico van verrekening van een bankspaardepotito eigen woning met een hypotheeklening op grond van artikel 3:265d van de wet dus ook niet tot een aftrek op grond van dit lid.

De hoogte van de in dit onderdeel bedoelde verplichtingen kan worden vastgesteld aan de hand van de relevante overeenkomsten die de uitgevende bank of de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva is aangegaan voor het beheer, de betaling en de administratie van de geregistreerde gedekte obligaties, met bijvoorbeeld de bestuurder, externe accountant en servicer. Voor zover nog geen overeenkomsten zijn aangegaan of wijzigingen zullen optreden, kan de hoogte van de verplichtingen door DNB worden geschat.

Overeenkomsten voor risicobeheersing in de vorm van derivatencontracten en andere risicomitigatie-instrumenten die al in aanmerking worden genomen op grond van artikel 40g, eerste lid, onderdeel a en b jo. derde lid, vallen niet onder de aanvullende verplichting van dit onderdeel.

Artikel 20f

1. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft, draagt er zorg voor dat voorafgaand aan de eerste uitgifte onder een categorie geregistreerde gedekte obligaties een overeenkomst wordt aangegaan met een externe accountant voor controle van de dekkingsactiva.
2. De externe accountant voor controle van de dekkingsactiva, bedoeld in het eerste lid, heeft ten minste de volgende contractuele verplichtingen:
 - a. ten minste jaarlijks controleren of de bank, bedoeld in het eerste lid, op correcte wijze heeft berekend dat zij voldoet aan artikel 40f, eerste en tweede lid, van het Besluit prudentiële regels Wft; en
 - b. ten minste jaarlijks controleren of de bank, bedoeld in het eerste lid, op correcte wijze heeft berekend dat zij voldoet aan artikel 40g, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft.
3. De overeenkomst met de accountant voor de controles, bedoeld in het tweede lid, bevat waarborgen dat deze controles gehandhaafd blijven nadat de bank, bedoeld in het eerste lid, in de toestand komt te verkeren dat zij het beheer van de dekkingsactiva niet langer zelf kan voeren.
4. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft, draagt er zorg voor dat, zolang die bank niet in de toestand komt te verkeren dat zij het beheer van de dekkingsactiva niet langer zelf kan voeren, een externe accountant ten minste jaarlijks steekproefsgewijs de dossiers die betrekking hebben op de dekkingsactiva controleert.

Stcrt. 2014, nr. 36125

Artikel 20f voorziet in externe controle met betrekking tot de waardering van de dekkingsactiva en de berekening of de uitgevende bank voldoet aan de eisen voor de minimale hoeveelheid dekkingsactiva van artikel 40f en de liquiditeitsbuffer van artikel 40g van het Besluit.

Het eerste lid bepaalt dat de uitgevende bank hiertoe een overeenkomst aangaat of doet aangaan met een externe accountant, te weten een accountant die niet in dienst is bij de uitgevende bank. De overeenkomst wordt gesloten door de uitgevende bank of de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva.

Op grond van het tweede lid dient de externe accountant de berekening van de minimale hoeveelheid dekkingsactiva en de liquiditeitsbuffer jaarlijks te controleren. De externe accountant controleert in dit kader of de benodigde gegevens voorhanden zijn om de berekening te maken en of deze op juiste wijze is uitgevoerd.

De overeenkomst met de externe accountant moet ingevolge het derde lid waarborgen bevatten dat controles worden voortgezet als de uitgevende bank in de toestand komt te verkeren dat zij het beheer van de dekkingsactiva niet langer zelf kan voeren. Voor een beschrijving van wanneer van deze toestand sprake is, wordt verwezen naar de toelichting op artikel 20a, onderdeel c. Voornoemde waarborgen kunnen bijvoorbeeld erin bestaan dat de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva partij is bij de overeenkomst en dat de toestand van de uitgevende bank op grond van die overeenkomst geen invloed heeft op de verplichtingen van de externe accountant.

Het vierde lid schrijft voor dat een externe accountant jaarlijks een steekproef houdt ter controle van de dossiers met betrekking tot de dekkingsactiva. Deze controle betreft de waardering van de dekkingsactiva en de administratie die op de dekkingsactiva betrekking heeft. Betreffende dossiers kunnen behalve in fysieke, ook in elektronische vorm worden bewaard. Deze verplichting is opgenomen in een apart lid, omdat het derde lid hierop niet van toepassing is. De uitgevende bank heeft de mogelijkheid de steekproeven te regelen in een aparte overeenkomst met een externe accountant en niet op te nemen in de overeenkomst bedoeld in het eerste lid.

DNB ontvangt de verslagen van de uitkomsten van de controles van de externe accountant bedoeld in dit artikel op grond van artikel 20h.

Artikel 20g

1. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft, voert regelmatig stress-testen uit om vast te stellen of in situaties van financiële stress sprake blijft van een gezonde verhouding tussen de totale uitstaande geregistreerde gedekte obligaties van die bank en de totale geconsolideerde balans van die bank, bedoeld in artikel 40i, eerste en tweede lid, van het Besluit prudentiële regels Wft.
2. De in het eerste lid genoemde stresstesten hebben minimaal betrekking op:
 - a. het kredietrisico;
 - b. het renterisico;
 - c. het valutarisico;
 - d. het liquiditeitsrisico; en
 - e. andere risico's die de Nederlandsche Bank relevant acht.
3. Bij het uitvoeren van de in het eerste lid ge-

noemde stresstesten wordt rekening gehouden met relevante risico-mitigerende factoren, zoals derivatencontracten en andere contracten ten behoeve van risicomitigatie.

Stcrt. 2014, nr. 36125

In artikel 40i van het Besluit is kort gezegd bepaald dat DNB erop toeziet dat uitgifte van geregistreerde gedekte obligaties geen afbreuk doet aan een gezonde verhouding tussen de uitstaande geregistreerde gedekte obligaties en de totale consolideerde balans van de uitgevende bank. Artikel 20g schrijft voor dat de uitgevende bank met het oog op voornoemde toets regelmatig stresstesten uitvoert. Hoe vaak 'regelmatig' is, is ter beoordeling aan DNB, waarbij zij rekening houdt met fluctuaties ten aanzien van de relevante risico's.

De uitgevende bank dient ervoor te zorgen dat voldoende dekkingsactiva en liquide activa aanwezig zijn die voldoen aan de vereisten van de regelgeving. Onderdeel van voornoemde gezonde verhouding is daarom dat de uitgevende bank op haar balans activa voorhanden heeft die zij als dekkingsactiva kan doen overgaan, mochten de bestaande dekkingsactiva niet langer aan de vereisten voldoen. Om de capaciteit van de uitgevende bank te dien aanzien te testen, is van belang dat de uitgevende bank stresstesten uitvoert waarin wordt bezien of in tijden van verslechterende markt-omstandigheden en toegenomen risico's voldoende dekkingsactiva kunnen overgaan naar de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva, zonder dat afbreuk gedaan wordt aan de gezonde balansverhoudingen van de uitgevende bank.

Een relevant risico in dit verband is het kredietrisico verbonden aan de dekkingsactiva, dat zowel de kans op wanbetaling als de kans op daling van de waarde van het onderpand omvat. Daarnaast zijn de liquiditeitsrisico's van de uitgevende bank relevant: wanneer de uitgevende bank in toenemende mate aangewezen raakt op gedekte financiering (al dan niet van de centrale bank) bestaat de kans dat dat afbreuk doet aan het uitgangspunt van een gezonde balansverhouding. Andere aspecten die, afhankelijk van de omstandigheden, relevant kunnen zijn, zijn veranderingen in de renteomgeving en de wisselkoersen die kunnen leiden tot een daling van de waarde van de dekkingsactiva en tot hogere verplichtingen ten aanzien van de uitgegeven obligaties. De risico's verbonden aan de laatste twee factoren kunnen overigens zijn gemitigeerd door derivaten, zoals valutaswaps en renteswaps. Ingevolge het derde lid zal DNB daar rekening mee houden.

Artikel 20h

1. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft:

a. toont ten minste één maal per kwartaal aan de Nederlandsche Bank aan dat de geregistreerde gedekte obligatie voldoet aan de artikelen 40e, tweede tot en met vijfde lid, 40f en 40g van het Besluit prudentiële regels Wft, door aan de Nederlandsche Bank rapportages te verstrekken over de dekkingsactiva en de daar

tegenoverstaande verplichtingen en deze toe te lichten;

b. toont ten minste jaarlijks aan de Nederlandsche Bank aan dat de bank voldoet aan artikel 40h; en

c. verstrekt ten minste jaarlijks aan de Nederlandsche Bank de informatie die de Nederlandsche Bank nodig heeft om haar bevoegdheid ingevolge artikel 40i uit te oefenen.

2. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft, verstrekt aan de Nederlandsche Bank binnen zes maanden na afloop van het boekjaar de jaarrekening en het jaarverslag van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva. De bank vermeldt daarbij of de jaarrekening al dan niet is vastgesteld en goedgekeurd in overeenstemming met de statuten of oprichtingsakte van die rechtspersoon.

3. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft, en die gedurende de looptijd van de geregistreerde gedekte obligatie voornemens is significante wijzigingen aan te brengen in de voorwaarden die van toepassing zijn op die geregistreerde gedekte obligatie, doet daarvan voorafgaand aan het doorvoeren daarvan mededeling aan de Nederlandsche Bank.

4. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft, verstrekt aan de Nederlandsche Bank alle relevante gegevens en bescheiden met betrekking tot de geregistreerde gedekte obligatie die de Nederlandsche Bank nodig acht in het belang van het uitoefenen van toezicht daarop, zo vaak als de Nederlandsche Bank dit nodig acht.

Stcrt. 2014, nr. 36125

Artikel 20h betreft de rapportageverplichtingen van de uitgevende bank jegens DNB na registratie, voor de periode dat geregistreerde gedekte obligaties uitstaan (zie voor de eisen bij registratie, artikel 20a). Op basis hiervan kan de DNB toetsen of de uitgevende bank voldoet aan de eisen van de regelgeving. De rapportage-eisen zijn grotendeels gelijk aan de reeds bestaande rapportageverplichtingen op grond van artikel 20c van de Uitvoeringsregeling, zoals dit tot dusver gold.

In het derde lid is de bepaling opgenomen dat de uitgevende bank voornemens van significante wijzigingen van de toepasselijke voorwaarden, voorafgaand aan het doorvoeren daarvan, dient te melden bij DNB. Het gaat bij 'significante wijzigingen' om alle wijzigingen waarvan de uitgevende bank redelijkerwijs dient te begrijpen dat deze relevant zijn voor de uitoefening van het toezicht. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan vervanging van de bestuurder van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva, of vervanging of toevoeging van een wederpartij van die rechtspersoon. Van een 'voornemen' is in ieder geval sprake zodra er door de bevoegde personen binnen de uitgevende bank

interne besluitvorming over de significante wijziging heeft plaatsgevonden.

Nieuw is dat in het vierde lid is bepaald dat DNB de mogelijk heeft om aanvullende relevante gegevens en bescheiden op te vragen, indien zij dit nodig acht. Op grond hiervan, kan DNB onder meer vaker verzoeken om informatie aan te leveren dan in de voorgaande leden van artikel 20h is bepaald.

Artikel 20i

1. Een bank die een geregistreerde gedekte obligatie uitgeeft, verschaft per categorie minimaal elk kwartaal ten minste de volgende gegevens aan de houders van die geregistreerde gedekte obligaties:

- a. informatie over de krediet-, markt-, valuta-, rente- en liquiditeitsrisico's verbonden aan de dekkingsactiva en de geregistreerde gedekte obligaties;**
- b. de totale nominale waarde van de uitstaande geregistreerde gedekte obligaties;**
- c. de totale waarde en samenstelling van de dekkingsactiva en de geografische verdeling van de dekkingsactiva;**
- d. de verhouding tussen de totale waarde van de dekkingsactiva volgens artikel 40f, eerste lid, van het Besluit prudentiële regels Wft en de totale nominale waarde van de uitstaande geregistreerde gedekte obligaties;**
- e. de verhouding tussen waarde die dekkingsactiva dienen te hebben op grond van de toepasselijke voorwaarden en de totale nominale waarde van de uitstaande geregistreerde gedekte obligaties;**
- f. de totale waarde en de samenstelling van de liquide activa en de verhouding daarvan tot de betalingsverplichtingen als bedoeld in artikel 40g eerste lid, onderdelen a tot en met c, van het Besluit prudentiële regels Wft;**
- g. de looptijdstructuur van de dekkingsactiva en de uitstaande geregistreerde gedekte obligaties;**
- h. het percentage dekkingsactiva met meer dan negentig achterstallige dagen; en**
- i. informatie over de wederpartijen van de rechtspersoon die rechthebbende is van de dekkingsactiva.**

2. De in het eerste lid genoemde informatie is voldoende gedetailleerd om de houders van de geregistreerde gedekte obligaties in staat te stellen om een adequate risico-analyse uit te voeren.

Stcrt. 2014, nr. 36125

Artikel 20i betreft de informatieverplichting van de uitgevende bank jegens obligatiehouders. Dit transparantievereiste is opgenomen om obligatiehouders inzicht te geven in de waarde, dekking en risico's van hun investering.

Hoofdstuk 9b. Kredietunies¹²¹

Bepaling ter uitvoering van artikel 3:38c van de wet

Artikel 20j

Een kredietunie met zetel in Nederland heeft een maximaal bedrag aan aangetrokken opvorderbare gelden van € 100.000.000 en een maximaal aantal leden van 25.000.

Stcrt. 2015, nr. 45349

Deze regeling geeft samen met het Besluit toezicht kredietunies invulling aan het nieuwe toezichtregime voor kredietunies uit de Wet op het financieel toezicht. Voorheen zouden kredietunies die opvorderbare gelden aantrekken, moeten beschikken over een bankvergunning. Het nieuwe toezichtregime voor kredietunies regelt dat voor kredietunies die niet meer dan € 100.000.000 aan opvorderbare gelden aantrekken of meer dan 25.000 leden hebben, een op het bedrijf van kredietunie toegesneden toezichtregime, inclusief vergunning, geldt. Voor deze nieuwe vergunningplicht geldt een ondergrens. De onderhavige regeling stelt kredietunies die maximaal € 10.000.000 aan opvorderbare gelden aantrekken en hun leden informeren over de afwezigheid van toezicht, vrij van de vergunningplicht, deel 3 en deel 4 van de Wft. Hiermee wordt aangesloten op de suggesties die op deze punten zijn gedaan in de memorie van toelichting op de Wet toezicht kredietunies en tijdens de behandeling van deze wet door de Tweede Kamer.

¹²¹ Artikel III van Stcrt. 2015, nr. 45349 bepaalt dat de invoering van hoofdstuk 9b in werking treedt op 1 januari 2016 (*red.*).

Hoofdstuk 10 Wijziging Tijdelijke vrijstellingsregeling openbare biedingen

Artikel 21

De Tijdelijke vrijstellingsregeling openbare biedingen¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

- 1. Onderdeel d vervalt.**
- 2. De onderdelen e en f worden geletterd d en e.**

B

In artikel 3, vierde lid, wordt 'een beleggingsinstelling' vervangen door: een beleggingsinstelling als bedoeld in de Wet op het financieel toezicht.

C

In de artikelen 5, tweede lid, en 7, eerste lid, wordt 'artikel 47, eerste lid, tweede en derde volzin, van de wet' telkens vervangen door: artikel 5:59, eerste lid, tweede en derde volzin, van de Wet op het financieel toezicht.

Stort. 2006, nr. 230

Dit artikel strekt tot aanpassing van de Tijdelijke vrijstellingsregeling overnamebiedingen aan de Wft. Beleidsinhoudelijke wijzigingen zijn niet beoogd. Voor de goede orde zij opgemerkt dat de Tijdelijke vrijstellingsregeling overnamebiedingen zal vervallen zodra het wetsvoorstel tot uitvoering van richtlijn nr. 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod in werking treedt.

Hoofdstuk 11 Wijziging Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten Wet toezicht effectenverkeer 1995

Artikel 22

De Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten Wet toezicht effectenverkeer 19952 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel a komt te luiden:

a. wet: Wet op het financieel toezicht;

2. Onderdeel b komt te luiden:

b. besluit: Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft;

Stcrt. 2006, nr. 230

De Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten Wet toezicht effectenverkeer 1995 (waarvan de citeertitel ingevolge dit artikel wordt gewijzigd in Regeling aanwijzing toezicht effectenverkeer) regelt de aanwijzing van bevoegde autoriteiten in het kader van enkele Europese richtlijnen op het gebied van het effectenverkeer. Ook onder de Wft bestaat behoefte aan een dergelijke regeling, met dien verstande dat de verwijzingen naar de Wte 1995 uiteraard vervangen moeten worden door verwijzingen naar de Wft. Aangezien de regeling – anders dan de citeertitel doet vermoeden – voor het grootste deel niet berust op de Wte 1995 maar op de bedoelde Europese richtlijnen, is zij niet met de intrekking van de Wte 1995 vervallen. Ter wille van de herkenbaarheid wordt ervoor gekozen de regeling aan te passen, in plaats van deze te vervangen door een nieuwe, op de Wft gebaseerde regeling. Van de vier onderdelen van dit artikel vereisen onderdelen B en C een nadere toelichting.

B

Artikel 2 komt te luiden:

Artikel 2

Het Fondsenreglement van Euronext Amsterdam N.V. geeft, tezamen met deze regeling, uitvoering aan richtlijn nr. 2001/34/EG.

Stcrt. 2006, nr. 230

De wijziging van artikel 2 houdt in dat het oude tweede lid vervalt. Afgezien van het feit dat dit lid op de Wte 1995 berustte en daarom geen grondslag meer had, is hierbij het volgende overwogen. In het tweede lid was geregeld dat de AFM de Minister van Financiën informeert en adviseert over wijzigingen van het Fondsenreglement en het Reglement Bijzondere Noteringsvereisten Nieuwe Markt Amsterdam van Euronext Amsterdam N.V. waarvan zij kennisneemt op grond van artikel 23 van de Wte 1995 (thans artikel 5:31 van de Wft), opdat de Minister kan beoordelen of door die wijziging strijd met Europese richtlijnen zou ontstaan (artikel 27, vierde lid, van de Wte 1995, thans artikel 5:30, derde lid, van de Wft). In artikel 5:30, derde lid, is echter al geregeld dat de houder van een gereguleerde markt in Nederland de voor die markt geldende regels zelf vooraf aan de Minister overlegt, ten behoeve van diezelfde beoordeling. Dat de Minister zich bij die beoordeling laat adviseren door de AFM, zoals in de rede ligt, behoeft niet afzonderlijk te worden ge-

regeld, mede gelet op artikel 1:41 van de wet.

C

Artikel 7 vervalt.

Stcrt. 2006, nr. 230

Artikel 7 regelde de aanwijzing van de AFM en DNB als bevoegde autoriteiten in de zin van de richtlijn beleggingsdiensten en de richtlijn kapitaaltoereikendheid. Door het systeem van de Wft en de daarin geregelde taakstelling van de beide toezichthouders (artikelen 1:24 en 1:25 van de Wft) is deze aanwijzing overbodig geworden.

D

Artikel 9 komt te luiden:

Artikel 9

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten toezicht effectenverkeer.

Stcrt. 2006, nr. 230

De Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten Wet toezicht effectenverkeer 1995 (waarvan de citeertitel ingevolge dit artikel wordt gewijzigd in Regeling aanwijzing toezicht effectenverkeer) regelt de aanwijzing van bevoegde autoriteiten in het kader van enkele Europese richtlijnen op het gebied van het effectenverkeer. Ook onder de Wft bestaat behoefte aan een dergelijke regeling, met dien verstande dat de verwijzingen naar de Wte 1995 uiteraard vervangen moeten worden door verwijzingen naar de Wft. Aangezien de regeling – anders dan de citeertitel doet vermoeden – voor het grootste deel niet berust op de Wte 1995 maar op de bedoelde Europese richtlijnen, is zij niet met de intrekking van de Wte 1995 vervallen. Ter wille van de herkenbaarheid wordt ervoor gekozen de regeling aan te passen, in plaats van deze te vervangen door een nieuwe, op de Wft gebaseerde regeling. Van de vier onderdelen van dit artikel vereisen onderdelen B en C een nadere toelichting.

Hoofdstuk 12 Slotbepalingen

Artikel 23

Deze regeling treedt in werking op 1 januari 2007.

Stort. 2006, nr. 230

Deze uitvoeringsregeling treedt in werking op het tijdstip waarop de wet in werking treedt.

Artikel 24

Deze regeling wordt aangehaald als: Uitvoeringsregeling Wft.

Bijlage A, behorend bij artikel 16 Stcrt. 2006, nr. 230

Volmacht

als bedoeld in artikel 4:79, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht.
De ondergetekende ...¹²² verklaart hierbij volmacht te verlenen aan

Paragraaf I

Bevoegdheden

Om in Nederland, in naam van de ondergetekende – binnen de perken van haar/zijn statuten – verzekeringen te accepteren van risico's, zowel binnen als buiten Nederland, en in het algemeen al datgene te verrichten wat de uitoefening van het verzekeringsbedrijf in Nederland als vertegenwoordiger van een in Nederland of in het buitenland gevestigde verzekeraar meebrengt en in dat verband alle rechten van de ondergetekende uit te oefenen en alle verplichtingen na te komen, omvat deze volmacht onder meer:

- het zelfstandig ondertekenen van polissen en van alle overige stukken die betrekking hebben op in deze volmacht genoemde handelingen;
- het ontvangen en verrekenen van – alsmede het kwijting geven voor – premies en alle overige gelden wegens aanspraken van de ondergetekende, voortspruitende uit – of verband houdende met – gesloten verzekeringen;
- het meewerken tot wijziging, verlenging of opheffing van gesloten verzekeringen;
- het toezeggen of geven van vermindering, restitutie of kwijtschelding van premies en van gelden die betrekking hebben op alle overige aanspraken van de ondergetekende;
- het van of namens verzekerden in ontvangst nemen van mededelingen;
- het meewerken tot vaststelling van schade en de omvang daarvan, het regelen, erkennen en betalen van schade, alsmede het in der minne (door middel van dading of anderszins) treffen van schikkingen in verband met schade en alle andere aanspraken tegen de ondergetekende;
- het in rechte betwisten van alle aanspraken tegen de ondergetekende;
- het aanhangig maken van rechtsvorderingen ter uitoefening van enig aan de ondergetekende als verzekeraar toekomend recht, het nemen van alle maatregelen die de gevolmachtigde voor een goede procesvoering nodig acht, het meewerken bij – of toestemmen in – het voeren van processen waarbij het belang van de ondergetekende betrokken is;
- het onderwerpen van alle geschillen aan de beslissing van scheidsmannen alsmede het verlenen van zijn/haar medewerking in het scheidsrechterlijk geding; waarbij alle desbetreffende handelingen en verbintenissen van de genoemde gevolmachtigde voor de ondergetekende zullen gelden, geheel als waren zij door hem verricht of aangegaan.

Waar in deze volmacht wordt gesproken van verzekeringen, verzekerden of verzekeraar wordt daaronder ook verstaan herverzekeringen, herverzekerden of herverzekeraar.

Paragraaf II

Ondervolmacht

Deze volmacht houdt, behoudens via een ondervolmacht opgemaakt overeenkomstig bijlage B bij de Uitvoeringsregeling Wft, niet in de bevoegdheid van de gevolmachtigde om aan derden ondervolmacht te verlenen.

Paragraaf III

Toepasselijk recht

Op deze volmacht is Nederlands recht van toepassing.

.....¹²³

¹²² Achter 'De ondergetekende' wordt de naam en, indien van toepassing, de handelsnaam van de verzekeraar ingevuld.

¹²³ Handtekening van de ondertekenaar, met vermelding van de datum van ondertekening.

Bijlage B, behorend bij artikel 17 Stcr. 2006, nr. 230

Ondervolmacht

als bedoeld in artikel 4:79, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht.

De gevolmachtigde ...¹²⁴

daartoe bij deze gemachtigd door verzekeraar ...¹²⁵

verklaart hierbij ondervolmacht te verlenen aan

Paragraaf I

Bevoegdheden

Om in Nederland, in naam van de bovenvermelde verzekeraar – binnen de perken van diens statuten – verzekeringen te accepteren van risico's, zowel binnen als buiten Nederland, en in het algemeen al datgene te verrichten wat de uitoefening van het verzekeringsbedrijf in Nederland als vertegenwoordiger van een in Nederland of in het buitenland gevestigde verzekeraar meebrengt en met betrekking daartoe alle rechten van de bovenvermelde verzekeraar uit te oefenen en alle verplichtingen na te komen, omvat deze ondervolmacht onder meer:

- het zelfstandig ondertekenen van polissen en van alle overige stukken die betrekking hebben op in deze volmacht genoemde handelingen;
- het ontvangen en verrekenen van – alsmede het kwijting geven voor – premies en alle overige gelden wegens aanspraken van de bovenvermelde verzekeraar, voortspruitende uit – of verband houdende met – gesloten verzekeringen;
- het meewerken tot wijziging, verlenging of opheffing van gesloten verzekeringen;
- het toezeggen of geven van vermindering, restitutie of kwijtschelding van premie en van gelden die betrekking hebben op alle overige aanspraken van de bovenvermelde verzekeraar;
- het van of namens verzekerden in ontvangst nemen van mededelingen;
- het meewerken tot vaststelling van schade en de omvang daarvan, het regelen, erkennen en betalen van schade, alsmede het in der minne (door middel van dading of anderszins) treffen van schikkingen in verband met schade en alle andere aanspraken tegen de bovenvermelde verzekeraar;
- het in rechte betwisten van alle aanspraken tegen de bovenvermelde verzekeraar;
- het aanhangig maken van rechtsvorderingen ter uitoefening van enig aan de bovenvermelde verzekeraar als verzekeraar toekomend recht, het nemen van alle maatregelen die de gevolmachtigde voor een goede procesvoering nodig acht, het meewerken bij – of toestemmen in – het voeren van processen waarbij
- het belang van de bovenvermelde verzekeraar betrokken is;
- het onderwerpen van alle geschillen aan de beslissing van scheidsmannen alsmede het verlenen van zijn/haar medewerking in het scheidsrechterlijk geding;

waarbij alle desbetreffende handelingen en verbintenissen van de genoemde ondergevolmachtigde voor de bovenvermelde verzekeraar zullen gelden, geheel als waren zij door haar verricht of aangegaan.

Waar in deze ondervolmacht wordt gesproken van verzekeringen, verzekerden of verzekeraar worden daaronder ook verstaan herverzekeringen, herverzekerden of herverzekeraar.

Paragraaf II

Verlenen van ondervolmacht door de ondergevolmachtigde

Deze ondervolmacht houdt, behoudens via een ondervolmacht opgemaakt overeenkomstig bijlage B bij de Uitvoeringsregeling Wft, niet in de bevoegdheid van de ondergevolmachtigde om aan derden ondervolmacht te verlenen.

¹²⁴ Achter 'De gevolmachtigde' wordt de naam en, indien van toepassing, de handelsnaam van de gevolmachtigde agent ingevuld die hierbij door de verzekeraar wordt gemachtigd om ondervolmacht te verlenen.

¹²⁵ Achter 'verzekeraar' wordt de naam en, indien van toepassing, de handelsnaam van de verzekeraar ingevuld die zijn gevolmachtigde agent (zie onder 3) machtigt om ondervolmacht te verlenen.

Paragraaf III

Einde ondervolmacht

Deze ondervolmacht kan zowel door de verzekeraar als door de gevolmachtigde te allen tijde worden ingetrokken.

Het ophouden van kracht te zijn van de volmacht van de gevolmachtigde tast de kracht van de ondervolmacht niet aan.

Paragraaf IV

Toepasselijk recht

Op deze ondervolmacht is Nederlands recht van toepassing.

.....¹²⁶

¹²⁶ Handtekening van de machtigende verzekeraar en van de ondervolmacht verlenende gevolmachtigde agent, met vermelding van datum van ondertekening.

Toelichting Stcrt. 2006, nr. 230

Algemeen

In verband met het in werking treden van de Wet op het financieel toezicht (Wft) en van de Invoerings- en aanpassingswet Wft per 1 januari 2007 zijn verscheidene wetten ingetrokken. Het betreft de Wet financiële dienstverlening (Wfd), de Wet melding zeggenschap en kapitaalbelang in effectenuitgevende instellingen, de Wet toezicht beleggingsinstellingen, de Wet toezicht kredietwezen 1992, de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf en de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993. De Wet toezicht effectenverkeer 1995 (Wte 1995) is echter slechts gedeeltelijk ingetrokken. Van laatstgenoemde wet is vooralsnog het bepaalde bij of krachtens de artikelen 1, onderdelen a, e, n, o en p, 2, 5a, 6a, 6b, 6c, 28, eerste tot en met derde lid, 29, eerste lid, onderdeel o, tweede en derde lid, 31, 44 en 67, alsmede de hoofdstukken IX, XIIA, XIIB en XIIC, van kracht gebleven, met dien verstande dat op enkele plaatsen kleine redactionele wijzigingen zijn aangebracht met het oog op de aansluiting op de Wft.

Het intrekken van deze sectorale toezichtwetten heeft gevolgen voor de op die wetten gebaseerde Ministeriële regelingen. Deze regelingen zijn, als gevolg van het vervallen van de wettelijke bepalingen waarop zij zijn gegrond, per 1 januari 2007 van rechtswege vervallen. Hierop bestaan enkele uitzonderingen. De bepalingen uit de Vrijstellingsregeling Wet toezicht effectenverkeer 1995 die gebaseerd zijn op artikel 6c van de Wte 1995 blijven vooralsnog van kracht, omdat artikel 6c van de Wte 1995 na inwerkingtreding van de Wft in stand is gebleven op grond van artikel 178 van de Invoerings- en aanpassingswet Wft. Een andere vrijstellingsregeling, de Tijdelijke vrijstellingsregeling overnamebiedingen, die eveneens gebaseerd is op artikel 6c van de Wte 1995, blijft in haar geheel gelding hebben tot het tijdstip waarop het wetsvoorstel tot uitvoering van richtlijn nr. 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod (Kamerstukken II 2005/06, 30 419, nr. 2 e.v.) kracht van wet heeft gekregen en in werking is getreden.

Omdat (het merendeel van) de Ministeriële regelingen van rechtswege is vervallen, was het noodzakelijk om met de Wft verband houdende onderwerpen die bij Ministeriële regeling dienen te worden geregeld in een nieuwe Ministeriële regeling onder te brengen. In onderhavige regeling (hierna: de(ze) regeling of de Uitvoeringsregeling Wft) zijn de onderwerpen opgenomen die geen (gehele of gedeeltelijke) vrijstelling inhouden van de in de Wft opgenomen regels. Dergelijke vrijstellingen zijn in een separate Ministeriële regeling (de Vrijstellingsregeling Wft) ondergebracht.

In de Uitvoeringsregeling Wft worden drie onderwerpen geregeld die voorheen in de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006, de Regeling model volmacht Wfd, en de Regeling model ondervolmacht Wfd waren geregeld. De Regeling bekostiging financieel toezicht en de Regeling toezichtkosten Wet financiële dienstverlening zijn niet opgegaan in deze regeling, maar zijn opgenomen in het Besluit bekostiging financieel toezicht Wft (AMvB 1). De Uitvoeringsregeling ex artikel 7 van de Wet toezicht beleggingsinstellingen is evenmin in deze uitvoeringsregeling opgenomen: de inhoud

ervan is in zijn geheel opgenomen in artikel 1:14 van de Wft. Naast voormelde onderwerpen zijn in deze regeling enkele onderwerpen uit de Vrijstellingsregeling Wtk 1992 en de voorheen geldende statuten van de Stichting Pensioen- & Verzekeringskamer (Statuten PVK) opgenomen. Tot slot zijn in deze regeling onderwerpen geregeld die geen grondslag kennen in de huidige wet- en regelgeving.

De in deze regeling opgenomen bepalingen worden hierna kort aangeduid en tevens onder de artikelen toegelicht.

In hoofdstuk 2 van deze regeling wordt op grond van artikel 1:1 van de Wft bepaald op welke wijze het effectief kredietvergoedingspercentage moet worden berekend. Het effectief kredietvergoedingspercentage, gedefinieerd in artikel 1:1 van de Wft, is een van de middelen waarmee het de consument gemakkelijker wordt gemaakt om verschillende kredietaanbiedingen te vergelijken. Het effectief kredietvergoedingspercentage wordt gebruikt in verschillende informatieverstrekkingsbepalingen met betrekking tot krediet, namelijk de artikelen 51, 66 en 110 van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft.

De onderhavige regeling brengt geen inhoudelijke wijzigingen aan in de berekeningswijze van het effectief kredietvergoedingspercentage zoals die onder de Wet financiële dienstverlening was geregeld in de Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006. Bij het vaststellen van de berekeningswijze van het effectief kredietvergoedingspercentage is rekening gehouden met de richtlijn consumentenkrediet.¹²⁷

Met de inwerkingtreding per 1 januari 2007 van de Wft zijn enkele regelingen met voorschriften voor de inrichting van de begroting en jaarrekening van de toezichthouders op de financiële markten vervallen.

In hoofdstuk 3 van deze regeling zijn de tot 1 januari 2007 geldende bepalingen met betrekking tot de inrichting van de begroting en jaarrekening van de toezichthouders op neutrale wijze omgezet.

In hoofdstuk 4 van deze regeling worden regels gesteld met betrekking tot het verbinden van voorschriften aan lichte ontfeffingen als bedoeld in artikel 1:105, tweede lid, eerste volzin, van de Wft

Hoofdstuk 5 van deze regeling bevat een uitwerking van artikel 3:150, tweede en derde lid, van de Wft. Artikel 3:150 van de Wft regelt de vertrouwenscommissie. De vertrouwenscommissie speelt een rol bij de opvangregeling voor levensverzekeraars; zij adviseert DNB in een aantal in de wet omschreven gevallen bij haar beslissingen in het kader van de opvangregeling en kan DNB behulpzaam zijn bij het onderzoek naar de mogelijkheden van samenwerking tussen de in problemen verkerende levensverzekeraar en een andere verzekeraar of de mogelijkheid van overname door deze andere verzekeraar.

Dit hoofdstuk geeft in de artikelen 11 tot en met 13 nadere regels over de benoeming, schorsing en ontslag van de leden van de vertrouwenscommissie.

Op grond van artikel 3:150, derde lid, van de Wft wordt in artikel 14 ook een regeling gegeven voor de werkwijze van

¹²⁷ Stcrt. 2006, 98.

de vertrouwenscommissie.

De regels uit dit hoofdstuk zijn gebaseerd op artikel 8a van de voorheen geldende Statuten PVK.

In hoofdstuk 6 van deze regeling wordt op grond van de artikelen 4:75, derde lid, en 4:76, derde lid, van de Wft de hoogte van de dekking van de voor bemiddelaars in verzekeringen en herverzekeringsbemiddelaars verplichte beroepsaansprakelijkheidsverzekering of de daarmee vergelijkbare voorziening vastgesteld.

Op grond van artikel 4:79, eerste lid, van de Wft wordt in hoofdstuk 7 van deze regeling en de daarbij behorende bijlagen het model voor een volmacht en ondervolmacht vastgesteld. Deze modellen komen overeen met de modellen die in de Regeling model volmacht Wfd en Regeling model ondervolmacht Wfd waren vastgesteld.

Hoofdstuk 8 van de regeling bevat enkele notificatie- en informatievoorschriften voor de houder van een gereglementeerde markt als bedoeld in het vierde lid van artikel 5:26 van de wet die het voornemen heeft om in Nederland een markt in financiële instrumenten te houden.

In hoofdstuk 9 van de regeling wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de beslistermijn, bedoeld in artikel 31, tweede lid, eerste volzin, van de Invoerings- en aanpassingswet Wft, te verlengen.

Met het oog op de aansluiting op de Wft zijn in de hoofdstukken 10 en 11 van deze regeling enkele technische aanpassingen van de Tijdelijke vrijstellingsregeling overnamebiedingen respectievelijk de Regeling aanwijzing bevoegde autoriteiten Wet toezicht effectenverkeer 1995 opgenomen.

De in deze regeling opgenomen wijzigingen hebben geen gevolgen voor de administratieve lasten voor het bedrijfsleven.

Transponeringstabel Uitvoeringsregeling Wft – oude regelgeving

Art.	Herkomst
1, lid 1, sub a	nieuw
1, lid 1, sub b	nieuw
1, lid 1, sub c	art. 1, lid 1, sub b, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
1, lid 1, sub d	art. 1, sub i, Regeling bekostiging financieel toezicht
1, lid 1, sub e	nieuw
1, lid 1, sub f	art. 1, lid 1, sub c, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
1, lid 1, sub g	nieuw
1, lid 2	art. 1, lid 2, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
2	art. 2, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
3	art. 3, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
4	Artt. 4 en 5, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
5	Artt. 4 en 6, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
6	Artt. 4 en 7, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
7	Artt. 4 en 8, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
8	Artt. 9 + 10, Regeling effectief kredietvergoedingspercentage 2006
9	nieuw
10	nieuw
11	art. 8a, lid 2+3, Statuten PVK (oud)
12	art. 8a, lid 4, Statuten PVK (oud)
13	art. 8a, lid 9, Statuten PVK (oud)
14	art. 8a, lid 5, 6, 7, Statuten PVK (oud)
15	Artt. 23, lid 1, en 24, lid 1, Bfd
16	art. 1, Regeling model volmacht Wfd
17	art. 1, Regeling model ondervolmacht Wfd
18, lid 1	art. 2, Regeling model volmacht Wfd en art. 2, Regeling model ondervolmacht Wfd
18, lid 2	nieuw
19	Art. 19, Vrijstellingsregeling Wte 1995
20	nieuw
21	nieuw
22	nieuw
Bijlage A	Art. 1, Regeling model volmacht Wfd
Bijlage B	Art. 1, Regeling model ondervolmacht Wfd

© R.E. Batten

disclaimer

Gestreefd wordt naar juistheid, volledigheid en actualiteit van deze Wft-editie,
maar dat kan niet worden gegarandeerd.

de Dikke Batten